

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เฟสดีคคูปการทำงานแบบคิจิตอลทั้งหมด
All DIGITAL PHASE-LOCKED LOOP

เลขหมู่.....
เลขชอภิชย.....
วัน,เดือน,ปี.....

73129

- 4 ก.พ. 2550

b. 41184241
i.

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟสล็อกการทำงานแบบดิจิทัลทั้งหมด
ALL DIGITAL PHASE-LOCKED LOOP

โดย

นายพนพล เคชมณีนิล 45010371

นายรัฐภูมิ ติคพรม 45010646

อาจารย์ที่ปรึกษา

ดร.กสิน วิเชียรชม

ปริญญาานิพนธ์นี้สำหรับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2548

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโท ปีการศึกษา 2548

ภาควิชา อิเล็กทรอนิกส์

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เฟสโค้ดรูปการทำงานแบบดิจิทัลทั้งหมด

ผู้จัดทำ นายนพพล เชมณีนิต

นายรัฐภูมิ คีตพรหม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟสดีออกฤปการทำงานแบบดิจิตอลทั้งหมด

นายพนพล เดชมณีนิต 45010371
นายรัฐภูมิ ดิคพรม 45010646
ดร.กสิน วิเชียรชม อาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา 2548

บทคัดย่อ

โครงการนี้เป็นกรออกแบบเฟสดีออกฤปที่เป็นระบบดิจิตอลทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย ส่วนประกอบหลัก 3 ส่วน คือ ส่วนของเปรียบเทียบทางความถี่และเฟสของสัญญาณ ส่วนของการควบคุมค่าตัวแปรเพื่อให้เฟสดีออกฤปเข้าสู่สภาวะล็อก (k-Controller) และส่วนของการสร้างสัญญาณเอาต์พุตจากสัญญาณความถี่ของระบบ (Digital Control Oscillator (DCO)) ซึ่งโครงการนี้ จะเป็นการออกแบบโดยใช้ภาษา VHDL เพื่อสังเคราะห์วงจรและจำลองสัญญาณให้มีลักษณะการทำงานเป็นไปตามต้องการ

All Digital Phase-Locked Loop

Mr.Noppol Detmaneeenin 45010371

Mr.Rattapoom Tidprom 45010646

Dr.Kasin Vichienchom Advisor

Education Year 2005

Abstract

This project is the design of All Digital Phase-Locked Loop (ADPLL) which is composed of 3 components that are frequency/phase comparator, component of control parameter to lock-state (k-Controller) and Digital Control Oscillator (DCO) from system clock. This project is designed by VHDL language to synthesis and simulates the desired circuit.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ ดร.กสิน วิเชียรชม ที่ให้คำแนะนำและคอยดูแลเพื่อให้โครงการสำเร็จไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณ บิคา มารดา ที่ช่วยสนับสนุนงบประมาณในการทำโครงการ พร้อมทั้งดูแลและให้กำลังใจที่ดีเสมอมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ที่คอยดูแลที่ให้กำลังใจ พร้อมทั้งให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีพื้นฐานของเฟสล็อกคูล	2
2.1 ประวัติความเป็นมาและประเภทของเฟสล็อกคูล	2
2.2 หลักการทำงานพื้นฐานของเฟสล็อกคูล	3
2.2.1 ลักษณะสัญญาณของเฟสล็อกคูลในสภาวะล็อก	5
2.2.2 การพิจารณาสภาวะช่วงขณะของเฟสล็อกคูลในสภาวะล็อก	6
2.3 เสถียรภาพของเฟสล็อกคูลแบบพื้นฐาน	8
2.4 เฟสล็อกคูลแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ (Charge-Pump PLL)	14
2.4.1 หลักการทำงานพื้นฐานของเฟสล็อกคูลแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่	15
2.4.2 เสถียรภาพของเฟสล็อกคูลแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่	15
บทที่ 3 องค์ประกอบพื้นฐานของเฟสล็อกคูล	22
3.1 ตัวตรวจจับเฟส (Phase Detector)	22
3.1.1 ตัวตรวจจับเฟสแบบเอ็คคูลูซีฟออร์	22
3.1.2 ตัวตรวจจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป	26
3.1.3 ตัวตรวจจับเฟสแบบเฟส – ความถี่	28
3.2 วงจรกรองความถี่ผ่าน	34
3.3 วงจรออสซิลเลเตอร์	36
3.3.1 หลักการพื้นฐานของวงจรออสซิลเลเตอร์	37
3.3.2 วงจรออสซิลเลเตอร์แบบริง (Ring Oscillator)	40
3.3.3 วงจรออสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยแรงดันไฟฟ้า (Voltage-Control Oscillator)	46
3.4 วงจรหารความถี่	49
3.4.1 วงจรนับแบบไม่สัมพันธ์ (Asynchronous counter)	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
3.4.2 วงจรนับโมเมนต์ N	51
3.4.3 การออกแบบวงจรนับด้วยวิธีการป้อนกลับ	52
3.4.4 วงจรนับแบบซิงโครนัส (Synchronous counter)	53
บทที่ 4 Phase-Locked Loop ที่มีการควบคุม Jitter (Digital Phase-Locked Loop with bounded Jitter)	57
4.1 โครงสร้างทั่วไปของ Digital Phase-Locked Loop	57
4.2 Accumulator-Type DCO: การวิเคราะห์ผลที่มีต่อ Jitter	59
4.2.1 สภาวะการทำงานทั่วไป	59
4.2.2 คุณสมบัติการซิงโครไนซ์แบบคาบเวลา	62
4.3 Frequency – Phase Window	63
4.4 DPLL ที่ประกอบด้วย Accumulator – type DCO และ Frequency–Phase Window Comparator	65
4.5 คุณสมบัติของ Lock range และ Capture range	67
บทที่ 5 การออกแบบและการจำลองการทำงาน	68
5.1 วงจรหารความถี่อ้างอิงด้วยจำนวนเต็ม q ($\pm q$ counter)	68
5.2 Frequency/Phase Comparator	69
5.2.1 Frequency Window Comparator	69
5.2.2 Phase Window Comparator	71
5.3 Low Pass Filter (k-Controller)	71
5.3.1 k-Register Controller	72
5.3.2 Successive Approximate Register (SAR)	73
5.3 Digital Control Oscillator (DCO)	73
5.4 ส่วนของ Top-Level ของการออกแบบ	74
บทที่ 6 สรุปผลและวิจารณ์	79
ภาคผนวก	
กิตติกรรมประกาศ	
บรรณานุกรม	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป

เรื่อง	หน้า
รูป 2.1 การเข้าสู่สภาวะลื่นของเฟสล็อกคูลูป	3
รูป 2.2 องค์ประกอบของเฟสล็อกคูลูป	4
รูป 2.3 รูปคลื่นสัญญาณของเฟสล็อกคูลูปในสภาวะลื่น	5
รูป 2.4 ผลของการตอบสนองของเฟสล็อกคูลูปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเฟสที่อินพุต	7
รูป 2.5 ผลของการตอบสนองของเฟสล็อกคูลูปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความถี่ที่อินพุต	8
รูป 2.6 การเปลี่ยนแปลงของเฟสกับเวลา	9
รูป 2.7 รูปแบบเชิงเส้นของเฟสล็อกคูลูปชนิดที่ 1 (Type I PLL)	9
รูป 2.8 การตอบสนองของเฟสล็อกคูลูปต่อการเปลี่ยนแปลงความถี่แบบขั้นบันได	12
รูป 2.9 การตอบสนองของระบบเมื่อค่า ζ เปลี่ยนแปลง	13
รูป 2.10 กราฟ Bode Plot แสดงเสถียรภาพของ Type I PLL	13
รูป 2.11 ระบบที่ใช้ตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่	14
รูป 2.12 วงจรเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่	15
รูป 2.13 การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงแบบขั้นบันไดเมื่อ PFD/CP/LPF รวมกัน	16
รูป 2.14 รูปแบบเชิงเส้นอย่างง่ายของเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่	17
รูป 2.15 เสถียรภาพของเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่	18
รูป 2.16 การเพิ่ม zero เข้าไปในวงจรเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่	19
รูป 2.17 การลดลงของเสถียรภาพของเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ เมื่อ $I_p K_{vco}$ มีค่าลดลง	20
รูป 2.18 การเพิ่มตัวเก็บประจุเข้าไปในวงจรเพื่อลดค่าริบเปิ้ล	21
รูป 3.1 คุณสมบัติของตัวดักจับเฟสในทางอุดมคติ	22
รูป 3.2 ตัวดักจับเฟสแบบเอ็กคลูซีฟออร์	22
รูป 3.3 สัญญาณของตัวดักจับเฟสแบบเอ็กซ์คลูซีฟออร์	24
รูป 3.4 กราฟแสดงคุณสมบัติค่าเอาท์พุท V_d เฉลี่ยของเอ็กคลูซีฟออร์	25
รูป 3.5 ตัวดักจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป	26
รูป 3.6 สัญญาณของตัวดักจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
รูป 3.7 กราฟคุณสมบัติค่าเอาต์พุต V_u เฉลี่ยของ JK ฟลิปฟลอป	27
รูป 3.8 หลักการของตัวดักจับเฟส-ความถี่	28
รูป 3.9 การสร้างตัวดักจับเฟส-ความถี่โดยใช้ D ฟลิปฟลอป	29
รูป 3.10 ตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่กับเอาต์พุต 3 สถานะ	30
รูป 3.11 สภาวะของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่	31
รูป 3.12 สัญญาณของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่	32
รูป 3.13 กราฟคุณสมบัติค่าเอาต์พุต V_u เฉลี่ยของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่	33
รูป 3.14 วงจรกรองความถี่ต่ำผ่านที่ใช้งานกับเฟสล็อกคูลูป	35
รูป 3.15 การตอบสนองของวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน	36
รูป 3.16 ระบบที่มีการป้อนกลับแบบลบ	37
รูป 3.17 Bode Plot ระหว่างระบบที่เกิดการออสซิลเลทกับระบบที่มีเสถียรภาพ	38
รูป 3.18 ผลของตำแหน่งโพลและรูปแบบการออสซิลเลท	39
รูป 3.19 วงจรขยายภาคเดียวที่มีการป้อนกลับ	40
รูป 3.20 วงจรขยาย 2 ภาคที่มีการป้อนกลับ	40
รูป 3.21 วงจรริงออสซิลเลเตอร์ที่สร้างจากวงจรขยาย 3 ภาค	41
รูป 3.22 รูปคลื่นของวงจรริงออสซิลเลเตอร์ที่สร้างจากวงจรขยาย 3 ภาค	42
รูป 3.23 รูปแบบเชิงเส้นของวงจรออสซิลเลเตอร์แบบ 3 ภาค	42
รูป 3.24 ตำแหน่งโพลของระบบเมื่ออัตราขยายเปลี่ยนแปลง	43
รูป 3.25 วงจรริงออสซิลเลเตอร์แบบใช้ซิมอสอินเวอร์เตอร์	44
รูป 3.26 รูปคลื่นของวงจรริงออสซิลเลเตอร์เมื่อที่สภาวะแรกโหนดหนึ่ง มีค่าเท่ากับ V_{DD}	45
รูป 3.27 รูปแบบของวงจรริงออสซิลเลเตอร์	45
รูป 3.28 คุณสมบัติของวงจรออสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยไฟฟ้า	46
รูป 3.29 คุณสมบัติของวงจร VCO ที่ไม่เป็นเชิงเส้น	47
รูป 3.30 delay cell แบบดิฟเฟอเรนเชียล	48
รูป 3.31 สัญลักษณ์โดยทั่วไปของวงจรรีบ	49
รูป 3.32 วงจรรีบแบบไม่สัมพันธ์ขนาด 3 บิตแบบนับลง	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
รูป 3.33 วงจรนับสิบโดยการป้อนกลับ	52
รูป 3.34 วงจรนับแบบสัมพันธ์ขนาด 2 บิตชนิดนับขึ้น	53
รูป 3.35 ไดอะแกรมแสดงสถานการณ์นับของวงจรถัดขึ้นขนาด 2 บิตแบบนับขึ้น	54
รูป 3.36 Excitation map ของวงจรถัดขึ้นแบบสัมพันธ์ขนาด 2 บิต	55
รูป 3.37 วงจรนับแบบสัมพันธ์ขนาด 2 บิตแบบนับขึ้นโดยใช้ D ฟลิปฟลอป	56
รูป 4.1 โครงสร้างทั่วไปของ DPLL	57
รูป 4.2 Jitter	58
รูป 4.3 Accumulator-type DCO	59
รูป 4.4 สัญญาณเอาต์พุตของ 4 bit accumulator-type DCO	60
รูป 4.5 frequency – phase window สำหรับ $100/2^n$ % maximum jitter ด้วยค่า $n = 3$	64
รูป 4.6 Digital phase-locked loop with bounded jitter	64
รูป 4.7 lock range และ capture range	67
รูป 5.1 $\div q$ counter	68
รูป 5.2 simulation ของวงจรถัดขึ้น $\div q$ counter	68
รูป 5.3 Frequency Window Comparator	69
รูป 5.4 Simulation ของ p counter	70
รูป 5.5 เกทภายใน Zero Comparator	70
รูป 5.6 Simulation ของ Zero Comparator	70
รูป 5.7 เกทภายใน Phase Window Comparator	71
รูป 5.8 Simulation ของ Phase Window Comparator	71
รูป 5.9 เกทภายใน k-Register Controller	72
รูป 5.10 Simulation ของ k-Register Controller	72
รูป 5.11 Successive Approximate Register (SAR)	73
รูป 5.12 Simulation ของ Successive Approximate Register (SAR)	73
รูป 5.13 Simulation ของ Digital Control Oscillator (DCO)	73
รูป 5.14 simulation ของ All Digital Phase-Locked Loop ขนาด 25 บิต	74
รูป 5.15 simulation เมื่อความถี่เท่ากับ f_{max}	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญรูป (ต่อ)

เรื่อง

รูป 5.16 รูปทดสอบ capture range

หน้า

76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
ตาราง 3.1 อัตราขยายต่อภาคของวงจรรีจอสซิติลเลเตอร์	46
ตาราง 3.2 สถานะการนับของวงจรมัลติโคมค 3	51
ตาราง 3.3 สถานะการนับของวงจรมัลติโคมค 2 บิทแบบนับขึ้น	54
ตาราง 3.4 การเปลี่ยนแปลงสถานะของวงจรมัลติโคมค 2 บิทแบบนับขึ้น	55
ตาราง 3.5 Excitation map ของ D ฟลิปฟลอป	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

เฟสล็คคูลูปเป็นอุปกรณ์หรือวงจรที่ใช้ในการรักษาอัตราการเปลี่ยนแปลงเฟสของสัญญาณระหว่างเฟสของสัญญาณเอาต์พุตของสัญญาณอินพุตให้มีค่าเท่ากัน โดยจะมีผลทำให้ความถี่เท่ากันด้วย จากคุณสมบัติดังกล่าวจึงมีการนำเฟสล็คคูลูปไปใช้งานอย่างกว้างขวาง เช่น ในการคิมอดสัญญาณและใช้ในการสร้างหรือกำเนิดความถี่ โดยองค์ประกอบพื้นฐานของเฟสล็คคูลูปมีอยู่สามส่วนคือ ตัวตรวจจับเฟส วงจรออสซิลเลเตอร์ควบคุมความถี่ด้วยแรงดันไฟฟ้า และส่วนประกอบของวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน ซึ่งองค์ประกอบในแต่ละส่วนก็มีหลายแบบ ดังนั้นเมื่อนำองค์ประกอบดังกล่าวมาประกอบกันเป็นเฟสล็คคูลูปจะได้เฟสล็คคูลูปหลายแบบเช่นกัน ซึ่งในแต่ละแบบก็จะมีคุณสมบัติการทำงานที่แตกต่างกัน การศึกษาทำความเข้าใจจึงเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อที่จะทำให้สามารถเลือกใช้และออกแบบได้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้งาน

ในส่วนของโครงการนี้เป็นกรออกแบบเฟสล็คคูลูปที่ทำงานเป็นดิจิทัลทั้งหมด โดยการออกแบบจะเน้นไปที่การออกแบบเพื่อจำกัด Jitter ของระบบ ซึ่งเป็นการออกแบบด้วยภาษา VHDL พร้อมทั้งจำลองการทำงาน เพื่อจะทำการดาวน์โหลด FPGA เพื่อศึกษาการทำงานต่อไป

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาการทำงานของเฟสล็คคูลูปที่ทำงานเป็นระบบดิจิทัลทั้งหมด
2. สามารถออกแบบเฟสล็คคูลูปให้มีคุณสมบัติตามที่ต้องการ
3. เข้าใจการทำงานของเฟสล็คคูลูปแบบต่างๆ รวมทั้งการประยุกต์การใช้งาน

บทที่ 2

ทฤษฎีพื้นฐานของเฟสล็อกคูล

2.1 ประวัติความเป็นมาและประเภทของเฟสล็อกคูล

เฟสล็อกคูลเป็นอุปกรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นราวปี 1932 โดย ดี เบลเลสซิท (De Bellescize) วิศวกรชาวฝรั่งเศส โดยเฟสล็อกคูลได้เริ่มมีการนำมาประยุกต์ใช้งานในอุตสาหกรรมอย่างกว้างขวาง เมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีทางด้านสิ่งประดิษฐ์สารกึ่งตัวนำจนสามารถสร้างออกมาในรูปแบบของวงจรรวม (Integrated Circuit) ได้

เฟสล็อกคูลในรูปแบบวงจรรวมสร้างขึ้นครั้งแรกในปี 1965 และเป็นอุปกรณ์ทางด้านอนาล็อกล้วนคดใช้ วงจรคูลเป็นตัวดักจับเฟสและส่วนของวงจรรองความถี่ต่ำผ่าน (Low Pass Filter, LPF) ใช้อุปกรณ์พาสซีฟหรือแอคทีฟ RC ฟิลเตอร์ และใช้วงจรออสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยแรงดันไฟฟ้า (Voltage Control Oscillator, VCO) เป็นตัวกำเนิดสัญญาณเอาท์พุท วงจรดังกล่าวถูกเรียกว่า ลินีเยร์เฟสล็อกคูล (Linear Phase-Locked Loop, LPLL)

นับตั้งแต่บัดนั้นมาได้รับการพัฒนาเรื่อยมา จนเข้าสู่ยุคของวงจรรวมดิจิทัลจึงมีการสร้างเฟสล็อกคูลแบบดิจิทัล (Digital Phase-Locked Loop, DPLL) ขึ้นมาในปี 1970 โดยมีตัวดักจับเฟสจะสร้างจากวงจรรวมดิจิทัล โดยใช้เอ็กคลูซีฟเฟอร์หรือ JK ฟลิปฟลอป แต่ยังมีบางส่วนยังคงเป็นวงจรรอนาล็อก ซึ่งก็คือ ส่วนของวงจรรองความถี่ต่ำผ่านยังคงใช้อุปกรณ์แบบพาสซีฟประเภท RC ฟิลเตอร์อยู่

จากนั้นไม่นาน เฟสล็อกคูลแบบดิจิทัลทั้งหมด (All Digital Phase-Locked Loop, ADPLL) ก็ถูกสร้างขึ้น ซึ่งทุกส่วนของวงจรรวมเฟสล็อกคูลจะอยู่ในรูปแบบฟังก์ชันดิจิทัลทั้งหมด ไม่จำเป็นต้องมีอุปกรณ์พาสซีฟ

นอกจากนี้วงจรรองความถี่ต่ำผ่านสามารถสร้างขึ้นได้โดยใช้ซอฟต์แวร์และฟังก์ชันของวงจรรวมเฟสล็อกคูลสามารถสร้างขึ้นได้โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สร้างเฟสล็อกคูลดังกล่าวเรียกว่า Software Phase-Locked Loop: SPLL ซึ่งลดความยุ่งยากในกระบวนการสร้างอุปกรณ์สารกึ่งตัวนำที่ใช้ในวงจรรวมเฟสล็อกคูล

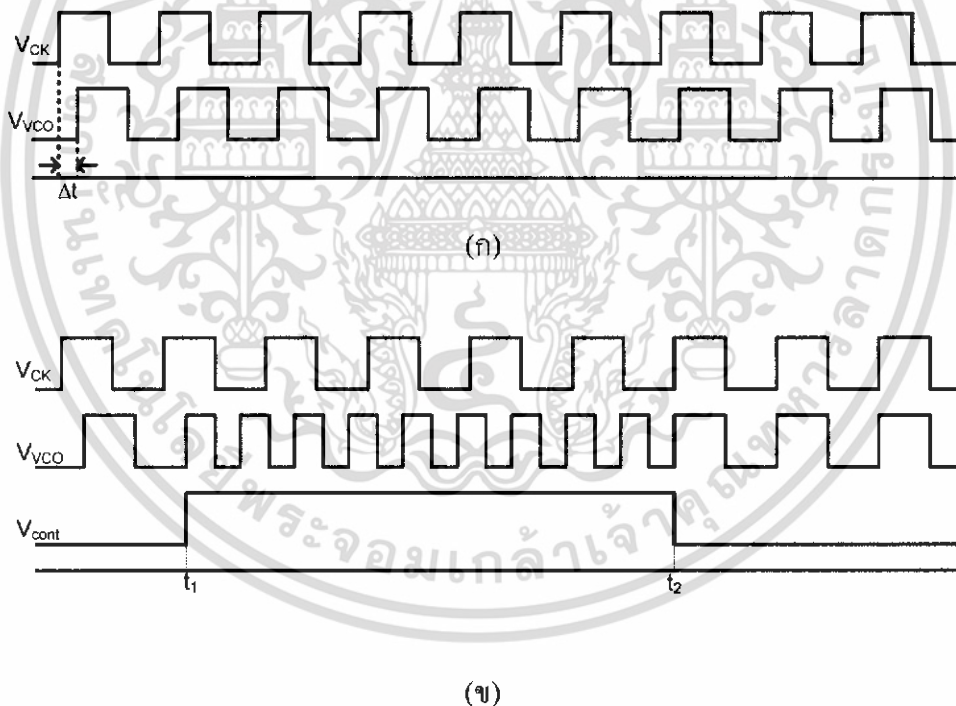
สรุป เฟสล็อกคูลมี 4 ประเภท คือ

1. เฟสล็อกคูลแบบลินีเยร์ (Linear Phase-Locked Loop, LPLL)
2. เฟสล็อกคูลแบบดิจิทัล (Digital Phase-Locked Loop, DPLL)
3. เฟสล็อกคูลแบบดิจิทัลทั้งหมด (All Digital Phase-Locked Loop, ADPLL)
4. เฟสล็อกคูลแบบซอฟต์แวร์ (Software Phase-Locked Loop, SPLL)

2.2 หลักการทำงานพื้นฐานของเฟสล็อกคูลูป

การทำงานของเฟสล็อกคูลูปในสถานะล็อกคือการที่ความถี่เอาต์พุตจาก VCO มีค่าเท่ากับ ความถี่อ้างอิงหรืออินพุตและอัตราการเปลี่ยนแปลงของเฟสอินพุตและเอาต์พุตกับเวลาจะมีค่า เท่ากัน

พิจารณาการเข้าสู่สถานะล็อก พิจารณารูป 2.1(ก) แสดงการเปรียบเทียบเฟสระหว่าง เอาต์พุตจาก VCO กับเฟสของอินพุตอ้างอิงหรือสัญญาณนาฬิกา จะเห็นได้ว่าที่ขอบขาขึ้นของ V_{VCO} จะเกิดความผิดพลาดขึ้นเป็นเวลา Δt เมื่อเทียบกับ V_{CK} และเราต้องการกำจัดความผิดพลาดนี้ ออกไปโดยกำหนดให้ V_{cont} เป็นแรงดันอินพุตของ VCO โดยเมื่อ V_{cont} สูงขึ้น ความถี่เอาต์พุตก็จะ สูงขึ้น พิจารณารูปที่ 2.1(ข) ความถี่ของ VCO เริ่มสูงขึ้นที่เวลา $t = t_1$ วงจรจะมีการเพิ่มเฟสอย่าง รวดเร็วจนเวลาเท่ากับ $t = t_2$ ความผิดพลาดของเฟสจะมีค่าเป็นศูนย์และ V_{cont} กลับเข้าสู่สภาวะแรก โดยเฟสของเอาต์พุตจาก VCO กับเฟสของอินพุตอ้างอิงหรือสัญญาณนาฬิกามีเฟสเดียวกัน

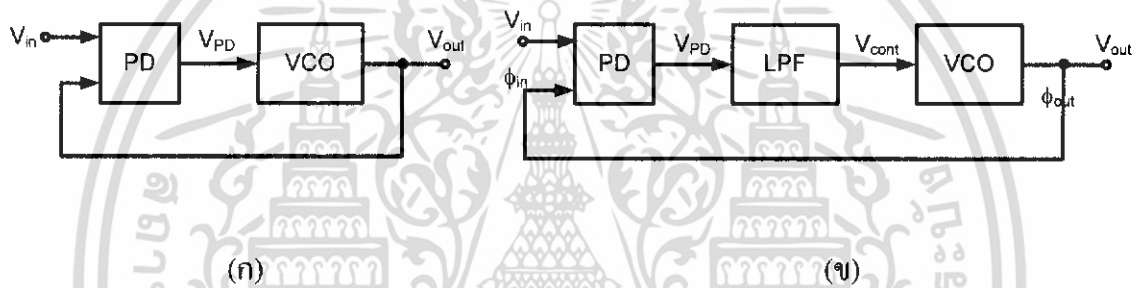
รูป 2.1 การเข้าสู่สถานะล็อกของเฟสล็อกคูลูป

(ก) เฟสเอาต์พุตจาก VCO กับเฟสของอินพุต

(ข) การปรับเฟสของวงจรเพื่อกำจัดเฟสความผิดพลาด

จากหลักการข้างต้น เราสามารถทราบได้ว่า วงจรเฟสล็อกูปแบบง่ายนั้นจะประกอบด้วย ตัวตรวจจับเฟส (PD) และวงจรออสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยแรงดันไฟฟ้า (VCO) ต่อกันใน ลักษณะป้อนกลับดังรูปที่ 2.2(ก) โดย PD จะเป็นตัวเปรียบเทียบเฟสระหว่าง V_{out} กับ V_{in} โดยจะให้ แรงดันเฟสผิดพลาดออกมาไปปรับ VCO จนเฟสมีการปรับเข้าสู่สภาวะล็อก

อย่างไรก็ตาม ต้องมีการปรับปรุงวงจรรูป 2.2(ก) เนื่องจากเอาท์พุทของ PD หรือ V_{PD} ประกอบด้วยส่วนของแรงดันกระแสตรงและแรงดันกระแสสลับที่มีความถี่สูง ดังนั้น เพื่อให้ แรงดันอินพุทของ VCO มีเฉพาะส่วนของแรงดันกระแสตรง เพื่อให้ความถี่เอาท์พุทออกมาคงที่ค ต้องมีการใ้วงจรกรองความถี่ต่ำผ่านเข้าไประหว่างวงจร PD กับ VCO ดังรูป 2.2(ข) เพื่อกำจัดส่วน ที่มีความถี่สูงออกไปโดย LPF ที่ใส่เข้าไปจะต้องมีอัตราขยายเป็นหนึ่งที่ความถี่ ต่ำ

รูป 2.2 องค์ประกอบของเฟสล็อกูป

(ก) องค์ประกอบที่ประกอบด้วย PD กับ VCO

(ข) องค์ประกอบที่ประกอบด้วย PD, VCO และ LPF

พิจารณารูป 2.2(ก) เมื่อไขว้วงจรในสภาวะล็อกคือ $\phi_{out} - \phi_{in}$ จะต้องมีค่าคงที่และมีขนาดเล็ก และจะต้องไม่แปรเปลี่ยนกับเวลาเขียนสมการความสัมพันธ์ได้ว่า

$$\frac{d\phi_{out}}{dt} - \frac{d\phi_{in}}{dt} = 0 \quad (2.1)$$

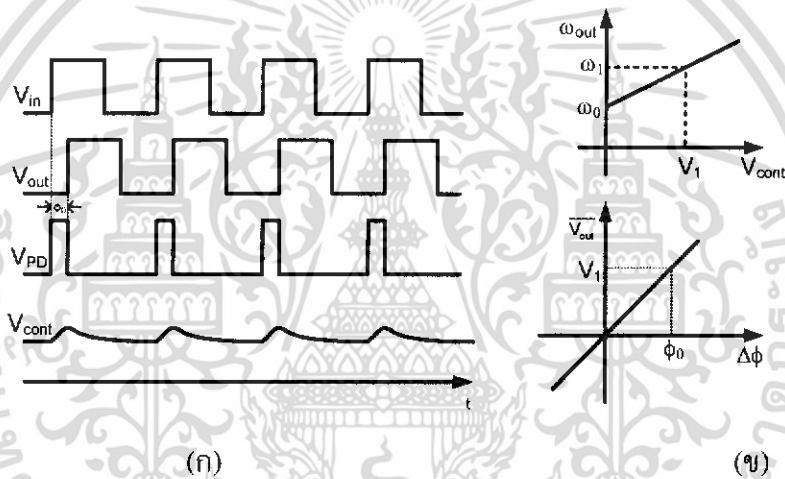
หรือก็คือ

$$\omega_{out} = \omega_{in} \quad (2.2)$$

2.2.1 ลักษณะสัญญาณของเฟสล็อกคูลูปในสถานะล็อก

เมื่อวงจรเฟสล็อกคูลูปอยู่ในสถานะล็อกรูปคลื่นสัญญาณในแต่ละจุดนั้นแสดงดังรูป 2.3(ก) โดย V_{out} กับ V_{in} จะมีความต่างเฟสหรือเฟสผิดพลาดน้อยมากแต่ความถี่จะเท่ากัน โดย PD เป็นตัวสร้างพัลส์ที่เกิดจากค่าเฟสผิดพลาดของอินพุตกับเอาต์พุตและ LPF จะกรองเอาเฉพาะแรงดันที่เป็นแรงดันกระแสตรง คือ V_{PD} ป้อนให้กับ VCO โดยพัลส์ขนาดเล็กใน V_{LPF} เรียกว่า ริปเปิ้ล (ripple)

พิจารณารูป 2.3(ก) ตัวแปรที่ไม่ทราบค่าคือ ϕ_0 และระดับแรงดันกระแสตรง V_{cont} สามารถหาค่าได้จากการพิจารณาโดยใช้กราฟแสดงคุณสมบัติของ PD และ VCO ดังแสดงอยู่ในรูป 2.3(ข) โดยถ้าเฟสล็อกคูลูปอยู่ในสถานะล็อกแล้วความถี่ของอินพุตและเอาต์พุตจะมีค่าเท่ากัน โดยกำหนดให้มีค่าเท่ากับ ω_1 และทำให้แรงดันที่วงจร VCO ต้องการคือ V_1 ดังในรูป 2.3(ก)

รูป 2.3 รูปคลื่นสัญญาณของเฟสล็อกคูลูปในสถานะล็อก

(ก) รูปคลื่นสัญญาณในแต่ละจุด

(ข) กราฟแสดงคุณสมบัติของ VCO และ PD

โดยขนาดแรงดัน V_1 ได้จากส่วนของ PD ซึ่งเกิดจากค่าความผิดพลาด ϕ_0 จากกราฟคุณสมบัติของ PD และ VCO จะได้ว่า $\omega_{out} = \omega_{in} + K_{VCO} V_{cont}$ และ $V_{PD} = K_{PD} \Delta\phi$ ทำให้ได้

$$V_1 = \frac{\omega_1 - \omega_0}{K_{VCO}} \quad (2.3)$$

และ

$$\phi_0 = \frac{V_1}{K_{PD}} \quad (2.4)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$= \frac{\omega_1 - \omega_0}{K_{PD} K_{VCO}} \quad (2.5)$$

จากสมการ (2.5) ทำให้ทราบคุณสมบัติที่สำคัญ 2 ประการคือ เมื่อความถี่อินพุตเกิดการเปลี่ยนแปลงจะทำให้เกิดความต่างเฟสหรือความผิดพลาดของเฟสขึ้น และค่าความผิดพลาดของเฟสจะมีค่าต่ำเมื่อ $K_{PD} K_{VCO}$ ต้องมีค่าสูง โดย K_{PD} ก็คือ ค่าอัตราการขยายของวงจรถักจับเฟสหรือ PD และ K_{VCO} คืออัตราการขยายของวงจรรอสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยแรงดันไฟฟ้า

2.2.2 การพิจารณาภาวะชั่วขณะของเฟสล็อกในสถานะล็อก

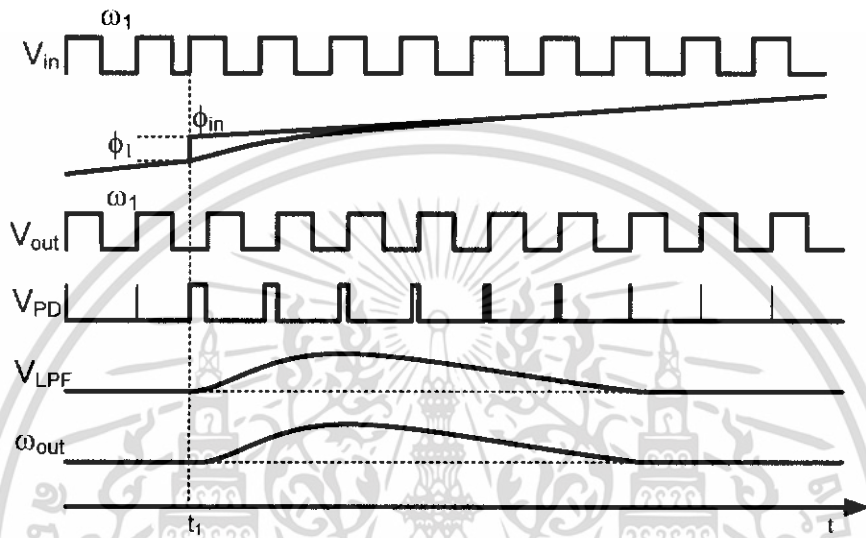
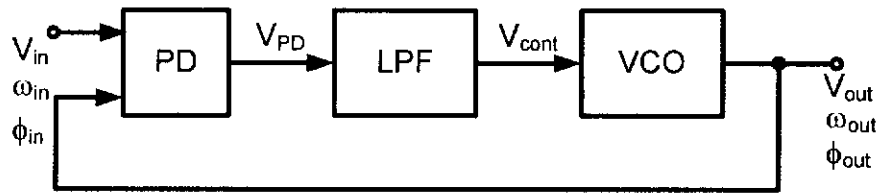
เมื่อวงจรเฟสล็อกอยู่ในสถานะล็อกแล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงเฟส หรือความถี่อินพุตจะทำการพิจารณาหาผลการตอบสนองของเฟสล็อกดูว่าเป็นอย่างไร

โดยจะพิจารณาเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงของเฟสที่อินพุตก่อน โดยสมมติให้รูปแบบของอินพุตและเอาต์พุตเป็นดังนี้

$$V_{in} = V_A \cos \omega_1 t \quad (2.6)$$

$$V_{out} = V_B \cos(\omega_1 t + \phi_0) \quad (2.7)$$

โดยที่ไม่พิจารณาความถี่ฮาร์โมนิกที่สูง และ ϕ_0 คือความผิดพลาดเฟสคงที่ พิจารณารูป 2.4 จะเห็นว่าเฟสอินพุตมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นในลักษณะเป็นขั้นคือ ϕ และเกิดขึ้นที่เวลา $t = t_1$ จะทำให้เฟสที่อินพุตมีค่าเท่ากับ $\phi_{in} = \omega_1 t + \phi_u(t - t_1)$ ณ เวลานี้เอาต์พุตของ LPF ยังไม่เพิ่มขึ้นอย่างทันทีทันใดและ VCO ยังคงออสซิลเลทที่ความถี่เดิมคือ ω_1

รูป 2.4 ผลของการตอบสนองของเฟสล็อกคูลูปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเฟสที่อินพุต

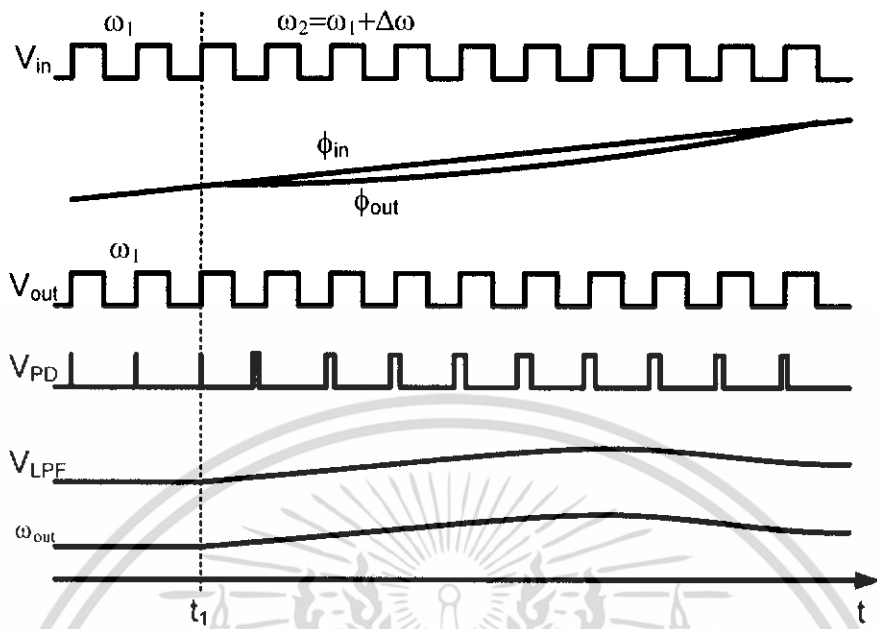
หลังจากนั้นค่าความต่างเฟสของอินพุตกับเอาต์พุตค่อยๆ เพิ่มขึ้นทำให้พัลส์ขึ้นที่เอาต์พุตของ PD และส่งผลให้เกิด V_{LPF} เพิ่มขึ้นผลลัพธ์คือทำให้ความถี่ของ VCO เพิ่มขึ้นเพื่อพยายามลดค่าความผิดพลาดของเฟสที่สถานะชั่วขณะนี้จะเกิดการลื่นขึ้นเนื่องจากค่าความผิดพลาดเฟสเปลี่ยนแปลงตามเวลา ภายหลังจากความถี่ของ VCO เริ่มเปลี่ยนแล้วเฟสล็อกคูลูปจะกลับสู่สถานะลื่นตามเดิมโดย ω_{out} จะกลับมาเท่ากับ ω_1 นั่นคือ V_{LPF} และ $\phi_{out} - \phi_{in}$ จะกลับเข้าสู่ค่าเริ่มต้นตามเดิมโดยเมื่อลูปอยู่ในสถานะสงบเอาต์พุตจะมีค่าเท่ากับ

$$V_{out} = V_B \cos[\omega_1 t + \phi_u(t - t_1)] \quad (2.8)$$

สิ่งสำคัญเมื่อลูปกลับเข้าสู่สถานะลื่น คือ พารามิเตอร์ทุกตัวจะกลับเข้าสู่สถานะเริ่มต้นทั้งหมดคือ $\phi_{out} - \phi_{in}$, V_{LPF} และค่าความถี่ของ VCO จะเท่ากับสถานะเริ่มต้น

ต่อไปเป็นการพิจารณาผลการตอบสนองของเฟสล็อกคูลูปเมื่อความถี่อินพุตเปลี่ยนแปลงชั่วขณะ โดยอินพุตเพิ่มขึ้นจากความถี่เดิม $\Delta\omega$ ที่เวลา $t = t_1$ ดังแสดงในรูป 2.5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 2.5 ผลการตอบสนองของเฟสล็อกคูลูปเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงความถี่ที่อินพุท

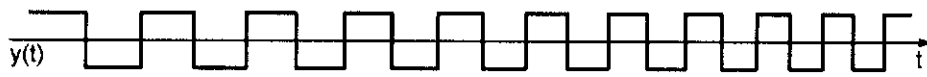
โดยความถี่เริ่มต้นของ VCO คือ ω_1 เมื่อความถี่อินพุทเปลี่ยน PD จะกำเนิดพัลส์โดยความกว้างค่อยๆเพิ่มมากขึ้นและ V_{LPF} จะมีค่าเพิ่มขึ้นจน ω_{out} เข้าใกล้ $\omega_1 + \Delta\omega$ หรือก็คือความถี่อินพุท โดยเอาท์พุทจาก PD จะมีค่าลดลง ภายใต้อาณัติสภาวะสงบ ระดับแรงดันกระแสตรงที่วงจรรองความถี่มีค่าเท่ากับ $(\omega_1 + \Delta\omega - \omega_0)/K_{VCO}$ จะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของเฟสหรือความถี่ที่อินพุทจะนำมาซึ่งระดับแรงดันเพื่อควบคุมความถี่ VCO เพื่อลดค่าความผิดพลาดเฟสลง

2.3 เสถียรภาพของเฟสล็อกคูลูปแบบพื้นฐาน

การพิจารณาเกี่ยวกับเสถียรภาพของเฟสล็อกคูลูปจะต้องทราบฟังก์ชันถ่ายโอนของระบบ ดังนั้นต้องพิจารณาค่า $\Phi_{out}(s)/\Phi_{in}(s)$ ทั้งแบบลูปเปิดและลูปปิด

พิจารณา $\Phi_{out}(s)/\Phi_{in}(s)$ เป็นตัวบอกให้ทราบถึงอะไรนั้นให้เปรียบเทียบกับฟังก์ชันถ่ายโอนของวงจรรองความถี่อันดับหนึ่งอย่างง่ายคือ $V_{out}(s)/V_{in}(s) = 1/(1 + s/\omega_0)$ จากฟังก์ชันถ่ายโอน จะเห็นว่าถ้า V_{in} เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว V_{out} ไม่สามารถจะตามอินพุทได้ตลอดย่านที่เปลี่ยนแปลง ในทำนองเดียวกัน $\Phi_{out}(s)/\Phi_{in}(s)$ จะแสดงให้เห็นว่า เฟสของเอาท์พุทมีการเปลี่ยนแปลงไปกับเฟสของอินพุทอย่างไรเมื่อเฟสอินพุทมีการเปลี่ยนแปลงช้าหรือเร็ว

การเปลี่ยนแปลงของเฟสกับเวลาแสดงดังรูป 2.6 โดยรูป 2.6(ก) เป็นการเปลี่ยนแปลงของอย่างช้าๆ และรูป 2.6(ข) เฟสมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

(ก)

(ข)

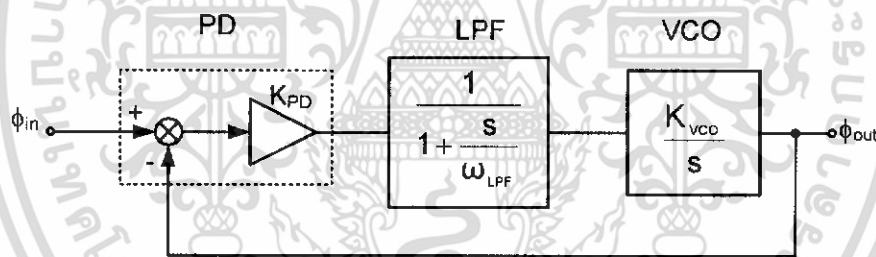
รูป 2.6 การเปลี่ยนแปลงของเฟสกับเวลา

(ก) การเปลี่ยนแปลงเฟสอย่างช้าๆ

(ข) การเปลี่ยนแปลงเฟสอย่างรวดเร็ว

พิจารณา $\Phi_{out}(s)/\Phi_{in}(s)$ โดยทำการสร้างรูปแบบเชิงเส้นของเฟสล็อคูปดังแสดงในรูป

2.7

รูป 2.7 รูปแบบเชิงเส้นของเฟสล็อคูปชนิดที่ 1 (Type I PLL)

โดยพิจารณาจากรูป 2.7 ประกอบด้วยวงจร PD ซึ่งเอาท์พุทประกอบด้วยแรงดันกระแสตรง มีค่าเท่ากับ $K_{PD}(\phi_{out} - \phi_{in})$ โดยความถี่สูงจะถูกจำกัดทิ้งโดยวงจรกรองความถี่จะได้ฟังก์ชันถ่ายโอนของ PD ในรูปแบบวงจรขยายซึ่งมีค่าอัตราขยายเท่ากับ K_{PD} และวงจร LPF เป็นวงจรแบบอันดับหนึ่งอย่างง่ายมีฟังก์ชันถ่ายโอนคือ $1/(1 + s/\omega_{LPF})$ ในส่วนของวงจร VCO มีฟังก์ชันถ่ายโอนคือ K_{VCO}/s ส่วน Φ_{in} และ Φ_{out} คือเฟสอินพุทและเฟสเอาท์พุท ตัวอย่างเช่น ถ้าผลรวมของเฟสอินพุทเป็นฟังก์ชันแบบขั้นบันไดคือ $\phi_{in}(t)$ นั่นคือ $\Phi_{in} = \phi_i/s$

จากรูป 2.7 ฟังก์ชันถ่ายโอนของลูปเปิด คือ

$$K(s)|_{open} = \frac{\Phi_{out}(s)}{\Phi_{in}(s)} \Big|_{open} \quad (2.9)$$

$$= K_{PD} \cdot \frac{1}{1 + \frac{s}{\omega_{LPF}}} \cdot \frac{K_{VCO}}{s} \quad (2.10)$$

จากสมการ (2.10) แสดงให้เห็นว่าตำแหน่งโพลของระบบอยู่ที่ $s = -\omega_{LPF}$ และ $s = 0$ โดยมีอัตราขยายลูปจะเท่ากับ $H(s)|_{open}$ เพราะป้อนกลับแบบเต็มที่มีสัมประสิทธิ์การป้อนกลับเท่ากับ 1 โดยระบบที่มีคผล 1 ตัวที่จุดกำเนิดเรียกว่า “ชนิดที่ 1” (Type I)

ต่อไปพิจารณาหาฟังก์ชันถ่ายโอนของระบบปิด ซึ่งมีความสำคัญมากโดยเฟสลูปจะเข้าสู่สภาวะลอคเมื่อ Φ_{out} เปลี่ยนแปลงเข้าใกล้ Φ_{in} โดย s จะมีค่าเข้าใกล้ศูนย์ โดยฟังก์ชันถ่ายโอนของระบบปิดแสดงดังสมการ (2.11)

$$H(s)|_{close} = \frac{K_{PD} K_{VCO}}{\frac{s^2}{\omega_{LPF}} + s + K_{PD} K_{VCO}} \quad (2.11)$$

สิ่งที่เราต้องการ คือ $H(s)|_{close}$ จะต้องมีค่าเข้าใกล้ค่าหนึ่งเมื่อ s มีค่าเข้าใกล้ศูนย์ นั่นก็คืออัตราขยายของลูปมีค่าเป็นอนันต์ ภายใต้สภาวะดังกล่าวจะทำให้เฟสลูปเข้าสู่สภาวะลอค

จากสมการ (2.11) สามารถหาผลตอบสนองแบบขั้นบันได (Step Response) ของระบบชนิดที่ 1 (Type I) ได้โดยพิจารณาเปรียบเทียบกับทฤษฎีของระบบควบคุม (Control System) จากรูปแบบสมการอันดับสองของระบบดังสมการ (2.12) นำมาเปรียบเทียบกับสมการ 2.11 เมื่อหาค่าพารามิเตอร์ต่างๆ ของระบบเพื่อวิเคราะห์ผลการตอบสนองแบบขั้นบันไดของระบบแบบที่ 1 (Type I)

$$H(s) = \frac{\omega_n^2}{s^2 + 2\zeta\omega_n s + \omega_n^2} \quad (2.12)$$

เมื่อ ω_n คือความถี่ธรรมชาติ (Natural frequency) และ ζ คือ ตัวประกอบการหน่วง (Damping factor) ซึ่งจากสมการ (2.11) ถ้าจัดให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานจะได้ความถี่ธรรมชาติและค่าตัวประกอบการหน่วงคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\omega_n = \sqrt{\omega_{LPF} K_{PD} K_{VCO}} \quad (2.15)$$

$$\zeta = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{\omega_{LPF}}{K_{PD} K_{VCO}}} \quad (2.14)$$

และ โพลทั้ง 2 โพลของระบบจะอยู่ที่ตำแหน่ง

$$s_{1,2} = -\zeta\omega_n \pm \sqrt{(\zeta^2 - 1)\omega_n^2} \quad (2.15)$$

$$= (-\zeta \pm \sqrt{(\zeta^2 - 1)})\omega_n \quad (2.16)$$

โดยถ้า $\zeta > 1$ โพลทั้งสองจะเป็นจำนวนจริง ซึ่งจะทำให้ระบบเกิด Over Damp และในทางตรงกันข้าม $\zeta < 1$ โดยโพลเป็นจำนวนจินตภาพจะได้ผลการตอบสนองของเอาต์พุตต่อความถี่อินพุตแบบขั้นบันไดโดย $\omega_m = \Delta\omega_u(t)$ ผลของเอาต์พุต คือ

$$\omega_{out}(t) = \left\{ 1 - e^{-\zeta\omega_n t} \left[\cos(\omega_n \sqrt{1-\zeta^2} t) + \frac{\zeta}{\sqrt{1-\zeta^2}} \sin(\omega_n \sqrt{1-\zeta^2} t) \right] \right\} \Delta\omega_u(t) \quad (2.17)$$

$$= \left[1 - \frac{1}{\sqrt{1-\zeta^2}} e^{-\zeta\omega_n t} \sin(\omega_n \sqrt{1-\zeta^2} t + \theta) \right] \Delta\omega_u(t) \quad (2.18)$$

โดย ω_{out} คือ ผลการเปลี่ยนแปลงของความถี่เอาต์พุต และมี θ มีค่าเท่ากับ

$$\theta = \sin^{-1} \sqrt{1-\zeta^2} \quad (2.19)$$

รูปคลื่นเอาต์พุตแสดงดังรูป 2.8 จะเห็นได้ว่ามีส่วนประกอบของรูปคลื่นชายน้โดยความถี่เท่ากับ

$$\omega = \omega_n \sqrt{1-\zeta^2} \quad (2.20)$$

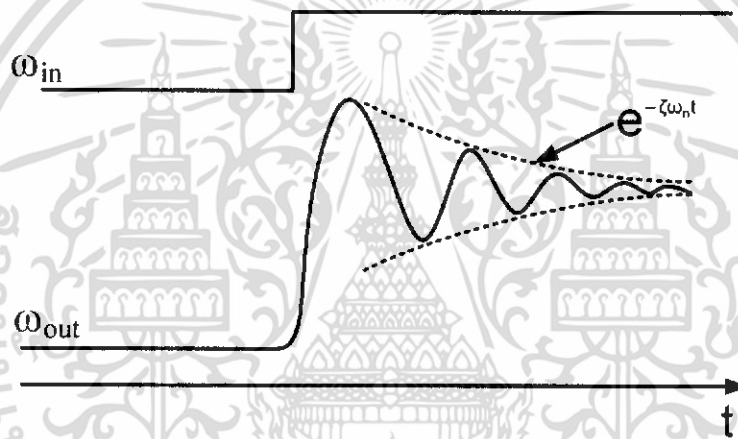
และขนาดของรูปคลื่นชายน้ดังกล่าวจะมีค่าลดลงด้วยค่าเวลาคงที่เท่ากับ $(\zeta\omega_n)^{-1}$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเข้าสู่สภาวะสงบของเฟสล็อกคูลอย่างรวดเร็วมักมีความจำเป็นในนำไปใช้งาน จากสมการ (2.18) ค่าของเอ็กซ์โปเนนเชียลจะลดลงโดยสัมพันธ์กับค่าของเทอม $\zeta\omega_n$ โดยมีค่าเท่ากับ

$$\zeta\omega_n = \frac{1}{2}\omega_{LPF} \quad (2.21)$$

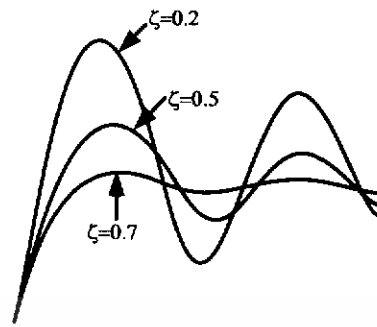
จากผลลัพธ์ที่ได้จะเห็นว่า จะต้องมีการเลือกระหว่างความสามารถเข้าสู่สภาวะสงบอย่างรวดเร็วกับแรงดันริบเบิลที่ใช้ควบคุม VCO เช่น ถ้าต้องการให้ ω_{LPF} มีค่าต่ำเพื่อให้สามารถกำจัดความถี่สูงออกจากเอาต์พุต PD แต่มีค่าเวลาเข้าสู่สภาวะสงบ (Settling time) มาก

รูป 2.8 การตอบสนองของเฟสล็อกคูลต่อการเปลี่ยนแปลงความถี่แบบขั้นบันได

การเลือกค่าของ ζ นั้นมีความสำคัญมาก ดังแสดงในรูป 2.9 แสดงผลการตอบสนองเมื่อค่า ζ เปลี่ยนเป็นค่าหลายค่าโดยที่ ω มีค่าคงที่ โดยผลการตอบสนองจะไม่มีตอบสนองจะไม่มีการกระเพื่อม เมื่อค่าของ $\zeta < 1$ ดังนั้นการเลือกค่า ζ จึงมีความสำคัญและนำมาซึ่งการเลือกระหว่าง ω_{LPF} และค่าเวลาเข้าสู่สภาวะสงบ (Settling time) และจากสมการ (2.5) ถ้าเราต้องการลดค่าความผิดพลาดของเฟสให้น้อยลงจะต้องลดค่าของ $K_{PD}K_{VCO}$ ลงแต่สมการ (2.14) จะทำให้ ζ เพิ่มขึ้นจะทำให้ระบบเสถียรภาพต่ำลง

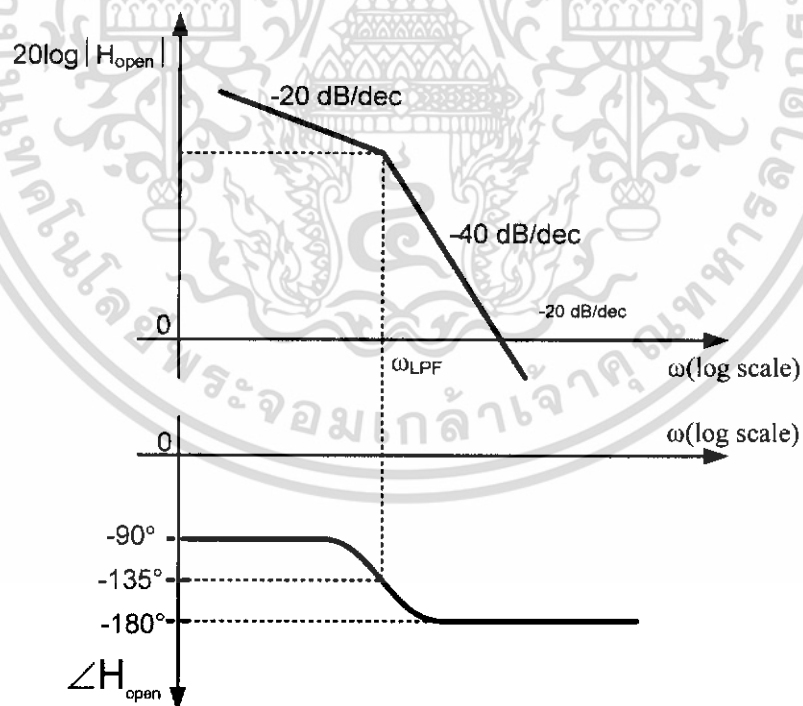
สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

รูป 2.9 การตอบสนองของระบบเมื่อค่า ζ เปลี่ยนแปลง

สรุปแล้วคุณสมบัติของเฟสล็อกคูลูปชนิดที่ 1 (Type I PLL) จะต้องมีการเลือกระหว่างค่าเวลาเข้าสู่สภาวะสงบ (Settling time), แรงดันรีเซ็ตที่จะไปควบคุม VCO, ค่าผิดพลาดของเฟส และเสถียรภาพของระบบ

การแสดงเสถียรภาพของระบบอาจแสดงโดยกราฟ Bode Plot ทั้งขนาดและความถี่ดังรูป 2.10 โดยใช้สมการ (2.10)

รูป 2.10 กราฟ Bode Plot แสดงเสถียรภาพของ Type I PLL

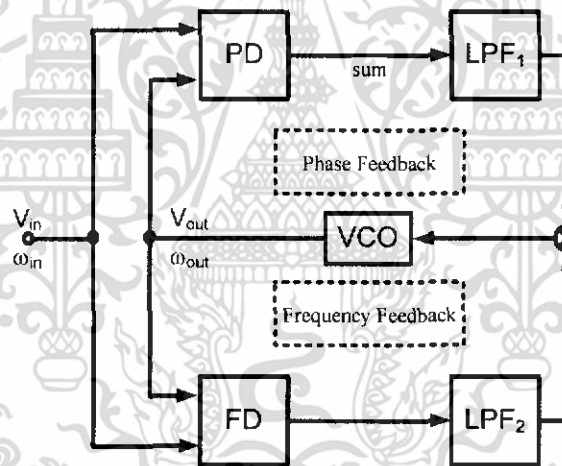
73129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 เฟสล็อกคูลูปแบบเอาต์พุตเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ (Charge-Pump PLL)

จากการพิจารณาเฟสล็อกคูลูปแบบที่ 1 จะเห็นว่ามีปัญหาในเรื่องที่จะต้องเลือกระหว่างค่าเวลาเข้าสู่สภาวะสงบ (Settling time), แรงดันริปเปิ้ลที่จะไปควบคุมควบคุม VCO, ค่าผิดพลาดเฟส และเสถียรภาพของระบบ นอกจากนี้แล้วยังมีปัญหาในเรื่องของช่วงของการเข้าสู่สภาวะล็อกมีค่าจำกัด โดยปัญหาของการได้มาซึ่งสภาวะล็อกของเฟสล็อกคูลูปคือ เริ่มแรกเมื่อวงจรทำงานเมื่อจ่ายไฟเลี้ยงให้วงจร ถ้าวงจรออสซิลเลเตอร์ทำงานที่ความถี่ห่างจากความถี่อินพุตจะ ไม่ล็อกโดยช่วงของการเข้าสู่สภาวะล็อกจะขึ้นอยู่กับค่าของ ω_{LPF} โดยรูปจะล็อกเพียงกรณีเดียวคือ ความแตกต่างระหว่าง ω_{in} กับ ω_{out} จะต้องน้อยกว่า ω_{LPF} แต่ต้องเลือกอีกเช่นกัน เพราะถ้าหากเราให้ ω_{LPF} มีค่าต่ำก็จะทำให้ช่วงการเข้าสู่การล็อกมีค่าต่ำเช่นกัน

ปัญหาดังกล่าวแก้ไขโดยการเพิ่มตัวตรวจจับความถี่ (Frequency Detector, FD) เข้าไปรวมกับส่วนของ PD ดังแสดงในรูป 2.11

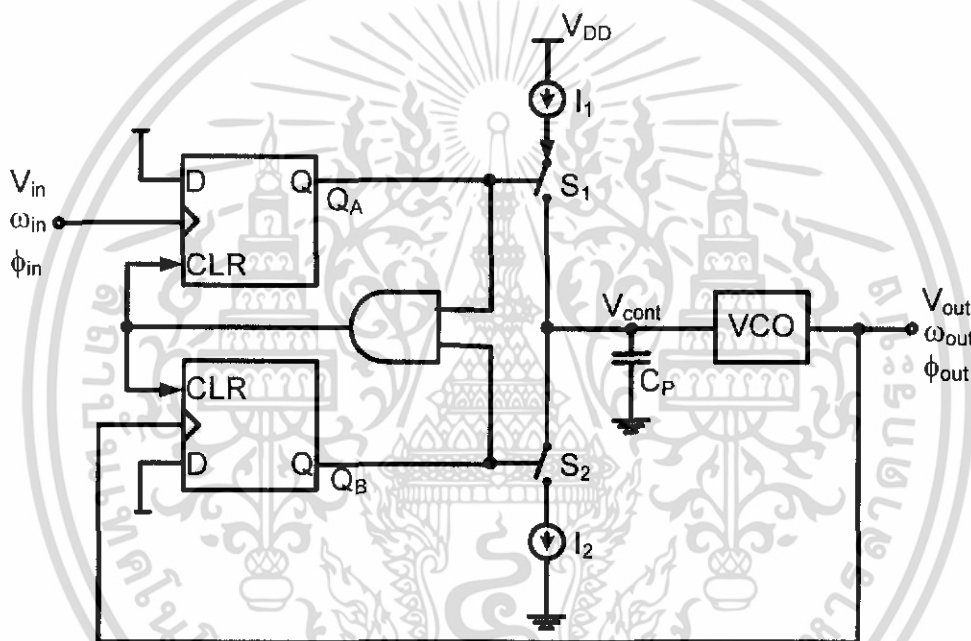

รูป 2.11 ระบบที่ใช้ตัวตรวจจับเฟสแบบเฟส-ความถี่

โดย FD จะทำหน้าที่เปรียบเทียบความถี่ของอินพุตกับเอาต์พุตและจะทำให้วงจรองความถี่ต่ำมีแรงดันเกิดขึ้นเป็นไปตามสัดส่วนของ $\omega_{in} - \omega_{out}$ ซึ่งตัวตรวจจับเฟสแบบนี้เรียกว่าตัวตรวจจับเฟสแบบเฟส-ความถี่ (Phase/Frequency Detector, PFD) ซึ่งหลักการทำงานของ PFD จะกล่าวต่อไปในหัวข้อตัวตรวจจับเฟส

2.4.1 หลักการทำงานพื้นฐานของเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่

พิจารณารูป 2.12 คบวงจรเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ (Charge-Pump PLL, CP-PLL) โดยตัวคักจับเฟสเป็นแบบเฟส-ความถี่ หลักการทำงานของวงจร คือ เมื่อจ่ายไฟเลี้ยงให้วงจร ค่าของ ω_{out} อาจจะมีค่าที่ห่างจาก ω_{in} ทำให้ PFD และส่วนของแหล่งจ่ายกระแสทำงานเกิดการปรับเปลี่ยนแรงดันที่ป้อนให้กับ VCO จนค่าความถี่ของ ω_{out} มีค่าใกล้เคียงกับอินพุท ω_{in} จากนั้น PFD จะทำหน้าที่เสมือน PD ดำเนินกระบวนการเข้าสู่สภาวะล็อกโดยเมื่อลูปอยู่ในสภาวะล็อกแล้ว ค่าความต่างเฟสอินพุทกับเฟสเอาท์พุทเท่ากับศูนย์ ส่วนของแหล่งจ่ายกระแสไม่ทำงาน

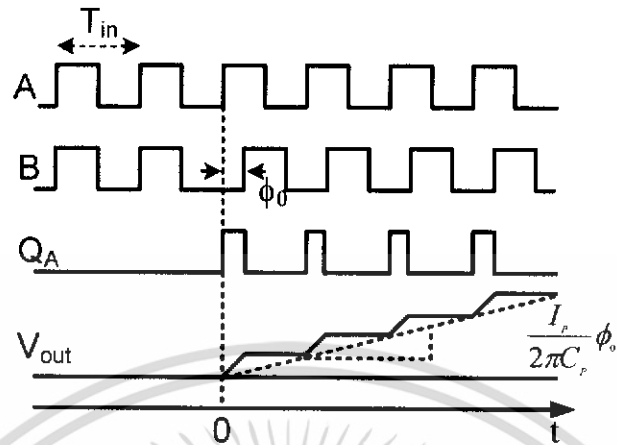

รูป 2.12 วงจรเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่

พิจารณาการทำงานของวงจรรูป 2.12 โดยไม่คิดผลของพัลส์รีเซ็ตที่มีขนาดเล็กที่ Q_A โดยสมมติให้หลังจากเกิดการล็อก $\omega_{in} - \omega_{out}$ มีค่าเท่ากับศูนย์ PFD จะให้ $Q_A = Q_B = 0$ ในส่วนของแหล่งจ่ายกระแสยังไม่ทำงานทำให้แรงดันที่ C_p ยังมีค่าคงที่

2.4.2 เสถียรภาพของเฟสล็อกคูลูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่

การพิจารณาถึงเสถียรภาพจะต้องสร้างรูปแบบเชิงเส้นของระบบและพิจารณาฟังก์ชันถ่ายโอน การสร้างรูปแบบเชิงเส้นได้นั้นจะต้องรู้ค่าฟังก์ชันถ่ายโอนของแต่ละส่วน

รูป 2.13 การตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงแบบขั้นบันไดเมื่อ PFD/CP/LPF รวมกัน

พิจารณาค่าฟังก์ชันถ่ายโอนเมื่อนำส่วนของ PFD/CP/LPF มารวมกันโดยใช้ LPF เป็นตัวเก็บประจุ 1 ตัว โดยการสมมติให้คาบเวลาของความถี่อินพุตคือ T_{in} และค่าของกระแสที่ใช้ในการเก็บประจุและคายประจุคือ $\pm I_p$ ดังแสดงในรูป 2.13 โดยมีอินพุต 2 อินพุต, A และ B 1 และที่เวลาแบบขั้นบันไดคือ ϕ_0 โดยความต่างเฟสเท่ากับ $\Delta\phi = \phi_0 u(t)$ ทำให้ Q_A เกิดพัลส์ออกมาอย่างต่อเนื่องและมีค่าเท่ากับ $\phi_0 T_{in}/(2\pi)$ และเอาท์พุทจะเพิ่มขึ้นโดยไม่คิดผลของพัลส์รีเซ็ตที่มีขนาดเล็กจะมีค่าเท่ากับ $(I_p/C_p) \phi_0 T_{in}/(2\pi)$ โดยการประมาณส่วนที่เป็นฟันเลื่อยเป็นเส้นตรง ดังนั้นความชันของ V_{out} คือ $(I_p/C_p) \phi_0 T_{in}/(2\pi)$ และสามารถเขียนได้อีกแบบดังสมการ

$$V_{out}(t) = \frac{I_p}{2\pi C_p} t \cdot \phi_0 u(t) \quad (2.22)$$

จากผลการตอบสนองแบบอิมพัลส์จะได้

$$h(t) = \frac{I_p}{2\pi C_p} u(t) \quad (2.23)$$

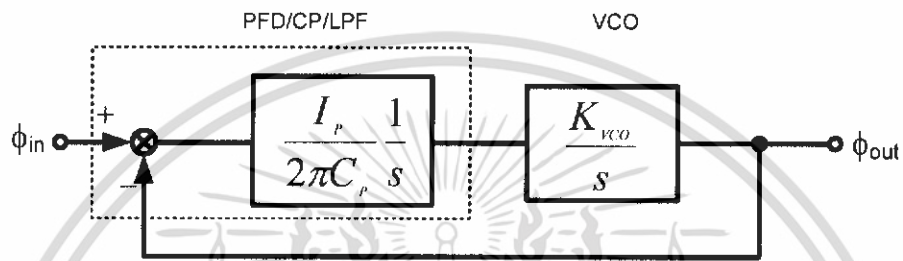
และจะได้ฟังก์ชันถ่ายโอน คือ

$$\frac{V_{out}(s)}{\Delta\phi} = \frac{I_p}{2\pi C_p} \cdot \frac{1}{s} \quad (2.24)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยจากฟังก์ชันถ่ายโอนจะเห็นว่า PFD/CP/LPF เมื่อต่อร่วมกันจะทำให้เกิดโพลขึ้น 1 โพล ที่จุดกำเนิดเช่นที่ได้เขียนไว้ในเฟสลอคคูปชนิดที่ 1 ซึ่งจะอยู่ในเทอม K_{VCO}/s และเทอมของ $I_p/(2\pi C_p)$ เรียกว่าอัตราขยายของ PFD เขียนแทนด้วย K_{PFD}

พิจารณาสร้างรูปแบบเชิงเส้นของเฟสลอคคูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ที่ได้ ดังรูป 2.14

รูป 2.14 รูปแบบเชิงเส้นอย่างง่ายของเฟสลอคคูปแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่

จากรูป 2.14 จะได้ฟังก์ชันถ่ายโอนแบบเปิด คือ

$$\left. \frac{\Phi_{out}(s)}{\Phi_{in}(s)} \right|_{open} = \frac{I_p}{2\pi C_p} \cdot \frac{K_{VCO}}{s^2} \quad (2.25)$$

พิจารณาจากฟังก์ชันถ่ายโอนจะเห็นว่าอัตราขยายลูปมีโพลอยู่ 2 โพลที่จุดกำเนิดซึ่งเราเรียกระบบนี้ว่า “แบบที่ 2” (Type II) และกำหนด $H(s)$ คือฟังก์ชันถ่ายโอนของลูปปิดจะได้

$$H(s) = \frac{I_p K_{VCO}}{s^2 + \frac{I_p K_{VCO}}{2\pi C_p}} \quad (2.26)$$

โดยลูปปิดมีโพลเป็นจำนวนจินตภาพอยู่ที่ตำแหน่ง

$$s_{1,2} = \pm \sqrt{I_p K_{VCO} / (2\pi C_p)} \quad (2.27)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

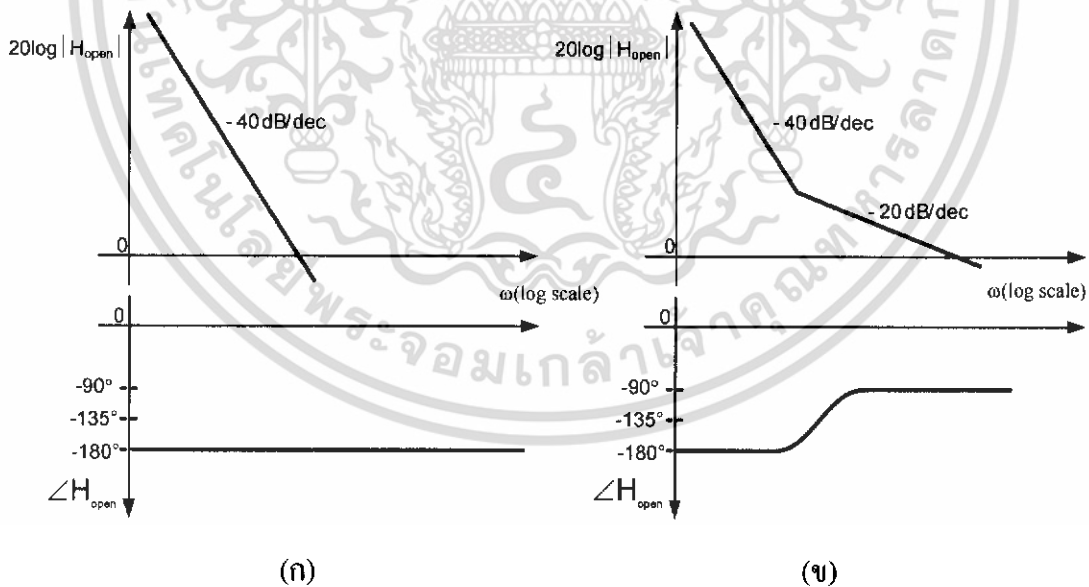
ซึ่งระบบมีอัตราขยายของรูปดังสมการ (2.25) จะไม่มีเสถียรภาพเนื่องจากโพลอยู่ที่จุดกำเนิดถึง 2 โพล โดยแต่ละโพลทำให้เกิดการเลื่อนเฟสไป 90° ดังนั้นระบบนี้จึงมีผลรวมของการเลื่อนเฟส 180° ซึ่งแสดงดังรูป 2.15(ก) ระบบอาจเกิดการออสซิลเลทที่จุดอัตราขยายตัดแกนความถี่ได้

เพื่อแก้ไขให้ระบบมีเสถียรภาพจะต้องทำให้ผลรวมของการเลื่อนเฟสมีน้อยกว่า 180° คือที่จุดอัตราขยายตัดแกนความถี่ การเลื่อนเฟสต้องมีค่าน้อยกว่า 180° ดังแสดงในรูป 2.15(ข) สามารถทำได้โดยการทำให้เกิด zero ขึ้นในรูปด้วยการเพิ่มความต้านทานต่ออนุกรมกับตัวเก็บประจุในวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน ดังรูป 2.16 จะทำให้ฟังก์ชันถ่ายโอนของ PFD/CP/LPF ต่อรวมกันต้องมีค่าเท่ากับ

$$\left. \frac{\Phi_{out}(s)}{\Phi_{in}} \right|_{open} = \frac{I_p}{2\pi} \left(R_p + \frac{1}{C_p s} \right) \quad (2.28)$$

และฟังก์ชันถ่ายโอนรูปเปิดเท่ากับ

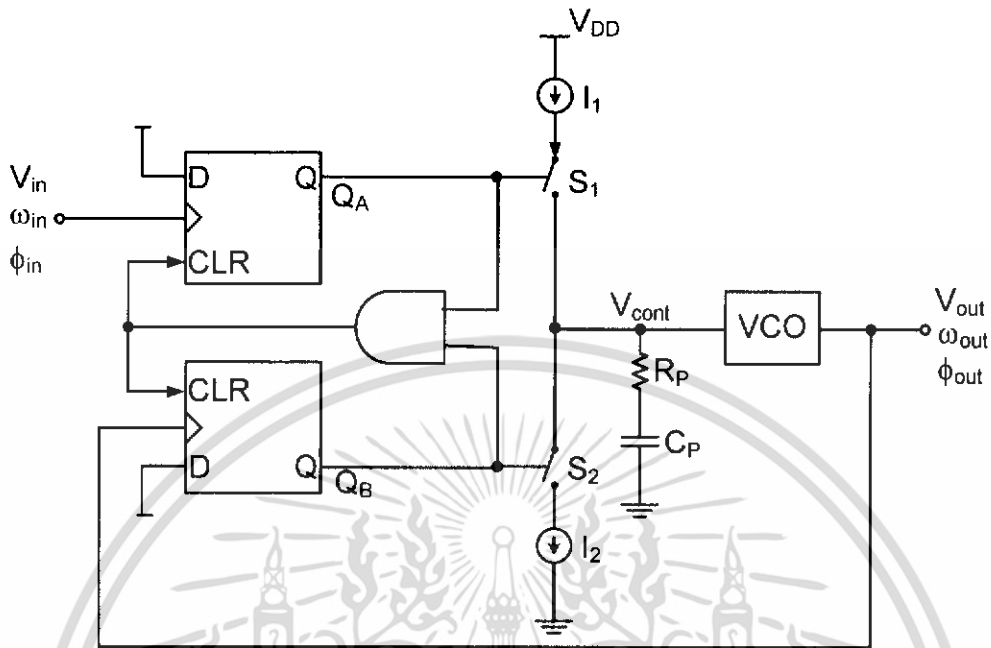
$$\left. \frac{\Phi_{out}(s)}{\Phi_{in}} \right|_{open} = \frac{I_p}{2\pi} \left(R_p + \frac{1}{C_p s} \right) \frac{K_{VCO}}{s} \quad (2.29)$$

รูป 2.15 เสถียรภาพของเฟสล็อกคูลูปแบบเอทพุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่

(ก) การเกิดการเลื่อนเฟสของระบบที่ไม่มีเสถียรภาพ

(ข) การเกิดการเลื่อนเฟสเพื่อทำการเพิ่ม zero เข้าไปในรูป

รูป 2.16 การเพิ่ม zero เข้าไปในวงจรเฟสล็อกแบบเอาต์พุตเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ และฟังก์ชันถ่ายโอนของระบบปิด คือมี $H(s)$ ค่าเท่ากับ

$$H(s) = \frac{I_p K_{VCO} (R_p C_p s + 1)}{s^2 + \frac{I_p}{2\pi} K_{VCO} R_p s + \frac{I_p}{2\pi C_p} K_{VCO}} \quad (2.30)$$

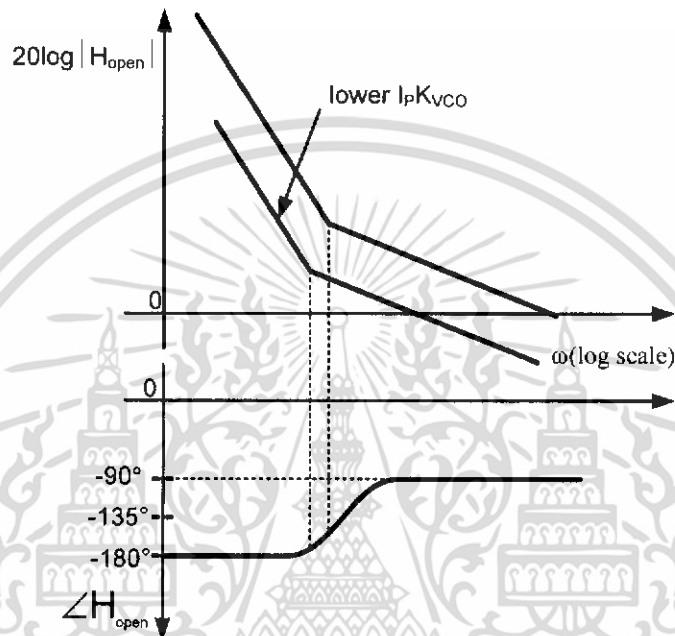
จากฟังก์ชันถ่ายโอนลูปปิดจะเห็นว่า zero อยู่ที่ 1 ตัวที่ตำแหน่ง $s_1 = -1/(R_p C_p)$ และทำการพิจารณาเช่นเดียวกับชนิดที่ 1 (Type I) เพื่อหาค่า ω_n และ ζ ซึ่งจะได้ค่า ดังนี้

$$\omega_n = \sqrt{\frac{I_p K_{VCO}}{2\pi C_p}} \quad (2.31)$$

$$\zeta = \frac{R_p}{2} \sqrt{\frac{I_p C_p K_{VCO}}{2\pi}} \quad (2.32)$$

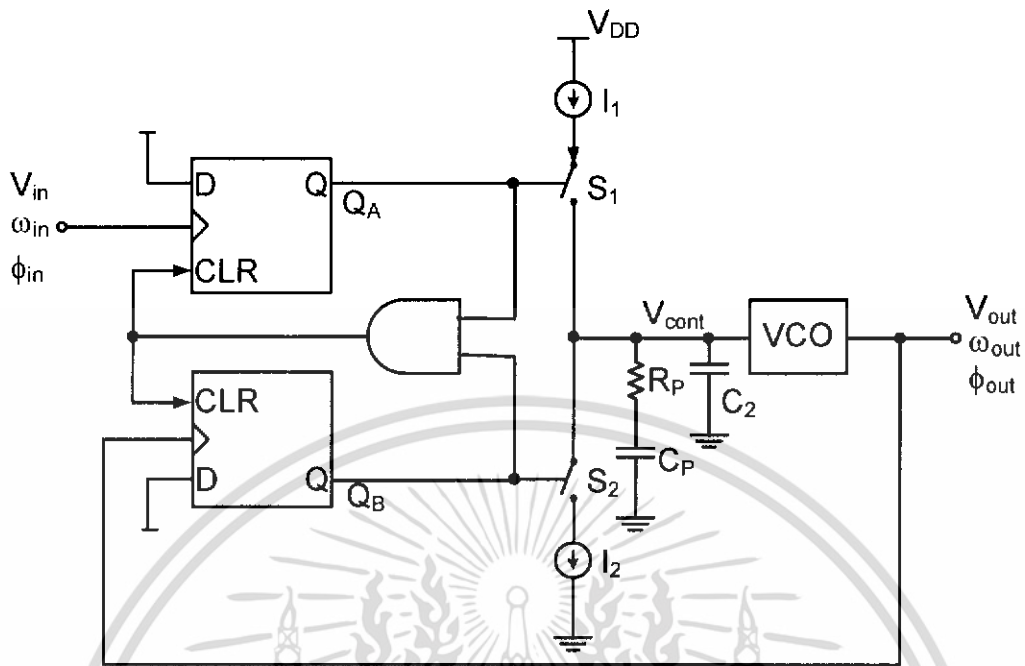
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณาเสถียรภาพของระบบแบบที่ 2 (Type II) จะเห็นว่ามีความแตกต่างจากแบบที่ 1 (Type I) เมื่อนำสมการ (2.29) เมื่อวิเคราะห์โดยการวาดกราฟ Bode Plot แสดงทั้งขนาดและเฟสของระบบจะได้ดังรูป 2.17 โดยค่า $I_p K_{VCO}$ มีค่าลดลงจะทำให้จุดที่อัตราขยายตัดแกนความถี่เข้าใกล้จุดกำเนิดมากขึ้นทำให้ความผิดพลาดของเฟส (Phase Margin) ลดน้อยลง

รูป 2.17 การลดลงของเสถียรภาพของเฟสลีสตลับแบบเอาท์พุทเป็นแหล่งจ่ายกระแสตรงที่เมื่อ $I_p K_{VCO}$ มีค่าลดลง

เฟสลีสตลับแบบที่ 2 ที่มีการปรับปรุงแล้ว ดังรูป 2.16 ยังมีข้อเสียอยู่ คือ ในส่วนของวงจรจ่ายกระแสตรงที่ซึ่งต่ออนุกรมกับ R_p และ C_p เมื่อมีกระแสจ่ายให้กับส่วนวงจรรองความถี่จะทำให้แรงดันที่ไปควบคุมการออสซิลเลทมีค่าเพิ่มขึ้นสูงมากจากสภาวะปกติ ซึ่งสภาวะที่ทำให้ V_{cont} เกิดการกระเพื่อมขึ้น (Voltage Jump) จะทำให้เกิดรีปเปิ้ลขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดภาวะไม่สงบขึ้นที่ VCO ทำให้เฟสเอาท์พุทแยงลง เพื่อลดปัญหาดังกล่าวให้เบาบางลงกระทำได้นำตัวเก็บประจุตัวที่ 2 มาต่อขนาน R_p และ C_p ดังแสดงในรูป 2.18 เพื่อเป็นการกำจัดกระแสเฟ้อมที่เกิดขึ้นในช่วงแรก

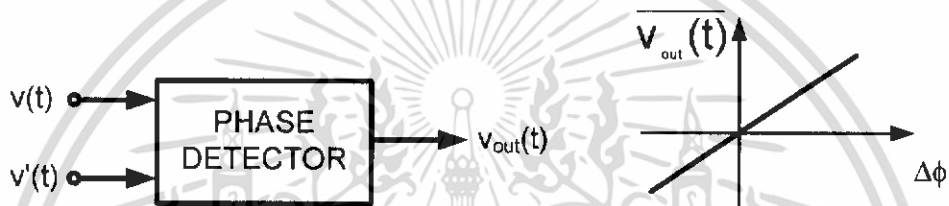
รูป 2.18 การเพิ่มตัวเก็บประจุเข้าไปในวงจรเพื่อลดค่าริปเปิ้ล

โดยค่าของตัวเก็บประจุที่เพิ่มเข้าจะมีค่าประมาณหนึ่งในห้าหรือหนึ่งในสิบของ C_p เพื่อให้การตอบสนองของระบบปิดทั้งทางความถี่และเวลายังคงไม่เปลี่ยนไปจากเดิม

บทที่ 3 องค์ประกอบพื้นฐานของเฟสล็อกคูล

3.1 ตัวตรวจจับเฟส (Phase Detector)

ตัวตรวจจับเฟส (Phase Detector) หรือ PD คือวงจรที่เอาต์พุตเฉลี่ย \bar{V}_{out} หรือ \bar{V}_d มีขนาดสัมพันธ์กับความต่างเฟส $\Delta\phi$ ระหว่าง 2 อินพุต ในทางอุดมคติความสัมพันธ์ระหว่างเอาต์พุตเฉลี่ย \bar{V}_{out} กับ $\Delta\phi$ จะมีลักษณะเป็นเชิงเส้นดังแสดงในรูป 3.1

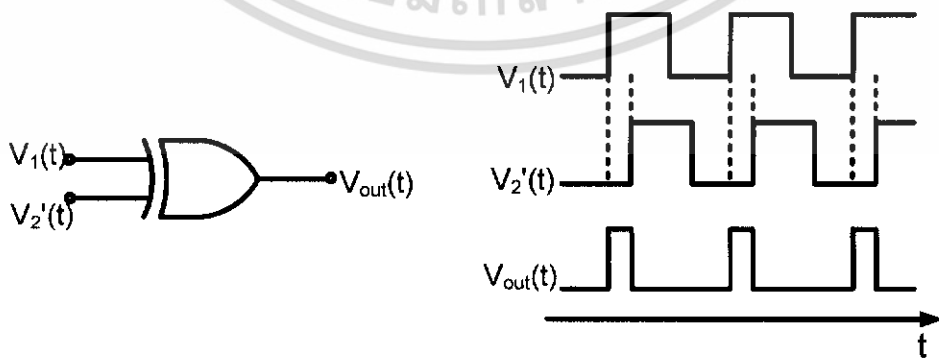

รูป 3.1 คุณสมบัติของตัวตรวจจับเฟสในทางอุดมคติ

โดยเส้นตัดผ่านจุดกำเนิดที่ $\Delta\phi = 0$ และ อัตราขยายของ PD คือความชันของเส้นกราฟ คือ K_{PD} หน่วยคือ V/rad

ตัวตรวจจับเฟสที่นิยมนำมาใช้งานเฟสล็อกคูลแบบดิจิทัล คือ แบบเอ็ทซ์คลูซีฟออร์ แบบ JK ฟลิปฟลอป และแบบเฟส-ความถี่

3.1.1 ตัวตรวจจับเฟสแบบเอ็ทซ์คลูซีฟออร์

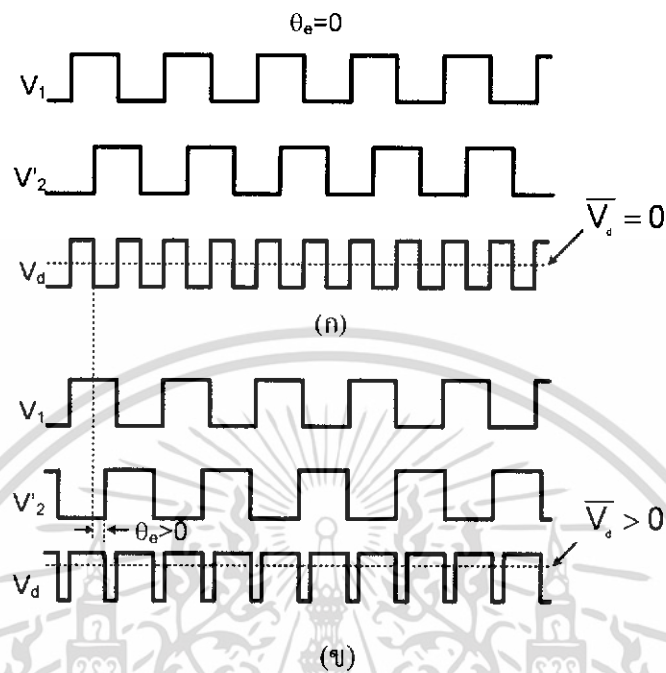

รูป 3.2 ตัวตรวจจับเฟสแบบเอ็ทซ์คลูซีฟออร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวดักจับเฟสแบบเอ็กซ์คลูซีฟออร์เป็นตัวดักจับเฟสแบบง่ายที่สุด โดยการใช้เอ็กคลูซีฟออร์ ซึ่งมีคุณสมบัติ คือ ถ้าสัญญาณอินพุทเหมือนกัน เอาท์พุทจะเป็นศูนย์ แต่ถ้าสัญญาณอินพุทต่างกันจะได้เอาท์พุทเป็นหนึ่งหรือ เมื่ออินพุทมีความต่างเฟสกันจะได้เอาท์พุทสัมพันธ์กับอินพุท ดังแสดงในรูป 3.2

โดยสัญญาณในวงจรเฟสลือคูลูปแบบดิจิตอลจะเป็นสัญญาณดิจิตอล ซึ่งกำหนดให้เป็นสัญญาณอินพุททั้งสอง คือ V_1 และ V_2 เป็นสัญญาณรูปสี่เหลี่ยมที่สมมาตรจากรูป 3.3 ซึ่งแสดงความแตกต่างของค่าความผิดพลาดเฟส เมื่อค่าความผิดพลาดเฟสเท่ากับศูนย์ สัญญาณ V_1 และ V_2' จะต่างเฟสกัน 90° ดังรูป 3.3(ก) ดังนั้นสัญญาณเอาท์พุท ซึ่งเป็นสัญญาณคลื่นสี่เหลี่ยมจะมีค่าเป็น 2 เท่าของสัญญาณอินพุทและค่า duty cycle ของสัญญาณ จะมีค่าเท่ากับ 50% เมื่อถูกกรองด้วยวงจรกรองความถี่จะถูกพิจารณาเพียงค่าเฉลี่ยของ V_d ซึ่งแสดงโดยเส้นประ ดังรูป 3.3(ก) ค่าเฉลี่ยของ V_d คือ \bar{V}_d จะคิดตามหลักของค่าระดับลอจิกทั้งสอง โดยถ้าเอ็กคลูซีฟออร์ถูกจ่ายกำลังโดยแหล่งจ่ายไฟ 5 โวลต์ จะมีค่าประมาณ 2.5 โวลต์ ซึ่งค่าแรงดัน ณ จุดนี้ จะเป็นจุดสงบของเอ็กคลูซีฟออร์ และกำหนดให้ $\bar{V}_d = 0$ V เมื่อสัญญาณเอาท์พุท V_2' มีค่ามากกว่าสัญญาณอ้างอิง V_1 ค่าความผิดพลาดเฟส θ_e จะเป็นไปในทางบวก ซึ่งแสดงดังรูป 3.3(ข) โดยค่า duty cycle จะมีค่ามากกว่า 50% ค่าของ V_d เฉลี่ยก็จะมีค่าเป็นบวก ซึ่งแสดงดังเส้นประในสัญญาณ V_d

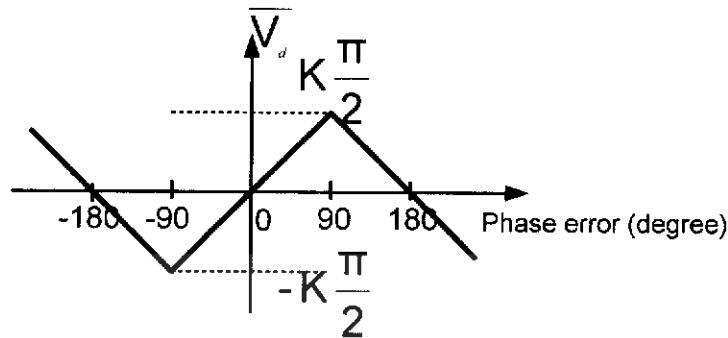
รูป 3.3 สัญญาณของตัวคักจับเฟสแบบเอ็กซ์คลูซีฟออร์

(ก) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสเท่ากับศูนย์

(ข) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสมีค่าเป็นบวก

สรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยของ V_d จะมีค่ามากที่สุดเมื่อค่าความผิดพลาดเฟส $\theta_e = 90^\circ$ และมีค่าน้อยสุดเมื่อค่าความผิดพลาดเฟส $\theta_e = -90^\circ$ ซึ่งจะได้กราฟคุณสมบัติดังรูป 3.4 ค่าเอาต์พุต V_d เฉลี่ย ของเอ็กซ์คลูซีฟออร์จะอยู่ในรูปฟังก์ชันสามเหลี่ยมของ โดยช่วงค่าความผิดพลาดเฟส คือ $-90^\circ < \theta_e < 90^\circ$ จะเป็นตัวบังคับ ดังนั้นจึงสามารถกำหนดค่า V_d ได้เป็นสมการ V_d

$$\overline{V_d} = K_d \theta_e \quad (3.1)$$

รูป 3.4 กราฟแสดงคุณสมบัติค่าเอาต์พุต V_d เฉลี่ยของเอ็กคลูซีฟออร์

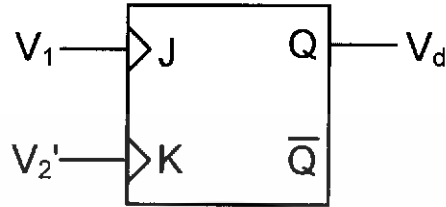
ในกรณีของชุดเปรียบเทียบแบบเอ็กคลูซีฟออร์ ค่าอัตราขยายของตัวคักจับเฟส K_d จะเป็นค่าคงที่เมื่อกำหนดให้แรงดันของแหล่งจ่ายไฟที่จ่ายให้กับเอ็กคลูซีฟออร์ คือ V_{DD} และศูนย์โดยกำหนดระดับลอจิกคือ V_{DD} และศูนย์ ดังนั้น K_d จะมีค่าดังสมการ 3.2

$$K_d = \frac{V_{DD}}{\pi} \quad (3.2)$$

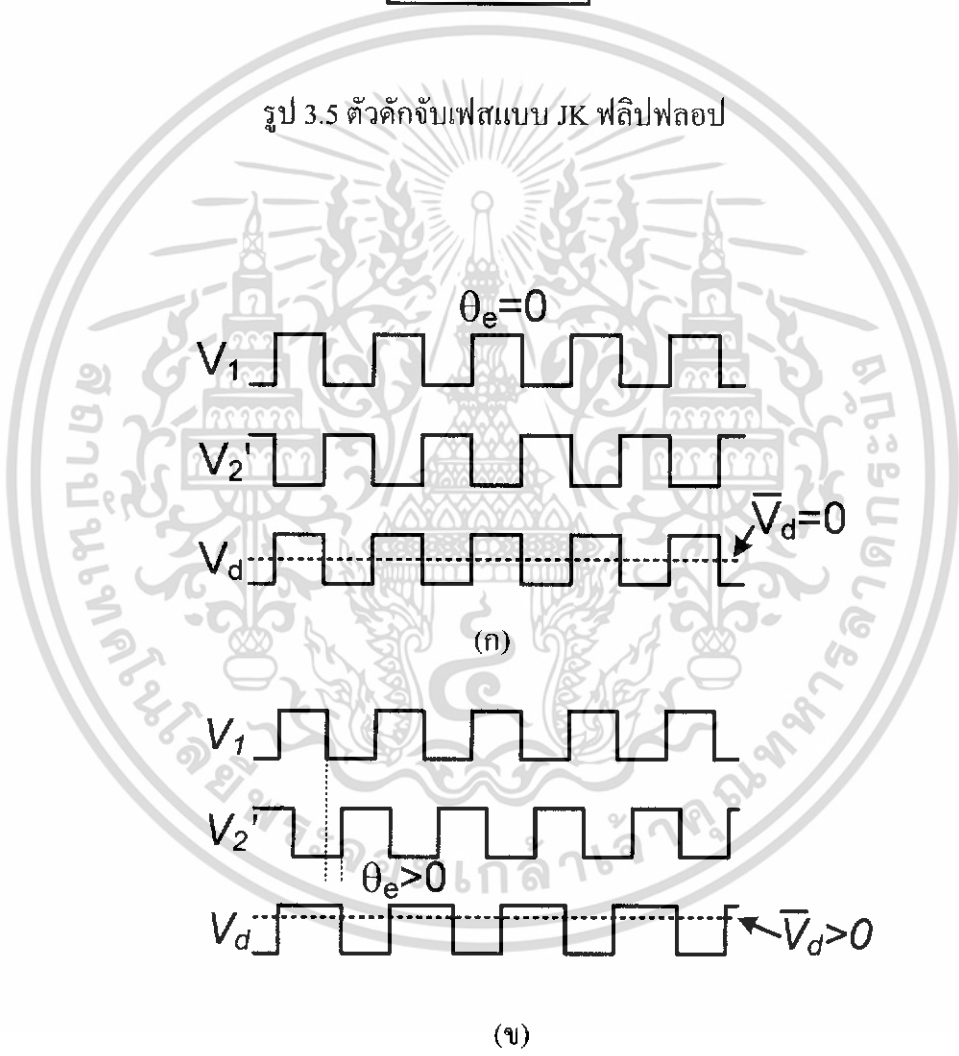
คุณสมบัติโดยสรุปของตัวคักจับเฟสแบบเอ็กคลูซีฟออร์เมื่อนำมาใช้ในเฟสล็อกคูลูป

1. ขณะยังไม่มีสัญญาณอินพุตเข้ามา เอาต์พุตของเอ็กคลูซีฟออร์จะมีค่าเท่ากับ $V_{DD}/2$ ทำให้เฟสล็อกคูลูปทำงานอยู่ที่ความถี่กลาง
2. เมื่ออยู่ในสถานะล็อก เอาต์พุตของเอ็กคลูซีฟออร์จะมีค่า duty cycle 50% ดังนั้น VCO ที่ใช้งานร่วมกันจะต้องให้อาต์พุตมีค่า duty cycle เท่ากับ 50% ด้วย
3. ตัวคักจับเฟสแบบเอ็กคลูซีฟออร์สามารถล็อกที่ความถี่ฮาร์โมนิกได้ดังนั้นอย่าใช้งานที่ความถี่ ซึ่งความถี่ฮาร์โมนิกของสัญญาณตรงกับย่านความถี่ของ VCO

3.1.2 ตัวคักจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป

รูป 3.5 ตัวคักจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป

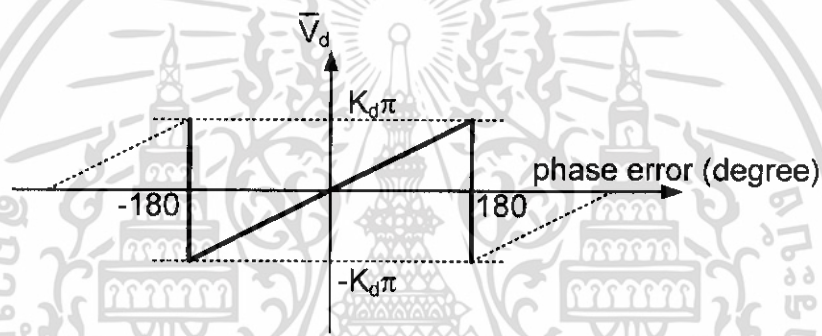
รูป 3.6 สัญญาณของตัวคักจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป

(ก) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสเท่ากับศูนย์

(ข) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสมีค่าเป็นบวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

JK ฟลิปฟลอป จะทำงานโดยขาอินพุต J ถูกกระตุ้นทำให้สถานะของฟลิปฟลอปเป็นสถานะ 1 (Q=1) และที่ขาอินพุต K ถูกกระตุ้นทำให้สถานะฟลิปฟลอปเป็นสถานะ 0 (Q=0) ดังรูป 3.6(ก) ซึ่งแสดงรูปสัญญาณของ JK ฟลิปฟลอป ในกรณี $\theta_c = 0$ เมื่อค่าความผิดพลาดเฟส V_1 และ V_2' จะมีเฟสตรงข้ามกัน ค่าเอาต์พุต V_d จะมีค่าเป็นสัญญาณสี่เหลี่ยมสมมาตร โดยมีคาบเหมือนกับความถี่อ้างอิง ซึ่งในสภาวะนี้ค่า V_d เฉลี่ยจะมีค่าเท่ากับศูนย์ ถ้าค่าเฟสความผิดพลาดมีค่าไปในทางบวก ดังรูป 3.6(ข) ค่า duty cycle การทำงานของ V_d จะมีค่ามากกว่า 50% และ \bar{V}_d จะมีค่าเป็นบวก และ \bar{V}_d จะมีค่าสูงสุดเมื่อค่าความผิดพลาดเฟสมีค่าเท่ากับ 180° และมีค่าต่ำสุดเมื่อเฟสผิดพลาดมีค่า -180° ถ้ารูปกราฟของ V_d ต่อ θ_c ซึ่งแสดงดังรูป 3.7

รูป 3.7 กราฟคุณสมบัติค่าเอาต์พุต V_d เฉลี่ยของ JK ฟลิปฟลอป

โดยมีคุณสมบัติเป็นฟันเลื่อย และมีช่วงผิดพลาดเท่ากับ 180° และมีค่าต่ำสุดเมื่อเฟสผิดพลาดเท่ากับ $-180^\circ < \theta_c < 180^\circ$ ค่าเฉลี่ยสัญญาณ V_d ที่มีผลต่อ θ_c สามารถกำหนดได้จาก

$$\bar{V}_d = K_d \theta_c \quad (3.3)$$

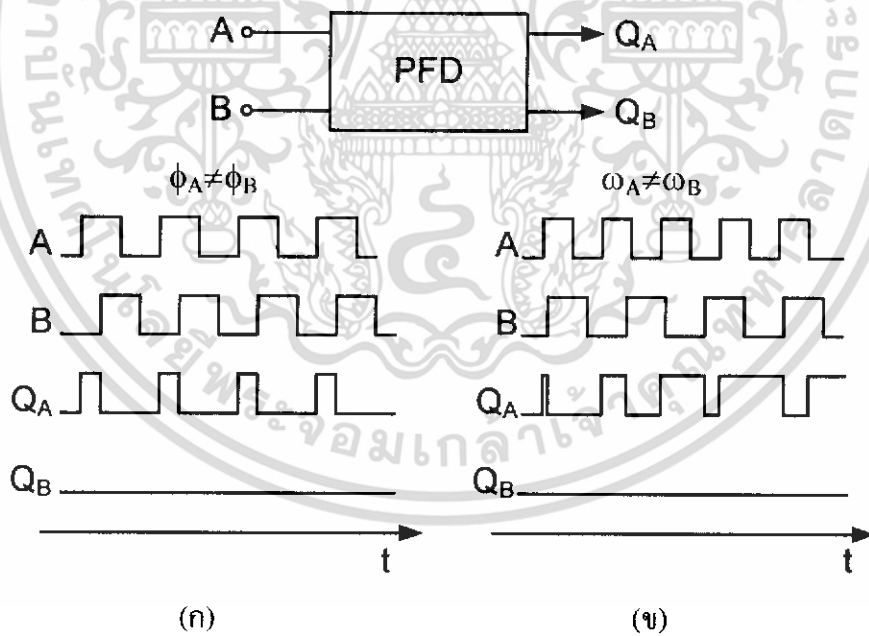
และอัตราขยายของตัวคักจับเฟสแบบ JK ฟลิปฟลอป K_d จะมีค่าดังสมการ 3.4

$$K_d = \frac{V_{DD}}{2\pi} \quad (3.4)$$

3.1.3 ตัวคักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่

ตัวคักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่ เป็นตัวจับเฟสที่เปรียบเทียบความแตกต่างทั้งความถี่และเฟสของอินพุตกับเอาต์พุต จากที่ได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อของเฟสล็อกคูลูปแบบเอาต์พุตเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ เมื่อเฟสล็อกคูลูปทำงานที่สภาวะเริ่มต้นหรือเมื่อเริ่มจ่ายไฟเลี้ยงให้กับวงจร ความถี่เอาต์พุตอยู่ห่างจากความถี่อินพุตมาก สภาวะนี้เฟสล็อกคูลูปไม่สามารถเข้าสู่สภาวะล็อกได้ ดังนั้น จึงมีการเพิ่มตัวคักจับความถี่เพิ่มเข้ามา โดยเมื่อเกิดสภาวะที่ความถี่เอาต์พุตห่างจากความถี่อินพุตจะเกิดแรงดันขึ้นมามากควบคุมความถี่เอาต์พุตให้มีค่าเข้าใกล้อินพุต และต่อจากนั้นตัวคักจับเฟส-ความถี่จะทำงานเหมือนตัวคักจับเฟสและดำเนินกระบวนการให้เข้าสู่สภาวะล็อก

หลักการการทำงานของตัวคักจับเฟส-ความถี่ แสดงดังรูป 3.8 โดยจากรูป อินพุตของวงจรจะมี 2 อินพุต A และ B โดยตัวคักจับเฟสจะตรวจจับที่ขอบขาขึ้นหรือลงของพัลส์เท่านั้นและจะแสดงผลออกมาที่เอาต์พุต โดยถ้ากำหนดสภาวะเริ่มต้น $Q_A = Q_B = 0$ หลังจากนั้น เฟสอินพุต A นำหน้าอินพุต B จะทำให้ $Q_A = 1, Q_B = 0$ และจะอยู่ในสภาวะนี้ตลอดจนกระทั่งอินพุต B มีระดับลอจิกสูง ที่สภาวะนี้ Q_A จะกลับเข้าสู่ค่าศูนย์ดังแสดงในรูป 3.8

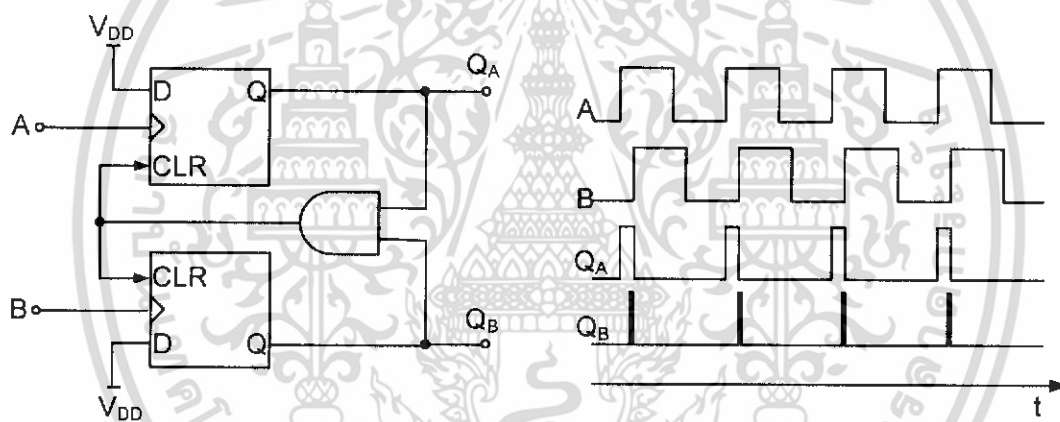
รูป 3.8 หลักการของตัวคักจับเฟส-ความถี่

(ก) สัญญาณเอาต์พุตเมื่ออินพุตมีเฟสต่างกัน

(ข) สัญญาณเอาต์พุตเมื่ออินพุตมีความถี่ต่างกัน

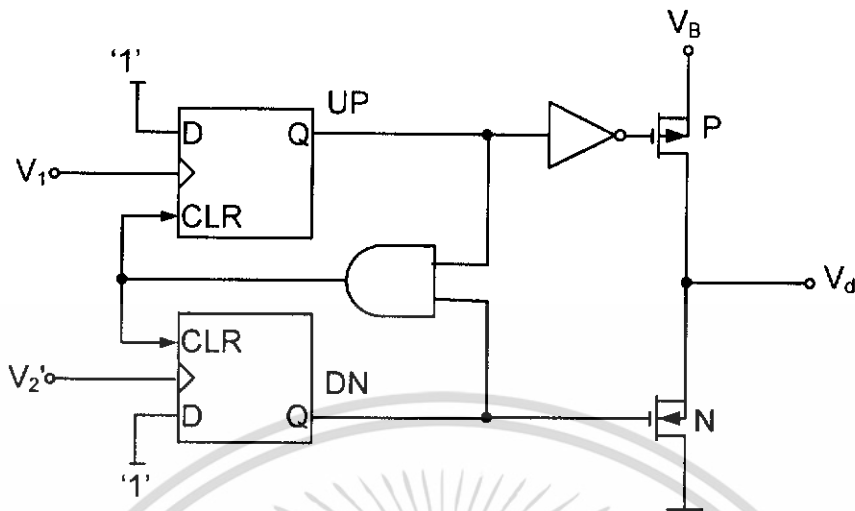
โดยรูป 3.8(ก) อินพุตทั้งสองมีความถี่เท่ากันแต่เฟสของอินพุต A นำหน้า B จะทำให้ได้พัลส์เอาต์พุต Q_A ออกมาโดยมีความกว้างเท่ากับช่วงของความต่างเฟส $\phi_A - \phi_B$ โดย Q_B ยังคงเป็นศูนย์ และรูป 3.8(ข) เมื่อความถี่อินพุต A มากกว่าอินพุต B จะทำให้ได้พัลส์เอาต์พุต Q_A ออกมาและ Q_B ยังคงเป็นศูนย์ ในทางตรงกันข้ามถ้าเฟสอินพุต A ล้าหลัง B หรือความถี่ของอินพุต A น้อยกว่าอินพุต B จะได้พัลส์เอาต์พุต Q_B ออกมาโดย Q_A ยังคงเป็นศูนย์โดยระดับแรงดันกระแสตรงของ Q_A และ Q_B จะเป็นตัวบอกให้ทราบถึง $\phi_A - \phi_B$ หรือ $\omega_A - \omega_B$ โดยเอาต์พุต Q_A และ Q_B เรียกว่า “UP” และ “DOWN”

จากคุณสมบัติของตัวคักจับเฟส-ความถี่ดังกล่าว สามารถที่จะสร้างตัวจับเฟส-ความถี่ได้โดยใช้ D ฟลิปฟลอปสามารถมาสร้างเป็นวงจรดังรูป 3.9 โดยเอาต์พุตจะมีคุณสมบัติเหมือนตัวจับเฟส-ความถี่

รูป 3.9 การสร้างตัวคักจับเฟส-ความถี่โดยใช้ D ฟลิปฟลอป

พิจารณาตัวคักจับเฟส-ความถี่จะเห็นว่าเอาต์พุตจะมีสองจุดจะต้องมีการรวมเอาต์พุตเป็นจุดเดียวนำไปจับวงจรความถี่ โดยมีการรวมมีอยู่ 2 วิธีคือ แบบแรกใช้เป็นลักษณะของแหล่งจ่ายกระแสที่ดังได้กล่าวมาแล้วในหัวข้อเฟสล็อกแบบเอาต์พุตเป็นแหล่งจ่ายกระแสที่ แบบที่สองใช้เป็นเอาต์พุตแบบ 3 สถานะ ซึ่งแบบนี้จะมีข้อเสีย คือ ถ้าแหล่งจ่ายไฟเลี้ยงไม่คงที่รีปเปิ้ลจะทำให้ระบบไม่มีเสถียรภาพ โดยตัวคักจับเฟสเอาต์พุต 3 สถานะแสดงดังรูป 3.10

รูป 3.10 ตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่กับเอาต์พุต 3 สถานะ

โดยวงจรประกอบด้วย D ฟลิปฟลอป มีเอาต์พุตคือ UP และ DOWN

$$UP = 0, DN = 0$$

$$UP = 1, DN = 0$$

$$UP = 0, DN = 1$$

$$UP = 1, DN = 1$$

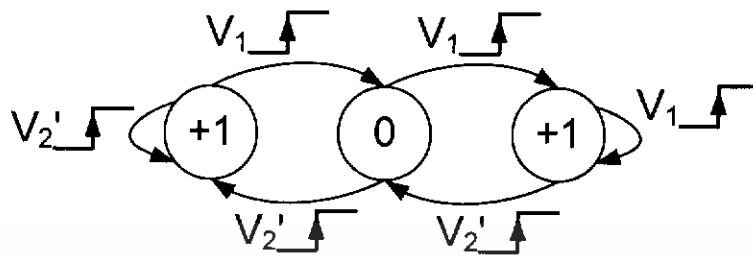
เมื่อใส่ AND เกทเข้าไปจะทำให้สภาวะ $UP = 1, DN = 1$ หายไปเพราะเอาต์พุตของ AND เกทไปรีเซ็ตฟลิปฟลอปทั้งสอง ดังนั้นสภาวะของวงจรจะเหลือเท่ากับ 3 โดยกำหนดมีสัญลักษณ์ คือ -1, 0 และ +1 คือ

$$UP = 1, DN = 0 \quad ; \text{state} = -1$$

$$UP = 0, DN = 0 \quad ; \text{state} = 0$$

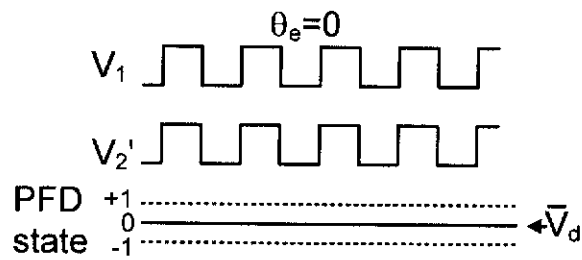
$$UP = 1, DN = 1 \quad ; \text{state} = +1$$

การแสดงสภาวะของตัวดักจับเฟสจะกำหนดได้จากสภาวะชั่วขณะของสัญญาณ V_1 และ V_2' ซึ่งแสดง ดังรูป 3.11 สภาวะบวกของ V_1 จะมีผลทำให้ตัวดักจับเฟสเปลี่ยนสภาวะไปเป็นสภาวะที่สูงกว่าเว้นแต่จะได้อยู่ในสภาวะ +1 แล้วในทำนองเดียวกันสภาวะของ V_2 จะมีผลให้ตัวดักจับเฟสเปลี่ยนสภาวะไปเป็นสภาวะที่ต่ำกว่าเว้นเสียแต่จะได้อยู่ในสภาวะ -1 แล้ว เมื่อมีสภาวะ +1 V_d จะมีค่าเป็นบวก และเมื่อมีสภาวะ -1 V_d จะมีค่าเป็นลบ และเมื่ออยู่ในสภาวะศูนย์ V_d จะมีค่าเท่ากับศูนย์

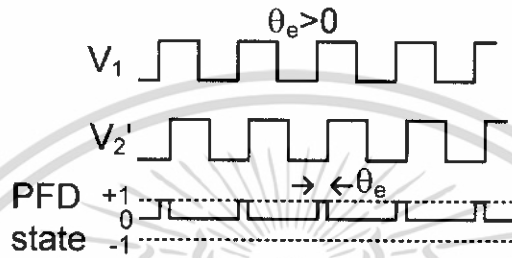

รูป 3.11 สถานะของตัวคักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่

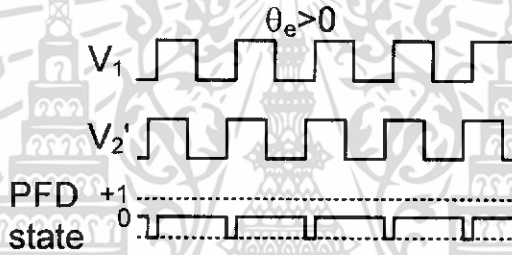
แต่ในความเป็นจริงสัญญาณที่ใช้เป็นแบบไบนารี ดังนั้นสถานะ $V_a = 0$ จะกำหนดให้เป็นค่าความต้านทานสูง ซึ่งวงจรในเส้นประของรูป 3.10 แสดงการกำเนิดสัญญาณ V_a เมื่อสัญญาณ UP เป็นค่าสูง P เซนเนลลอสจะนำกระแส ดังนั้น V_a จะมีค่าเท่ากับแหล่งจ่ายแรงดัน V_{DD} เมื่อ DN เป็นค่าสูง N เซนเนลลอสจะนำกระแส ดังนั้น V_a จะมีค่าเท่ากับกราวด์ แต่ถ้าสัญญาณทั้งคู่เป็นค่าสูง มอสทั้งสองจะไม่นำกระแส ค่าสัญญาณ V_a จะเสมือนว่าไม่มี คือ เป็นความต้านทานสูง โดยตัวคักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่ทำงานจะได้รูปสัญญาณ ดังรูป 3.12

(ก)

(ข)

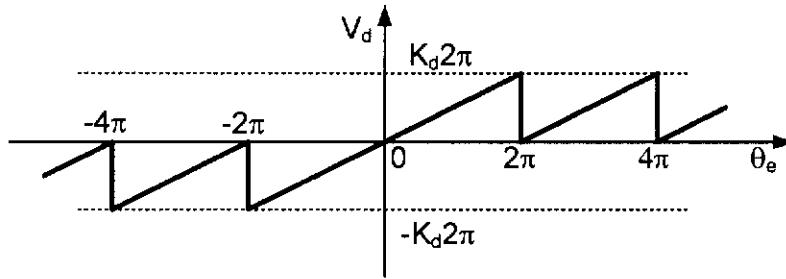
(ค)

รูป 3.12 สัญญาณของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่

- (ก) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสเท่ากับศูนย์
- (ข) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสมีค่าเป็นบวก
- (ค) สัญญาณค่าความผิดพลาดเฟสมีค่าเป็นลบ

ซึ่งในรูป 3.12(ก) แสดงในกรณีความผิดพลาดเฟสเท่ากับศูนย์ ซึ่งจะถูกกำหนดให้อยู่ในสถานะศูนย์ สัญญาณ V_1 และ V_2' จะมีเฟสเท่ากัน สัญญาณขอขาขึ้นของ V_1 และ V_2' มีช่วงเวลาเท่ากัน ดังนั้นจึงไม่มีสัญญาณด้านเอาร์ทพุท ในรูป 3.12(ข) เมื่อ V_1 นำหน้า V_2' ตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่ระหว่าง ศูนย์กับ +1 โดยถ้า V_1 ล้าหลัง V_2' ดังรูป 3.12(ค) ตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่จะเปลี่ยนสถานะระหว่าง -1 กับศูนย์ ถ้าพิจารณาจากรูป 3.12(ข) และ (ค) ค่า V_d จะมีค่ามากที่สุดเมื่อความผิดพลาดเฟสมีค่าบวกและเข้าใกล้มุม 360° และ V_d จะมีค่าน้อยสุดเมื่อค่าเฟสผิดพลาดมีค่าลบและเข้าใกล้ -360° ถ้าพล็อตกราฟเฉลี่ยของความสัมพันธ์ระหว่างสัญญาณ V_d กับค่าความผิดพลาดเฟส θ_e จะได้ฟังก์ชันพื่นเลื่อย ดังรูป 3.13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.13 กราฟคุณสมบัติค่าเอาต์พุต V_d เฉลี่ยของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่

ซึ่งจากรูปจะแสดงค่าเฉลี่ยของสัญญาณเอาต์พุตที่ได้จากค่าความผิดพลาดเฟสมากกว่า 2π และ น้อยกว่า -2π เมื่อค่าความผิดพลาดเฟสมีค่าถึง 2π สัญญาณเอาต์พุตจากค่าสูงสุดก็จะมีค่าเริ่มที่ศูนย์ใหม่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าคุณสมบัติของรูปสัญญาณเป็นลักษณะของคาบเวลา โดยคาบเวลาเท่ากับ 2π ในทางกลับกันค่าสัญญาณเอาต์พุตจะมีค่าน้อยที่สุด เมื่อค่าเฟสผิดพลาดมีค่าถึง -2π โดยเมื่อค่าความผิดพลาดเฟสอยู่ในช่วง $-2\pi < \theta_c < 2\pi$ ค่าเฉลี่ยของสัญญาณเอาต์พุต V_d คือ

$$\overline{V_d} = K_d \theta_e \quad (3.5)$$

และอัตราขยาย K_d ของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่แบบเอาต์พุต 3 สถานะมีค่า ดังสมการ (3.6)

$$K_d = \frac{V_{DD}}{4\pi} \quad (3.6)$$

และอัตราขยาย K_d ของตัวดักจับเฟสแบบเฟส-ความถี่แบบเอาต์พุตเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ซึ่งได้กล่าวไว้ในหัวข้อเฟสล็อคคูลูปแบบเอาต์พุตเป็นแหล่งจ่ายกระแสคงที่ มีค่าดังสมการ (3.7)

$$K_d = \frac{I_p}{2\pi} \quad (3.7)$$

3.2 วงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน

โดยทั่วไปเฟสลีสถูปแบบคิติดอลจะใช้วงจรกรองความถี่ต่ำผ่านในลักษณะเช่นเดียวกับเฟสลีสถูปแบบอนาล็อก ซึ่งวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านที่นิยมใช้กับเฟสลีสถูปแบบคิติดอลแสดงดังรูป 3.14 โดยที่รูป 3.14(ก) เป็นวงจรกรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบพาสซึ่งมี 1 โพลและ 1 ซีโร ซึ่งมีฟังก์ชันถ่ายโอนคือ

$$F(s) = \frac{1 + s\tau_2}{1 + s(\tau_1 + \tau_2)} \quad (3.8)$$

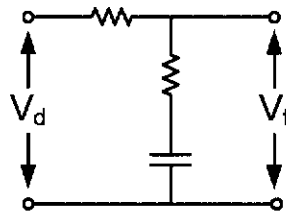
เมื่อ $\tau_1 = R_1C_1$ และ $\tau_2 = R_2C_2$ โดยมีค่าการตอบสนองของวงจร ในรูป 3.14(ก) เป็นส่วนของวงจรกรองความถี่ต่ำผ่าน ส่วนรูป 3.14(ข) เป็นวงจรกรองสัญญาณความถี่ผ่านแบบแอกทีฟ ซึ่งมีการตอบสนองของวงจรเหมือนกับวงจรกรองความถี่ต่ำผ่านแบบพาสซีฟ แต่วงจรกรองความถี่ต่ำผ่านแบบแอกทีฟจะให้ค่าอัตราขยาย K_a ที่สามารถได้มากกว่า 1 และมีฟังก์ชันถ่ายโอน คือ

$$F(s) = K_a \frac{1 + s\tau_2}{1 + s\tau_1} \quad (3.9)$$

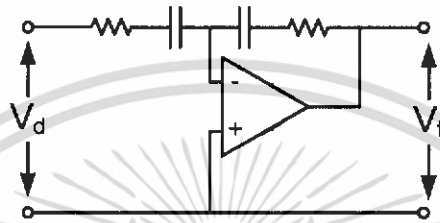
เมื่อ $\tau_1 = R_1C_1$, $\tau_2 = R_2C_2$ และ $K_a = -C_1/C_2$ โดยมีค่าการตอบสนองของวงจรดังรูป 3.15(ข) และวงจรดังรูป 3.14(ค) เป็นวงจรกรองความถี่ผ่านอีกแบบนี้จะมีค่าฟังก์ชันถ่ายโอน คือ

$$F(s) = \frac{1 + s\tau_2}{s\tau_1} \quad (3.10)$$

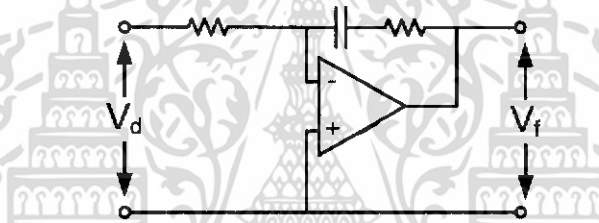
เมื่อ $\tau_1 = R_1C_1$ และ $\tau_2 = R_2C_2$ วงจรกรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบ PI แอกทีฟ จะมีค่าการตอบสนองของวงจร ดังรูป 3.15(ค)

(ก)

(ข)

(ค)

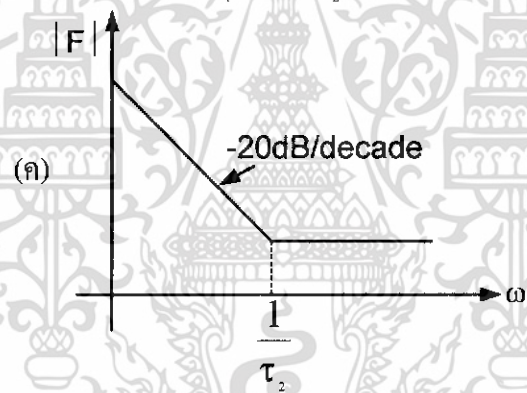
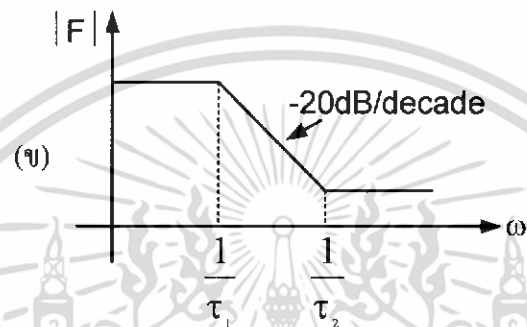
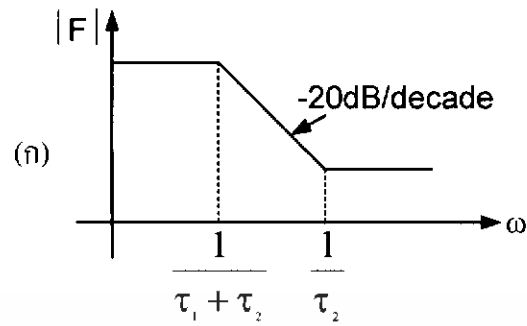
รูป 3.14 วงจรกรองความถี่ต่ำผ่านที่ใช้ร่วมกับเฟสล็อกคูล

(ก) วงจรกรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบพาสซีฟ

(ข) วงจรกรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบแอกทีฟ

(ค) วงจรกรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบ PI แอกทีฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 3.15 การตอบสนองของวงจรรองความถี่ต่ำผ่าน
 (ก) วงจรรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบพาสซีฟ
 (ข) วงจรรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบแอคทีฟ
 (ค) วงจรรองสัญญาณความถี่ต่ำผ่านแบบ PI แอคทีฟ

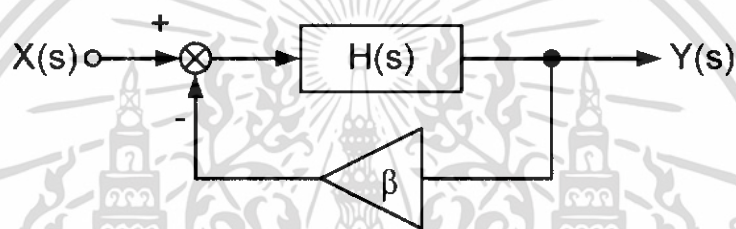
3.3 วงจรออสซิลเลเตอร์

วงจรรออสซิลเลเตอร์มักถูกรวมเป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบอิเล็กทรอนิกส์ มีการประยุกต์ใช้งานในการกำเนิดสัญญาณนาฬิกาให้แก่ไมโครโปรเซสเซอร์ไปจนถึงการสร้างสัญญาณคลื่นพาห์ให้แก่ระบบโทรศัพท์เซลล์ลูลาร์ และวงจรรออสซิลเลเตอร์ถูกใช้เสมอกับระบบเฟสล็อก

(Phase-locked system) ในกระบวนการขั้นสูง (high-performance) วงจรออสซิลเลเตอร์จะถูกออกแบบโดยใช้เทคโนโลยีของซิมอส

3.3.1 หลักการพื้นฐานของวงจรออสซิลเลเตอร์

วงจรออสซิลเลเตอร์จะผลิตเอาต์พุตออกมาโดยปกติจะอยู่ในรูปแรงดันโดยวงจรไม่จำเป็นต้องมีอินพุต วงจรจะผลิตเอาต์พุตออกมาอย่างต่อเนื่องและไม่จำกัด ระบบที่มีการป้อนกลับแบบลบ (negative feedback) สามารถที่จะออสซิลเลทได้โดยการออกแบบให้เป็นวงจรขยายที่ไม่ดี (badly-designed feedback amplifier) ระบบที่มีการป้อนกลับแบบลบแสดงดังรูป 3.16

รูป 3.16 ระบบที่มีการป้อนกลับแบบลบ

จากรูป 3.16 สมมติค่าของ β คือค่าคงที่และจะมีค่าเท่ากับ 1 ถ้าระบบมีการป้อนกลับแบบเต็มๆ โค้งกึ่งชั้นถ่ายโอนของระบบปิดคือ

$$\frac{Y}{X}(s) = \frac{H(s)}{1 + \beta H(s)} \quad (3.11)$$

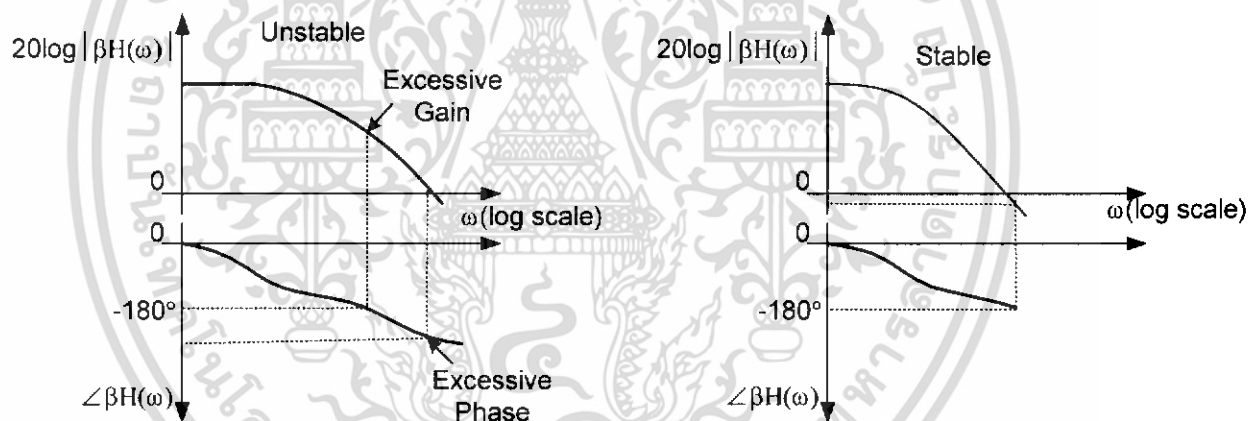
จากสมการ 3.18 ถ้าระบบมีค่า $\beta H(s = j\omega_1) = -1$ จะมีผลทำให้อัตราขยายของระบบมีค่าอนันต์ วงจรจะทำการขยายสัญญาณรบกวนภายในตัวมันเอง (own noise) จนเริ่มเข้าสู่การออสซิลเลท หรืออาจกล่าวได้ว่าถ้า $\beta H(j\omega_1) = -1$ จะทำให้วงจรเกิดการออสซิลเลทที่ความถี่ ω_1 รูปแบบของ $\beta H(j\omega_1) = -1$ สามารถเขียนได้เขียนอีกแบบหนึ่งคือ

$$\beta H(j\omega_1) = |\beta H(j\omega_1)| e^{-\angle \beta H(j\omega_1)} \quad (3.12)$$

ดังนั้นเงื่อนไขที่ทำให้วงจรเกิดการออสซิลเลทหรือทำให้ $\beta H(j\omega_c) = -1$ มี 2 เงื่อนไข คือ

1. $|\beta H(j\omega_c)| = 1$
2. $\angle \beta H(j\omega_c) = \pm 180^\circ$

โดยทั้งสองเงื่อนไขเกิดขึ้นพร้อมกันวงจรจะเกิดการออสซิลเลท นอกจากการพิจารณาดังเงื่อนไขข้างต้นแล้วการพิจารณาว่าวงจรเกิดการออสซิลเลทหรือไม่นั้น ยังสามารถพิจารณาได้จากกราฟ Bode Plot ของระบบ โดยจะเป็นการนำอัตราขยายระบบในหน่วยเดซิเบลมาพล็อตกับความถี่ ω ต่างๆกัน จะได้อัตราขยายที่ความถี่ต่างกันมีขนาดต่างกันโดยปกติ เมื่อความถี่สูงขึ้น อัตราขยายจะตกลง เนื่องจากโพลของระบบ เราจะสนใจอัตราขยายเมื่อตกมาที่ 0 เดซิเบลหรือก็คือที่ $|\beta H(j\omega_c)| = 1$ แล้วพิจารณาเฟสของระบบโดยการพล็อตเฟส ถ้าตำแหน่งดังกล่าวมีเฟสถึง 180° วงจรจะเกิดการออสซิลเลท ดังรูป 3.17

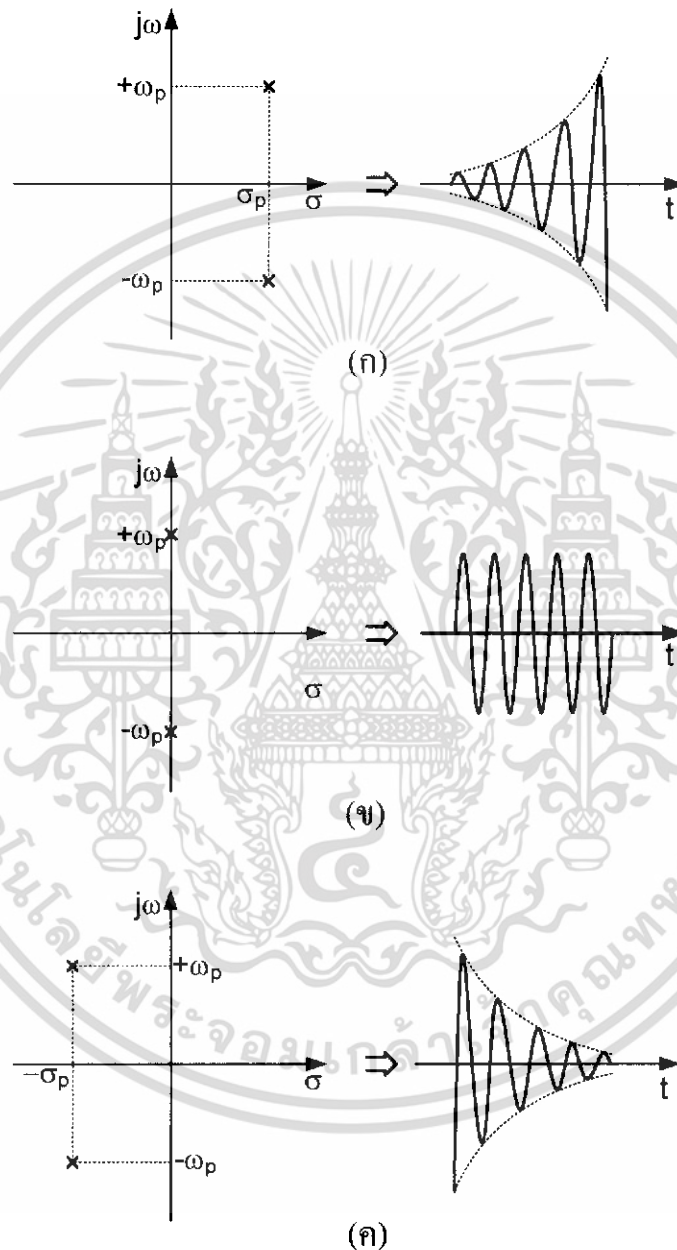

รูป 3.17 Bode Plot ระหว่างระบบที่เกิดการออสซิลเลทกับระบบที่มีเสถียรภาพ

การพิจารณาลักษณะการออสซิลเลทของวงจรพิจารณาจากตำแหน่งของโพลของระบบปิด (close loop system) ในระนาบเชิงซ้อน (complex plane) เราสามารถเขียนตำแหน่งของโพลในรูป $s_p = j\omega_p + \sigma_p$ และผลต่ออิมพัลส์ของระบบอยู่ในเทอม $\exp(j\omega_p + \sigma_p)t$ ฟังก์ชันถ่ายโอนของระบบปิด ถ้าค่าของ σ_p ตกมาอยู่ทางฝั่งขวาของระนาบและค่าของ $\sigma_p > 0$ ระบบดังกล่าวจะเกิดการออสซิลเลทแสดงในคาบของเวลาจะเห็นได้ว่าสัญญาณค่อยๆ เพิ่มขึ้นอย่างเอ็กโปเนนเชียลและท้ายสุดจะถูกจำกัดด้วยไฟเลี้ยงของวงจรแสดงดังรูป 3.18(ก) และถ้า $\sigma_p = 0$ ระบบก็จะออสซิลเลทเช่นกันแต่ช่วงสัญญาณจะถูกจำกัดแสดงดังรูป 3.27(ข) แต่ถ้ามตำแหน่งของ s_p ตกมาอยู่ทางฝั่งซ้ายของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระนาบในคาบของเวลาจะเห็นว่าค่าของสัญญาณจะค่อยๆ ลดลงอย่างเอ็กซ์โปเนนเชียลและนิ่งเป็นศูนย์ในที่สุด ก็คือระบบจะไม่เกิดการออสซิลเลท ถ้าตำแหน่งของ s_p ตกลงมาทางฝั่งซ้ายแสดงดังรูป 3.18

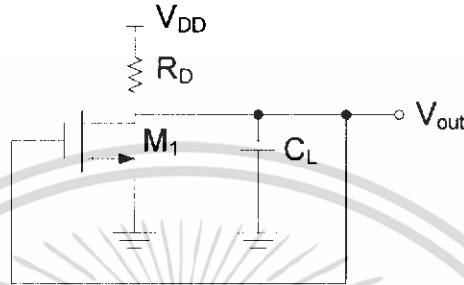
รูป 3.18 ผลของตำแหน่งโพลและรูปแบบการออสซิลเลท

- (ก) ระบบที่ไม่เสถียรภาพขนาดการออสซิลเลทเพิ่มขึ้น
- (ข) ระบบที่ไม่เสถียรภาพขนาดการออสซิลเลทคงที่
- (ค) ระบบที่มีเสถียรภาพการออสซิลเลทลดลงเป็นศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

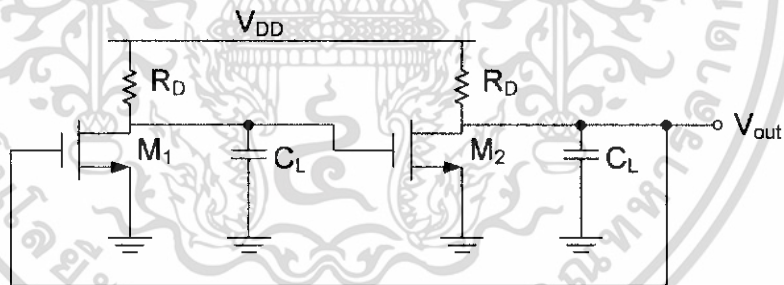
3.3.2 วงจรออสซิลเลเตอร์แบบริง (Ring Oscillator)

วงจรออสซิลเลเตอร์แบบริง เป็นวงจรออสซิลเลเตอร์ที่ประกอบด้วยวงจรรขยายหลายภาคมาต่อกันเป็นระบบปิดในชั้นพื้นฐานจะทำการศึกษาวงจรรขยายภาคเดียวที่มีการป้อนกลับดังรูป 3.19 ว่าวงจรสามารถออสซิลเลตได้หรือไม่

รูป 3.19 วงจรรขยายภาคเดียวที่มีการป้อนกลับ

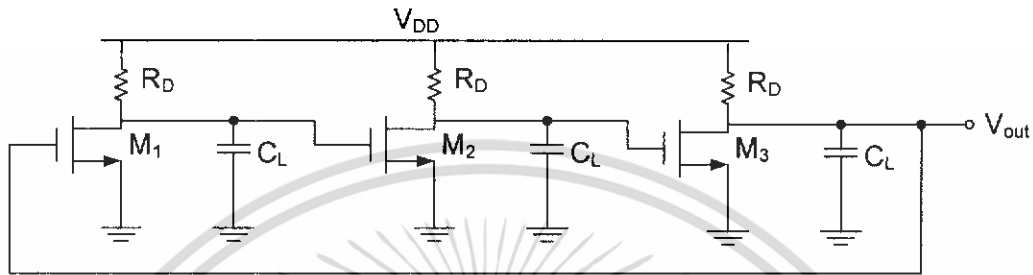
จากรูป 3.19 จะเห็นว่าวงจรมีโพลเดียว ดังนั้นการเลื่อนเฟสที่เปลี่ยนแปลงกับความถี่สามารถมีค่าสูงสุดได้เพียง 90° ดังนั้นวงจรที่มีโพลเดียวไม่สามารถที่จะออสซิลเลตได้

รูป 3.20 วงจรรขยาย 2 ภาคที่มีการป้อนกลับ

พิจารณารูป 3.20 เป็นวงจร 2 ภาคและประกอบด้วย 2 โพลถึงแม้ว่าวงจรมีการเลื่อนเฟสที่เปลี่ยนแปลงกับความถี่ถึง 180° ได้แต่วงจรก็ไม่ออสซิลเลตแต่จะคงสถานะนี้อยู่ตลอดเรียกว่า “latches up” จากวงจรถ้าสมมติให้ V_E มีค่าเพิ่มขึ้น และ V_F ลดลงจนทำให้ M_1 ไม่นำกระแสจน V_E เพิ่มขึ้นถึง V_{DD} และ V_F จะเข้าใกล้ศูนย์และจะอยู่ในสถานะนี้ตลอดระบบไม่มีการเปลี่ยนแปลง

เพื่อแก้ปัญหา latch-up จึงนำวงจรขยาย 3 ภาคนำมาต่อกันเป็นระบบปิดดังแสดงในรูป 3.21 การเลื่อนเฟสของระบบสามารถมีค่าได้ถึง 135° ที่ตำแหน่ง $\omega = \omega_{p,E} = \omega_{p,F} = \omega_{p,G}$ และเท่ากับ 270° ที่ $\omega = \infty$ จะเห็นเฟสมีค่า -180° ที่ $\omega < \infty$ ดังนั้นอัตราขยายของระบบสามารถมีค่าได้มากกว่าหรือเท่ากับ 1 และวงจรจะออสซิลเลทถ้าอัตราขยายของระบบเพียงพอ

รูป 3.21 วงจรออสซิลเลเตอร์ที่สร้างจากวงจรขยาย 3 ภาค

การคำนวณหาอัตราขยายต่ำสุดที่วงจรขยายแต่ละภาคจะต้องมีเพื่อให้วงจรออสซิลเลท นั้น จากวงจรขยาย 3 ภาค ดังรูป 3.21 โดยไม่คิดผลของตัวเก็บประจุที่เกิดจากการโอเวอร์แลป ระหว่างขาคทาและเดรนสามารถเขียนฟังก์ชันถ่ายโอนของแต่ละภาคได้คือ $-A_0/(1+s/\omega_0)$ และสำหรับทั้งระบบจะมีค่าดังสมการ (3.13)

$$H(s) = \frac{A_0^3}{\left(1 + \frac{s}{\omega_0}\right)^3} \quad (3.13)$$

กรณีวงจรออสซิลเลเตอร์เลื่อนเฟสที่เปลี่ยนแปลงตามความถี่จะมีค่าเท่ากับ 180° แสดงว่าการเลื่อนเฟสต่อภาคเท่ากับ 60° จากค่าเฟสต่อภาค สามารถคำนวณหาความถี่ออสซิลเลทได้จากการรู้เฟสคือ

$$\tan^{-1} \frac{\omega_{osc}}{\omega_0} = 60^\circ \quad (3.14)$$

$$\omega_{osc} = \sqrt{3}\omega_0 \quad (3.15)$$

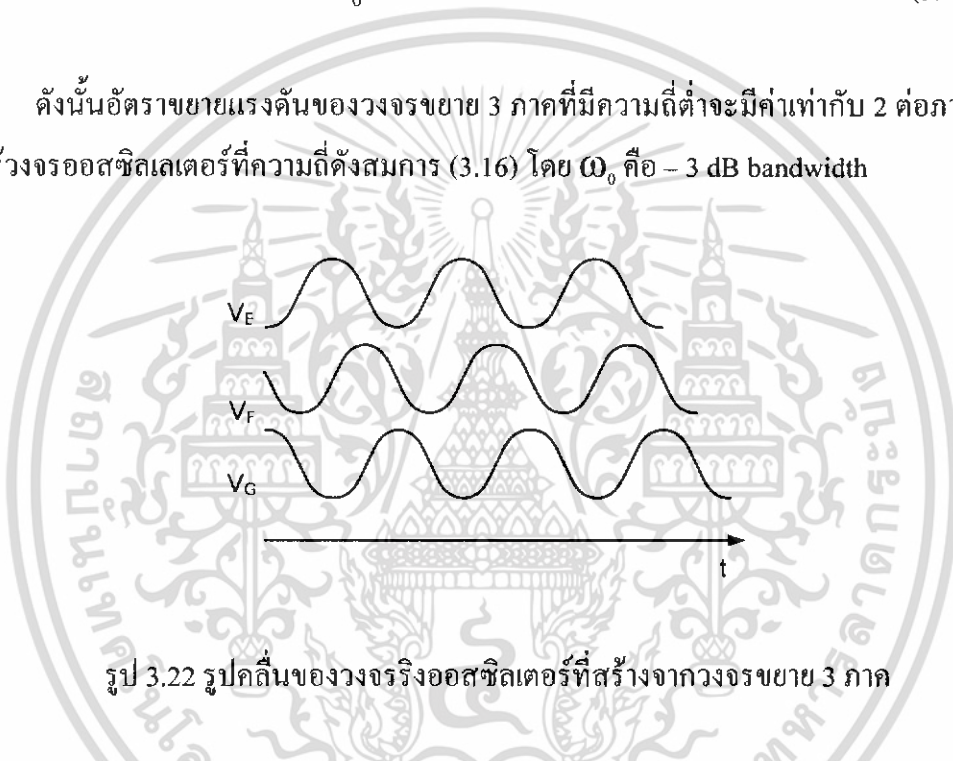
ดังนั้นอัตราขยายแรงดันต่ำสุดจะหาจากขนาดของอัตราขยายรูปที่ ω_{osc} ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1

$$\frac{A_0^3}{\left[\sqrt{1 + \left(\frac{\omega_{osc}}{\omega_0} \right)^2} \right]^3} = 1 \quad (3.16)$$

จากสมการ (3.16) แก้หาค่าอัตราขยายแรงดันจะได้

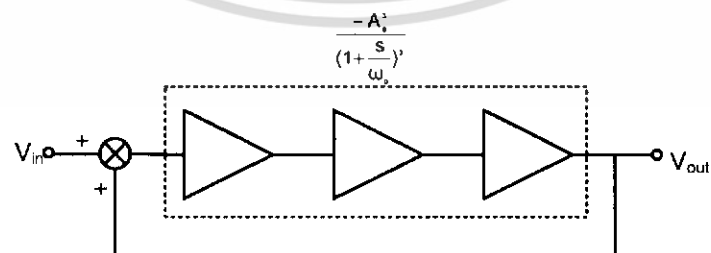
$$A_0 = 2 \quad (3.17)$$

ดังนั้นอัตราขยายแรงดันของวงจรขยาย 3 ภาคที่มีความถี่ต่ำจะมีค่าเท่ากับ 2 ต่อภาคและจะทำให้วงจรออสซิลเลเตอร์ที่ความถี่ดังสมการ (3.16) โดย ω_0 คือ - 3 dB bandwidth

รูป 3.22 รูปคลื่นของวงจรออสซิลเลเตอร์ที่สร้างจากวงจรขยาย 3 ภาค

ถ้าหากวงจรมีอัตราขยายไม่เท่ากับ 2 จะมีผลอย่างไร แน่แน่นอนว่าถ้า $A_0 < 2$ วงจรจะไม่ออสซิลเลทและจะเกิดอะไรขึ้นถ้า $A_0 > 2$ สามารถหาคำตอบได้โดยการพิจารณาค่าโพลของระบบว่าอยู่ที่ตำแหน่งใดแล้วเปรียบเทียบกับรูป 3.18(ค) พิจารณาระบบป้อนรูป 3.23

รูป 3.23 รูปแบบเชิงเส้นของวงจรออสซิลเลเตอร์แบบ 3 ภาค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟังก์ชันโอนถ่ายของระบบปิดคือ

$$\frac{V_{out}}{V_{in}}(s) = \frac{-A_0^3}{(1+s/\omega)^3} \frac{1}{1 + \frac{A_0^3}{(1+s/\omega)^3}} \quad (3.18)$$

$$= \frac{-A_0^3}{(1+s/\omega)^3 + A_0^3} \quad (3.19)$$

เพื่อจะหาโพลของระบบ จะได้ว่า

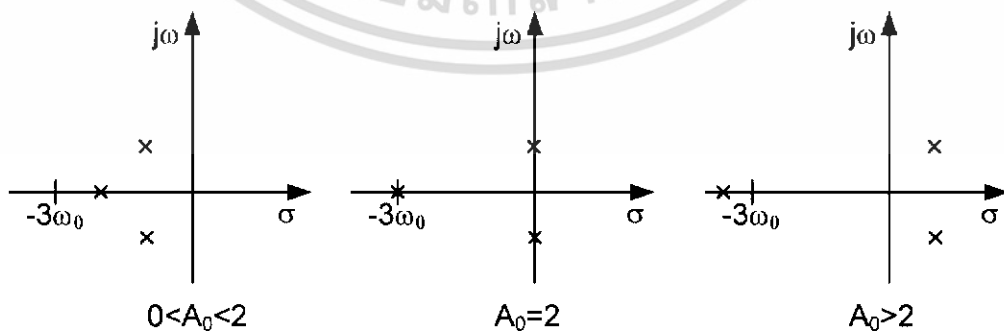
$$\left(1 + \frac{s}{\omega_0}\right)^3 + A_0^3 = \left(1 + \frac{s}{\omega_0} + A_0\right) \left[\left(1 + \frac{s}{\omega_0}\right)^2 - \left(1 + \frac{s}{\omega_0}\right)A_0 + A_0 \right] \quad (3.20)$$

ดังนั้น

$$s_1 = (-A_0 - 1)\omega_0 \quad (3.21)$$

$$s_{2,3} = \left[\frac{A_0(1 \pm j\sqrt{3})}{2} - 1 \right] \omega_0 \quad (3.22)$$

เมื่อพิจารณาค่าที่ได้จะเห็นว่าค่าของโพลขึ้นอยู่กับอัตราขยาย A_0 เมื่อเราทำการปรับค่าของ A_0 ตำแหน่งของโพลจะแสดงดังรูป

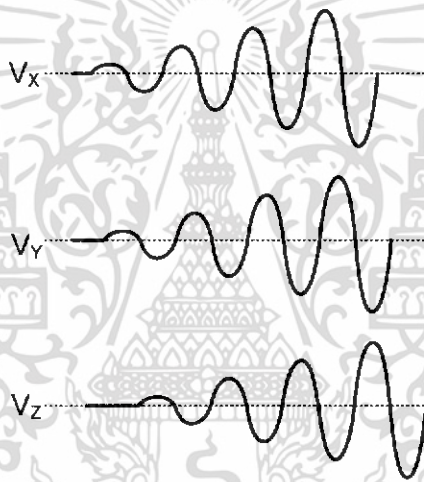
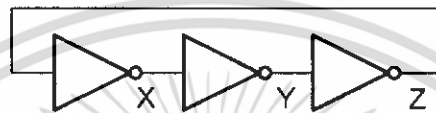

รูป 3.24 ตำแหน่ง โพลของระบบเมื่ออัตราขยายเปลี่ยนแปลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

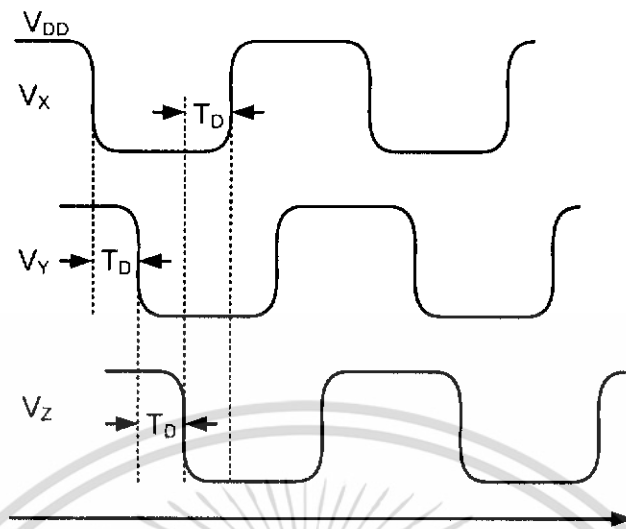
โดยถ้าค่าของ A_0 มีค่า $0 < A_0 < 2$ วงจรจะไม่ออสซิลเลทและเมื่อ $A_0 = 2$ วงจรจะออสซิลเลทเป็นชานัน์โดยมีขนาดคงที่และสุดท้ายเมื่อ $A_0 > 2$ วงจรจะออสซิลเลทในลักษณะค่อยๆเพิ่มขนาดขึ้นอย่างเอ็กซ์โปเนนเชียลและถูกจำกัดด้วยแหล่งจ่ายดังแสดงไว้แล้วดังรูป 3.18

วงจรริงออสซิลเลเตอร์แบบง่ายที่ไม่ต้องมีตัวต้านทานคือใช้ซีมอสอินเวอร์เตอร์ดังรูป 3.25 เป็นอินเวอร์เตอร์ 3 ภาคต่อกัน

รูป 3.25 วงจรริงออสซิลเลเตอร์แบบใช้ซีมอสอินเวอร์เตอร์

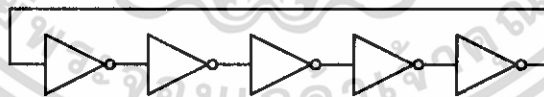
สมมติให้ $V_x = V_{DD}$ ดังรูป 3.26 ภายใต้งี้ออนไซนี้จะทำให้ $V_y = 0$ และ $V_z = V_{DD}$

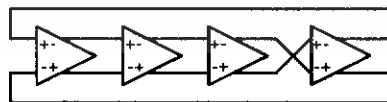
รูป 3.26 รูปคลื่นของวงจรริงออสซิลเลเตอร์เมื่อที่สภาวะแรก โหนดหนึ่งมีค่าเท่ากับ V_{DD}

เมื่อวงจรทำงานครบรอบเอาต์พุตจากจุด Z จะป้อนกลับมาเป็นอินพุตที่จุด X ทำให้ V_X เริ่มตกลงมีค่าเข้าใกล้ศูนย์และจะมีผลทำให้ V_Y เพิ่มขึ้นเข้าสู่ V_{DD} และ V_Z มีค่าลดลงเข้าใกล้ศูนย์เมื่อผ่านช่วงคิเลย์์ของอินเวอร์เตอร์แต่ละตัว วงจรจะออสซิลเลทโดยคิเลย์์ T_D คือการเปลี่ยนแปลงอินพุตต่อเอาต์พุตของอินเวอร์เตอร์แต่ละตัวจะเห็นว่าคาบเวลาของการออสซิลเลทคือ $6T_D$ ดังนั้นความถี่เอาต์พุตเท่ากับ $1/(6T_D)$

ริงออสซิลเลเตอร์กรณีใช้อินเวอร์เตอร์ จำนวนของอินเวอร์เตอร์ต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 3 เพื่อให้วงจรออสซิลเลทและจะต้องเป็นจำนวนคี่เพื่อป้องกันการ latch-up ตัวอย่างดังรูป 3.27(ก)

(ก)

(ข)

รูป 3.27 รูปแบบของวงจรริงออสซิลเลเตอร์

(ก) วงจรริงออสซิลเลเตอร์แบบใช้อินเวอร์เตอร์

(ข) วงจรริงออสซิลเลเตอร์แบบใช้วงจรคิฟเฟอร์เรนเซียล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

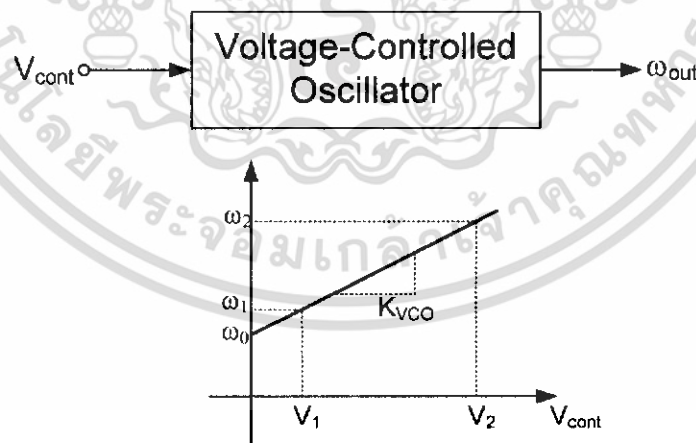
โดยความถี่ของการออสซิลเลทเท่ากับ $1/(6T_D)$ ในทางกันข้าม เราสามารถใช้วงจรเฟออร์เรเนียนสร้างวงจรออสซิลเลเตอร์ได้และสามารถสร้างเป็นจำนวนเลขคู่หรือเลขคี่ก็ได้โดยต้องมากกว่า 3 ภาคแสดงดังรูป 3.27(ข) ในการออกแบบจริงจะใช้เพียงแค่ 3-5 ภาค เพื่อเป็นการใช้กำลังต่ำโดยอัตราขยายระบบเปิดต่อภาคเพื่อให้วงจรออสซิลแสดงดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 อัตราขยายต่อภาคของวงจรออสซิลเลเตอร์

จำนวนภาค	3	4	5	6	7
อัตราขยายต่อภาค(เท่า)	2	1.315	1.184	1.122	1.065

3.3.3 วงจรออสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยแรงดันไฟฟ้า (Voltage-Control Oscillator)

การนำวงจรออสซิลเลเตอร์ไปใช้งานส่วนมากมักต้องการให้สามารถปรับความถี่ได้โดยความถี่เอาต์พุตเป็นฟังก์ชันของการควบคุมที่อินพุต โดยมากจะเป็นการควบคุมด้วยแรงดันไฟฟ้า โดยวงจรควบคุมความถี่ด้วยไฟฟ้า ในอุดมคติความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันอินพุตความถี่เอาต์พุตต้องเป็นเชิงเส้น ดังรูป 2.28

รูป 3.28 คุณสมบัติของวงจรออสซิลเลเตอร์แบบควบคุมความถี่ด้วยไฟฟ้า

จากรูป จะได้ว่า

$$\omega_{out} = \omega_0 + K_{VCO} V_{cont} \quad (3.23)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดย ω_0 คือความถี่เมื่อ V_{cont} และ K_{VCO} คืออัตราขยายของวงจรมีหน่วยเป็น rad/s/V และ $\omega_2 - \omega_1$ เรียกว่า “ย่านการจูน” (Tuning Rate)

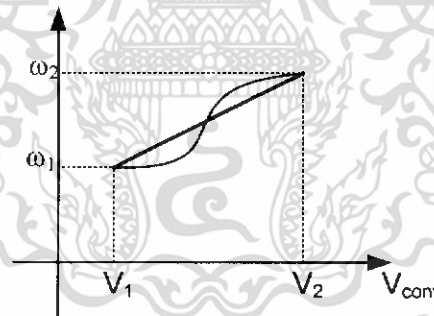
พารามิเตอร์ที่สำคัญของวงจร VCO: Voltage-Control Oscillator

Center Frequency คือ ความถี่กึ่งกลางของวงจรออสซิลเลเตอร์ของรูป 3.28 คำนวณได้จากการนำเอาออสซิลเลเตอร์ไปใช้งานในงานนั้น ว่าใช้งานในย่านความถี่เท่าไร ในปัจจุบันวงจรซีมอส VCO มีความถี่กึ่งกลางมากกว่า 10 GHz

Tuning Range คือ ย่านความถี่ที่ VCO สามารถออสซิลเลตได้จากค่าต่ำสุดถึงสูงสุดซึ่ง Tuning Range จะเป็นตัวกำหนด K_{VCO} ด้วยโดย

$$K_{VCO} = \frac{\omega_2 - \omega_1}{V_2 - V_1} \quad (3.24)$$

Tuning Linearity คือ ความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันอินพุตและความถี่เอาต์พุตที่มีลักษณะเป็นเชิงเส้นหรือก็คือ K_{VCO} มีค่าคงที่ ถ้าคุณสมบัติของ VCO ไม่เป็นเชิงเส้นก็คือ K_{VCO} ไม่คงที่ ซึ่งความไม่เป็นเชิงเส้นของ VCO แสดงดังรูป 3.29

รูป 3.29 คุณสมบัติของวงจร VCO ที่ไม่เป็นเชิงเส้น

Output Amplitude คือ ขนาดแรงดันเอาต์พุตของออสซิลเลเตอร์ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของ VCO และเอาต์พุตของ VCO จะแปรผันโดยตรงกับกำลังสูญเสีย และสำหรับออสซิลเลเตอร์บางชนิดขนาดของแรงดันเอาต์พุตจะแปรผันกับย่านการจูน

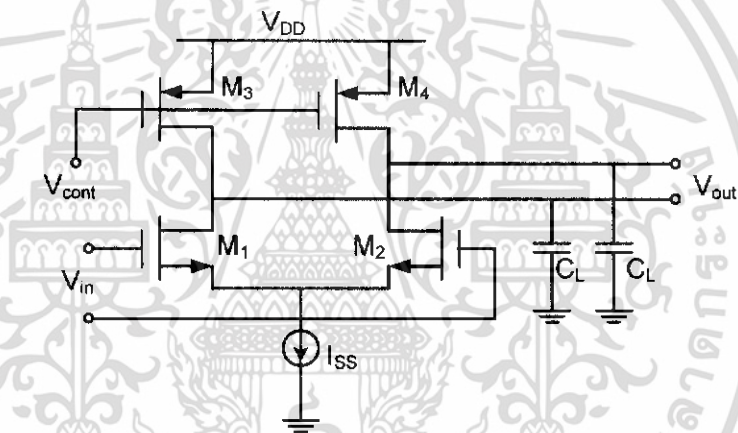
Power Dissipation คือ กำลังไฟฟ้าที่วงจรใช้ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความเร็วหรือความถี่โดยตรง

Supply and Common-Mode Rejection คือ ความสามารถในการกำจัดสัญญาณรบกวนของวงจรออสซิลเลเตอร์ ซึ่งอาจเกิดจากไฟเลี้ยงของวงจรหรือแหล่งอื่นๆ โดยวงจรออสซิลเลเตอร์ที่สามารถกำจัดสัญญาณรบกวนได้ดีจะอยู่ในรูปวงจรถิพเฟอร์เนเชี่ยล (Differential Oscillator)

Output Signal Purity คือ เอาท์พุทของ VCO ที่ออกมาต้องเป็นรูปคลื่นที่สมบูรณ์ไม่มีสัญญาณรบกวนเนื่องจากอุปกรณ์หรือไฟเลี้ยง ตัวแปรที่บอกถึงผลกระทบนี้ คือ Jitter และ phase noise

จากที่ได้พิจารณาการทำงานของวงจรรอสซิลเลเตอร์แบบริงมาแล้วความถี่ของวงจรถูกขึ้นอยู่กับคิเลย์ T_D ของวงจรถัดภาค โดย f_{osc} ของ N ภาคของออสซิลเลเตอร์แบบริงจะเท่ากับ $(2NT_D)^{-1}$ จะเห็นว่าเราสามารถปรับค่าความถี่ของวงจรถัดจากการปรับค่าคิเลย์หรือ T_D ซึ่งการปรับอาจทำได้หลายวิธีเช่นการปรับค่าความต้านทานหรือการปรับกระแสในวงจรถัด

ตัวอย่างวงจรถัดที่ใช้หลักการปรับค่าความต้านทานเพื่อปรับค่า T_D วงจรถัดแสดงดังรูป 3.30 ซึ่งแสดงเพียง 1 ภาคเราเรียกว่า delay cell เมื่อต้องการทำเป็นออสซิลเลเตอร์ก็นำแต่ละเซลล์มาต่อกันอย่างน้อย 3 ภาค

รูป 3.30 delay cell แบบคิเฟอเรนเชียล

จากวงจรถัดเราจะใช้พีมอสทำหน้าที่เป็นตัวต้านทานโดยให้มอสทำงานในย่านเชิงเส้นโดยจะ สามารถปรับค่าความต้านทานได้โดย M_3 และ M_4 ทำงานในย่านเชิงเส้นและสามารถปรับค่าความต้านทานได้โดยการปรับ V_{cont} โดยถ้ามีค่าบวกมากขึ้นความต้านทานที่ได้จะมีค่าเพิ่มขึ้นและค่าเวลา คงที่ของเอาท์พุท τ_1 ก็จะเพิ่มขึ้น และจะทำให้ความถี่ออสซิลเลตต่ำลงโดย C_L เป็นตัวเก็บประจุของภาคถัดไป ดังนั้น ความถี่ออสซิลเลตจะแปรผกผันกับ T_D โดยค่าเวลาคงที่แสดงดังสมการ (3.26)

$$\tau_1 = R_{on3,4} C_L \quad (3.25)$$

$$= \frac{C_L}{\mu_p C_{ox} \left(\frac{W}{L}\right)_{3,4} (V_{DD} - V_{cont} - |V_{THP}|)} \quad (3.26)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และสามารถพิจารณาความถี่ได้คือ

$$f_{osc} \propto \frac{1}{T_D} \quad (3.27)$$

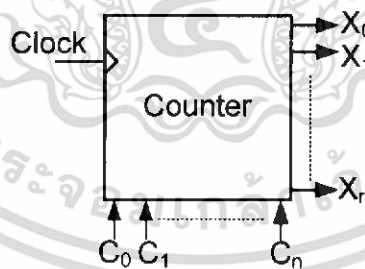
$$\propto \frac{\mu_p C_{ox} \left(\frac{W}{L}\right)_{3,4} (V_{DD} - V_{cont} - |V_{RHP}|)}{C_L} \quad (3.28)$$

จากสมการ 3.34 จะเห็นว่า f_{osc} เป็นฟังก์ชันของ V_{cont} โดยวงจรรูป 3.30 นี้จะให้ความถี่ออสซิลเลทแปรผกผันกับค่า V_{cont} ถ้าต้องการให้แปรผันตรงจะให้เอ็นมอสทำหน้าที่เป็นตัวต้านทานและพีมอสเป็นส่วนของวงจรคิเพอร์เรนเซียล

3.4 วงจรหารความถี่

การประยุกต์ใช้งานเฟสล็อกคัลลิปส่วนใหญ่จะใช้ทำเป็นวงจรถ้าเน็คความถี่หรือคูณความถี่จากอินพุตเพิ่มขึ้น N เท่าโดยใช้วงจรหารความถี่เริ่มกับเฟสล็อกคัลลิปโดยพื้นฐานของวงจรถ้าเน็คจึงมาจากวงจรถ้าเน็ค ดังนั้นจะกล่าวถึงรายละเอียดพื้นฐานของวงจรถ้าเน็คดังนี้

วงจรถ้าเน็ค หรือ Counter จะผลิตหรือนับจำนวนตัวเลขออกมาในแต่ละครั้งที่มีสัญญาณนาฬิกาอินพุตเข้ามาสัญญาณโดยทั่วไปของวงจรถ้าเน็คแสดงดังรูป 3.31

รูป 3.31 สัญญาณโดยทั่วไปของวงจรถ้าเน็ค

จากรูป 3.31 สัญญาณนาฬิกาจะเป็นอินพุตของวงจรถ้าเน็ค วงจรถ้าเน็คจะมีหลายเอาต์พุต ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของเอาต์พุตจึงมีหลายสถานะ จำนวนสูงสุดสถานะของเอาต์พุตจะสัมพันธ์กับจำนวนเอาต์พุตดังสมการ (3.29)

$$\text{counter state} = 2^n \quad (3.29)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

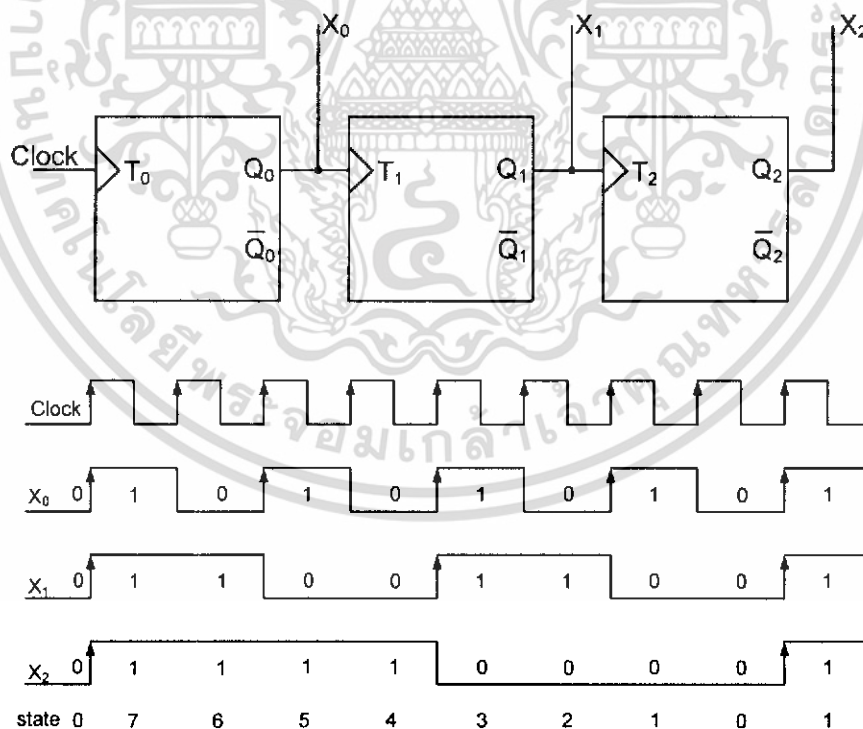
เมื่อ n คือ จำนวนเอาต์พุตหรือจำนวนบิตของวงจรรนับ เช่น วงจรรนับ 3 บิต จะมีสถานะเอาต์พุตสูงสุด 8 สถานะ และวงจรรนับ 4 บิต มีสถานะเอาต์พุตได้สูงสุด 16 สถานะ นอกจากนี้วงจรรนับอาจจะมีสัญญาณควบคุมอินพุตดังแสดงในรูป 3.31 และวงจรรนับยังแบ่งออกตามลักษณะการทำงานได้ 2 ชนิด คือ

1. วงจรรนับแบบไม่สัมพันธ์ (Asynchronous counter)
2. วงจรรนับแบบสัมพันธ์ (Synchronous counter)

โดยวงจรรนับแบบแรกนับเป็นวงจรรที่นับที่ทุกครั้งที่มีสัญญาณอินพุตเข้ามา แต่แบบหลังนั้นจะทำงานจะขึ้นกับสัญญาณควบคุมที่เรียกว่า คล็อก กล่าวคือ จะต้องมิตั้งอินพุตแต่ละคล็อกเข้ามา วงจรรจึงจะนับหากมีเพียงสัญญาณอินพุตวงจรรจะไม่ทำงาน โดยแต่ละแบบมีรายละเอียดดังนี้

3.4.1 วงจรรนับแบบไม่สัมพันธ์ (Asynchronous counter)

วงจรรนับแบบไม่สัมพันธ์ (Asynchronous counter) ขนาด 3 บิตที่สร้างจาก T ฟลิปฟลอปต่อกันแบบอนุกรม และ timing diagram ดังรูป 3.32

รูป 3.32 วงจรรนับแบบไม่สัมพันธ์ขนาด 3 บิตแบบนับลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากรูป 3.32 เรานำเอาเอาท์พุทของฟลิปฟล็อปตัวแรกส่งไปเป็นอินพุทของฟลิปฟล็อปตัวที่ 2 และเอาท์พุทของฟลิปฟล็อปตัวที่ 2 เป็นอินพุทของฟลิปฟล็อปตัวที่ 3 เรื่อยๆ ไป เราเรียกวงจรนับแบบนี้ว่า ripple counter ค่าเวลาที่สูญเสียไปในการเดินทางของสัญญาณเรียกว่าเวลาหน่วงในการเดินทาง (Propagation Delay Time) จะมีค่าเท่ากับผลรวมของเวลาที่ใช้ในการเดินทางแต่ละตัว และจาก timing diagram จะเห็นได้ว่าทุกๆครั้งที่สัญญาณอินพุทผ่านฟลิปฟล็อปหนึ่งเรียกว่า ภาค (Stage) นั้นความกว้างของสัญญาณพัลส์จะเพิ่มขึ้นเท่าตัวหรือความถี่ลดลงครึ่งหนึ่งจากความถี่อินพุท โดยจากรูป ถ้าให้ f เท่ากับความถี่คล็อก จะได้ความถี่เอาท์พุทที่จุด $X_0 = f/2$ ที่เอาท์พุท $X_1 = f/4$ และ $X_2 = f/8$

3.4.2 วงจรนับโมด N

วงจรถูกกล่าวข้างต้นเป็นวงจรถูกนับที่มีลักษณะการนับเป็นไปตามแบบเลขฐานสองและสัญญาณที่ออกมาที่เอาท์พุทจะมีความถี่ลดลงเท่ากับความถี่ของสัญญาณอินพุทหารด้วย 2^n ซึ่งหากเป็นเช่นนี้การนำไปใช้งานย่อมถูกจำกัดและวงจรถูกนับที่นำไปใช้ส่วนมากจะนับได้ค่าที่ต่างจาก 2^n เช่น วงจรถูกนับสิบ ที่เรียกว่า วงจรถูกนับดีเคด (decade counter) ซึ่งใช้กันมาก

ก่อนศึกษาการควบคุมการนับจะพิจารณาถึงคำว่า หารด้วย N ก่อน โดยทั่วไปวงจรหารด้วย N นั้นหมายถึง วงจรที่ให้เอาท์พุทที่มีความถี่เป็น $1/N$ ของความถี่เอาท์พุทโดยที่รูปร่างลักษณะไม่จำเป็นต้องเป็นสี่เหลี่ยมก็ได้ แต่จะต้องซ้ำตัวมันเองด้วยอัตราส่วน $1/N$ ของความถี่เดิม วงจรหารด้วย N หรือวงจรถูกนับ N นั้นจะนับ N ที่แตกต่างกัน เรามักเรียกว่า วงจรถูกนับ โมดูลัส N (Modulus-N Counter) หรือวงจรถูกนับโมด N (Mode-N Counter)

ตัวอย่างเช่น วงจรถูกนับโมด 3 หากใช้ฟลิปฟล็อปตัวเดียวไม่สามารถแทนสถานะได้ครบ เพราะฟลิปฟล็อป 1 ตัวมี 2 สถานะ หากใช้ 2 ตัวก็จะแทน 4 สถานะ หากใช้ฟลิปฟล็อป 2 ตัวและตัดสถานะทิ้งเสีย 1 สถานะ ก็จะได้วงจรถูกนับโมด 3 เช่น ตัดสถานะ 11 ทิ้ง ก็จะได้วงจรถูกนับที่สถานะ 00 01 10 ตามลำดับ การทำงานเมื่อครบทั้ง 3 ตัวแล้วจะวนไป 00 ใหม่ หรืออาจจะตัดสถานะอื่นทิ้งแทน 11 ก็ได้ ดังแสดงในตาราง 3.2

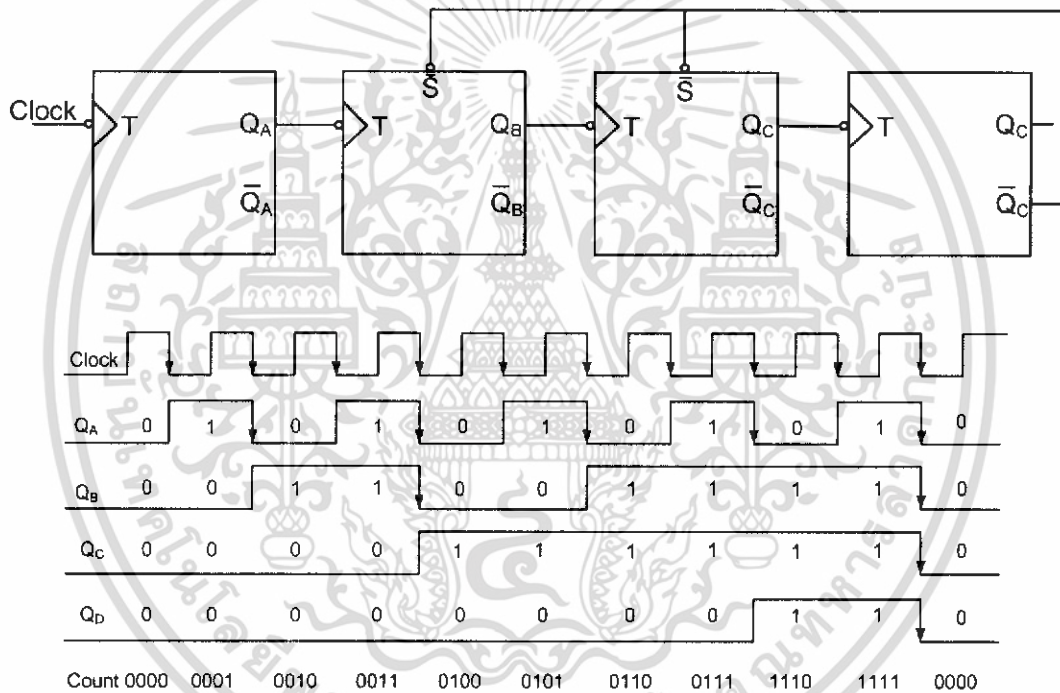
ตาราง 3.2 สถานะการนับของวงจรถูกนับโมด 3

วิธีการ	A	B	C	D	E	F	G
สถานะ	00	00	00	00	00	00	00
ของการนับ	01	01	10	10	11	11	11
	10	11	11	01	01	10	10

จากตาราง 3.2 จะพบว่าวิธีในการออกแบบวงจรนับ โหมด 3 ได้หลายวิธีที่จะเป็นไปได้ การตัดสินใจเลือกแบบใดขึ้นอยู่กับแฟกเตอร์ต่างๆมากมาย เช่น ราคา, การนำไปใช้งาน, ความง่ายในการสร้าง แต่โดยทั่วไปมักเลือกแบบที่มีสถานการณ์นับเพิ่มขึ้น ไปเรื่อยๆ เพื่อให้ง่ายในการสร้างวงจร กรณีดังกล่าว กรณี A, B และ C ในตาราง 3.2

3.4.3 การออกแบบวงจรนับด้วยวิธีการป้อนกลับ

วิธีการหนึ่งในการออกแบบวงจรนับให้สามารถนับได้ค่าตามต้องการคือการใช้เทคนิคในการป้อนกลับ โดยการนำเอาสัญญาณที่ออกจากฟลิปฟล็อปตัวหนึ่งป้อนกลับเข้าไปเข้าตัวฟลิปฟล็อปก่อนหน้า ดังแสดงในรูป 3.33

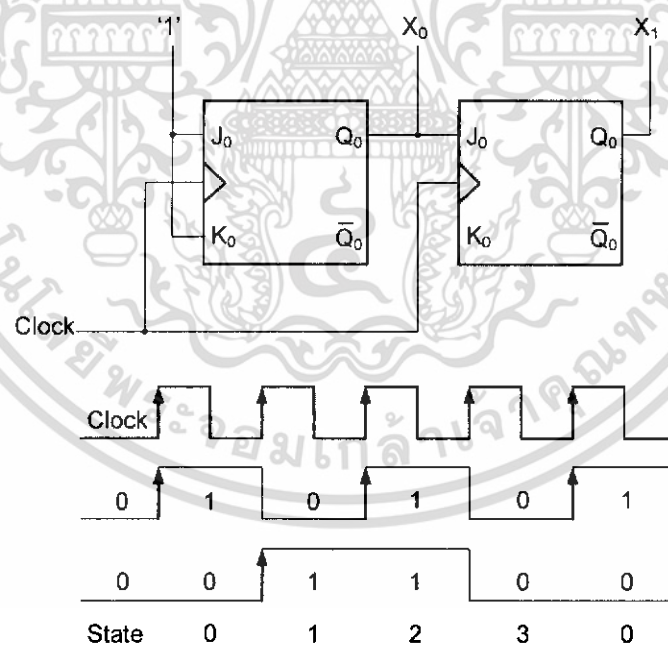
รูป 3.33 วงจรนับสิบโดยการป้อนกลับ

จากรูป 3.33 ปกติเป็นวงจรนับเลขฐานสองขนาด 4 บิต ที่สามารถนับจากค่า 0000 ถึง 1111 หลังจากนั้นก็จะกลับมาที่ค่า 0000 ใหม่และเริ่มต้นนับใหม่ เรียกว่าวงจรนับ โหมด 16 เมื่อนำเอาเอาท์พุท $\overline{Q_D}$ ป้อนกลับไปยังขา Set ของฟลิปฟล็อปตัวที่ 2 และ 3 จะทำให้สภาวะการนับเปลี่ยนไป ดังแสดงการนับในรูป 3.33 โดยจะเห็นว่าการทำงานของวงจรนับจะนับไปเรื่อยๆแบบเลขฐานสองจนกระทั่งนับถึงค่าที่ $\overline{Q_D}$ เปลี่ยนจาก 0 ไปเป็น 1 คือที่การนับ 8 ค่าที่เปลี่ยนแปลงของ $\overline{Q_D}$ ทำให้ค่าของการนับ 8 นั้น เอาท์พุทของฟลิปฟล็อปตัวที่ 2 และ 3 เปลี่ยนเป็น 1110 แทนที่จะเป็น 1000 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรมีค่าเป็น 1111 และสัญญาณที่อินพุตที่ 10 ฟลิปฟลอปทุกตัวทำงานให้เอาต์พุตค่า 0
 หาก วงจรนี้สถานการณ์นับจะมี 10 สถานะ จึงเรียกว่าวงจรมีค่า 10

3.4.4 วงจรมีค่าแบบซิงโครนัส (Synchronous)

วงจรมีค่าที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เป็นวงจรมีค่าเลขฐานสองที่สามารถสร้างได้ง่ายและ
 สามารถสร้างได้ง่ายและสามารถนำไปสร้างวงจรมีค่าต่างๆที่ตามที่ต้องการได้ แต่วงจรมีค่า
 เหล่านี้การทำงานของฟลิปฟลอปตัวหลังจะขึ้นอยู่กับการทำงานของฟลิปฟลอปตัวหน้า ทำให้เกิด
 ข้อจำกัดในด้านความถี่สูงของสัญญาณอินพุตที่วงจรมีค่าจะสามารถทำงานได้ ทั้งนี้เนื่องจาก
 ฟลิปฟลอปแต่ละตัวจะมีเวลาหน่วง (Delay time) ในตัวมันเอง เวลาหน่วงของวงจรมีค่าเท่ากับค่า
 เวลาหน่วงของฟลิปฟลอปทุกตัวในวงจรรวมกัน ยิ่งวงจรมีค่าขนาดใหญ่ขึ้น จำนวนฟลิปฟลอปมาก
 ขึ้น ทำให้ได้ค่าหน่วงมากตามไปด้วย ในระบบที่ต้องการความเร็วสูงไม่นิยมใช้ แต่จะใช้วงจรมีค่า
 นับอีกชนิดหนึ่งที่ทำให้ฟลิปฟลอปทุกตัวทำงานพร้อมกันทั้งหมดนี้เรียกว่า วงจรมีค่าแบบขนาน
 (Parallel counter) หรือวงจรมีค่าแบบซิงโครนัส (Synchronous counter) ดังรูป 3.34

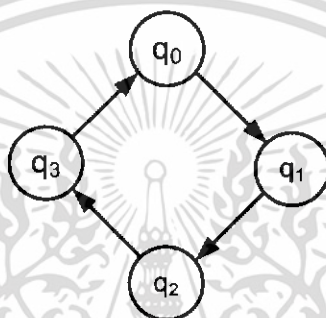
รูป 3.34 วงจรมีค่าแบบซิงโครนัสขนาด 2 บิตชนิดนับขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการที่สำคัญของวงจรนับแบบขนาน คือ การใส่สัญญาณคล็อกให้กับฟลิปฟล็อปทุกตัว ในเวลาเดียวกัน ดังนั้น ฟลิปฟล็อปทุกตัวที่มีอยู่จึงทำงานพร้อมกัน เวลาในการทำงานของวงจรนับ จึงเท่ากับเวลาในการทำงานของฟลิปฟล็อปตัวที่มีเวลาหน่วงมากที่สุด

การควบคุมการนับของวงจรนับแบบสัมพันธ์นับจะยุ่งยากกว่าวงจรนับแบบไม่สัมพันธ์ โดยจะมีวิธีในการออกแบบเป็นขั้นตอนอยู่ประมาณ 6 ขั้นตอน ตัวอย่างการออกแบบวงจรนับขนาด 2 บิตแบบนับขึ้น ดังรูป 3.34 มีขั้นตอนคือ

1. เขียนไดอะแกรมบอกสถานะ (State diagram) การนับดังรูป 3.35

รูป 3.35 ไดอะแกรมแสดงสถานะการนับของวงจรนับขนาด 2 บิตแบบนับขึ้น

2. จากไดอะแกรมบอกสถานะเขียนตารางสถานะ (State table) ของวงจรนับดังตาราง 3.3 โดยเขียนสถานะที่จะเกิดขึ้นทั้งหมดในแถวทางซ้ายมือและเขียนสถานะถัดไปไปทางขวามือ

ตาราง 3.3 สถานะการนับของวงจรนับขนาด 2 บิตแบบนับขึ้น

q^n	q^{n+1}
q_0	q_3
q_1	q_2
q_2	q_1
q_3	q_0

2. เขียนตารางแสดงการเปลี่ยนสถานะของวงจรนับ (Transition table) ดังตาราง 3.4

ตาราง 3.4 การเปลี่ยนแปลงสถานะของวงจรนับขนาด 2 บิตแบบนับขึ้น

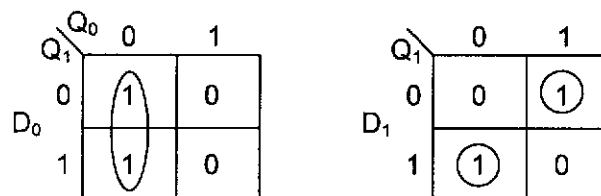
$(Q_1 Q_0)^n$	$(Q_1 Q_0)^{n+1}$
00	01
01	10
10	11
11	00

4. ที่ผ่านมา 3 ขั้นตอนนั้นยังไม่ขึ้นกับชนิดของฟลิปฟล็อป ในขั้นนี้จะต้องเลือกแล้วว่า จะใช้ฟลิปฟล็อปแบบใด และจะใช้วิธีการ Excitation maps ในการคำนวณเพื่อที่จะควบคุมอินพุตของฟลิปฟล็อป โดยจะใช้ควบคู่กับ transition table ในที่นี้เลือกใช้ D ฟลิปฟล็อป โดย excitation map ของ D ฟลิปฟล็อป แสดงดังตาราง 3.5

ตาราง 3.5 Excitation map ของ D ฟลิปฟล็อป

Q^n	Q^{n+1}	D
0	0	0
0	1	1
1	0	0
1	1	1

จาก Excitation map ของ D ฟลิปฟล็อป และ transition table สามารถนำมาเขียนความสัมพันธ์ของการนับได้เป็น excitation map ของวงจรนับขนาด 2 บิตแบบนับขึ้นได้ ดังรูป 3.36

รูป 3.36 Excitation map ของวงจรนับแบบสัมพันธ์ขนาด 2 บิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

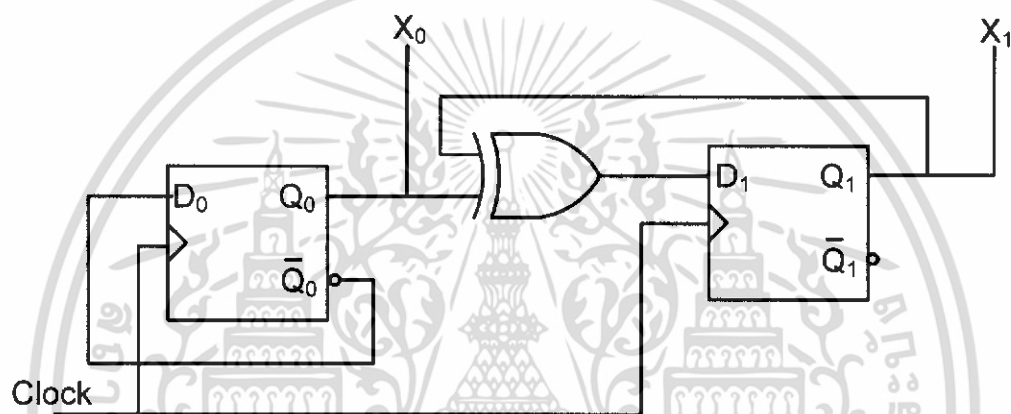
5. จาก Excitation map ทำการหาค่า Excitation equation จะได้

$$D_0 = \overline{Q_0}$$

$$D_1 = Q_1 \overline{Q_0} + \overline{Q_1} Q_0$$

$$D_1 = Q_1 \oplus Q_0$$

6. Excitation Equation ที่ได้มาสร้างเป็นวงจรนับแบบสัมพันธ์ขนาด 2 บิตแบบนับขึ้นจะ
ได้วงจรเป็นดังรูป 3.37

รูป 3.37 วงจรนับแบบสัมพันธ์ขนาด 2 บิตแบบนับขึ้น โดยใช้ D ฟลิปฟลอป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

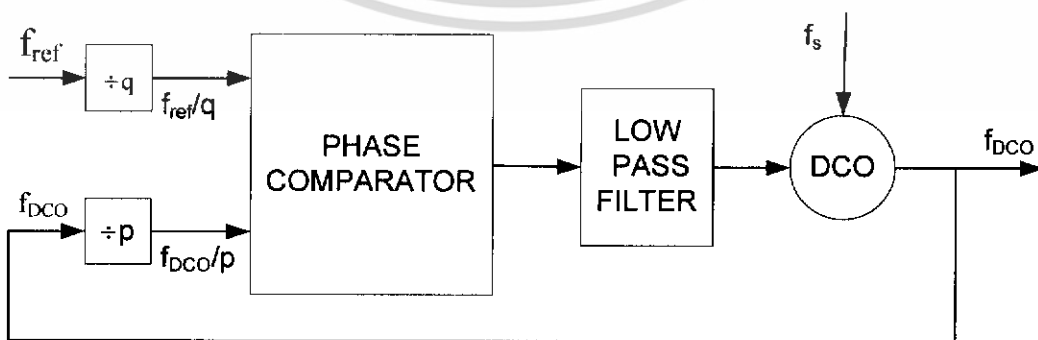
Phase-Locked Loop ที่มีการควบคุม Jitter

(Digital phase-locked loop with bounded jitter)

ลักษณะทั่วไปของ Phase-Locked Loop ที่ทำงานแบบดิจิตอลทั้งหมด(ADPLL)นั้นจะสร้างสัญญาณซึ่งจะมี Jitter ที่ใกล้เคียงกับสัญญาณในอุดมคติที่ความถี่เดียวกัน ปัญหาของการลด Jitter เป็นปัญหาหนึ่งที่มีความน่าท้าทาย ในเรื่องการติดต่อสื่อสารระบบดิจิตอล สิ่งที่สำคัญคือการสร้างสัญญาณนาฬิกาที่มีความกว้างเหนือกว่าช่วง dynamic range ของความถี่ นั่นคือ การทำให้ Jitter น้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้เพื่อเป็นประกันได้ว่าส่งข้อมูลไปอย่างสมบูรณ์ มีการนำสัญญาณนาฬิกากลับมาใช้ใหม่ และมีการทำงานเป็นระบบเชิงโครโมส แม้ว่าการออกแบบ DPLL จำนวนมากที่ถูกเสนอขึ้นเพื่อต้องการลด Jitter แต่กลับทำให้มีวิธีการที่ซับซ้อนและจำกัดช่วง dynamic range ของ DPLL

ความพยายามที่จะลดความซับซ้อนนี้ จึงเสนอ frequency-phase window comparator ที่มีการเชื่อมต่อกับ Accumulator-type Digital Control Oscillator(DCO) และเสนอสถาปัตยกรรมของ DPLL ที่มีการจัดการ jitter อย่างเป็นระบบตามความต้องการ ซึ่งจะแสดงเป็นเป็นลำดับดังจะกล่าวต่อไป ข้อสรุปโดยทั่วไปของ DPLL และการทำงานจะแสดงในส่วนของหัวข้อที่ 2 หัวข้อจะเสนอลักษณะเฉพาะของ Accumulator-type DCO ที่ส่วนของผลต่อ Jitter ส่วนของ frequency-phase window comparator ที่ทำงานกับ Accumulator-type DCO นี้จะกล่าวในส่วนหัวข้อที่ 4 สุดท้ายในส่วนหัวข้อที่ 6 จะอธิบายถึงลักษณะทางกายภาพของ DPLL และการนำไปประยุกต์ใช้ในการติดต่อสื่อสาร

4.1 โครงสร้างทั่วไปของ Digital Phase-Locked Loop

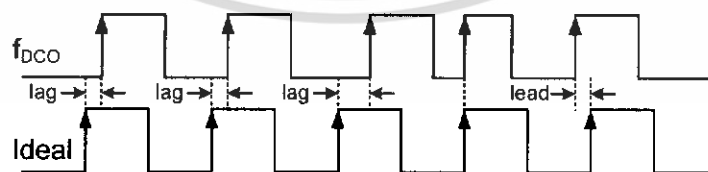
รูป 4.1 โครงสร้างทั่วไปของ DPLL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในรูปแบบทั่วไป DPLL ประกอบด้วยส่วนหลักๆคือส่วนของตัวกำเนิดความถี่(DCO), frequency-phase comparator และส่วนของ Low-Pass Filter ดังที่ถูกเชื่อมต่อในรูปที่ 1 ซึ่งสัญญาณนาฬิกาอ้างอิง f_{ref} จะถูกหารโดยจำนวนเต็ม q ซึ่งสัญญาณ f_{ref}/q จะส่งผลให้ DCO อยู่ในสภาวะล็อก การทำงานของ DCO จะสร้างความถี่ช่วงกว้างจากนาฬิกาของระบบที่ความถี่ f โดยจะมีค่าความถี่มากกว่าความถี่เอาพุทของ DCO มาก ก่อนที่เอาท์พุทของ DCO จะถูกป้อนกลับไปยัง frequency-phase comparator เอาท์พุทของ DCO จะถูกหารด้วยจำนวนเต็ม p เป็นความถี่ f_{DCO}/p ไปเปรียบเทียบกับ f_{ref}/q ซึ่งเรียกว่า f_e ผลของการเปรียบเทียบแล้วจะผ่าน Low-Pass Filter และกลับเข้าสู่ DCO อีกครั้ง ซึ่งจะเป็นตัวปรับเปลี่ยนเอาท์พุทของ DCO เพื่อลดความผิดพลาด ส่วนของ Low-Pass Filter เป็นส่วนประกอบสำคัญที่กำหนดตัวแปรหลัก เช่น เวลา, Jitter และเสถียรภาพ ในส่วนของการออกแบบนี้จะประมาณว่า DPLL เข้าใกล้ steady state หรือ สภาวะล็อก โดย

$$\frac{f_{DCO}}{p} = \frac{f_{ref}}{q} \quad (4.1)$$

จุดประสงค์ของส่วนต่อไปนี้จะเสนอถึง DPLL ซึ่งจะสร้างสัญญาณที่มีการจำกัด Jitter ด้วยอัตราที่กำหนดไว้ในรูปสัมพันธ์ของ f_{ref} ดังแสดงในรูปที่ 4.1 โดยการที่จะผลิตความถี่ที่ต้องการ $(p/q)f_{ref}$ ได้นั้นจะขึ้นอยู่กับธรรมชาติของ DPLL ที่ใช้ ซึ่งเป็นตัวสินใจสำคัญในการออกแบบ DPLL โดยไม่เพียงแต่จะผลิตสัญญาณเอาท์พุทได้ตามต้องการเท่านั้น แต่ต้องมี Jitter ที่สามารถยอมรับได้ โดยจะแสดงไว้ในหัวข้อต่อไป ซึ่งผลของ อินพุท/เอาท์พุท จะถูกนำมาพิจารณาในส่วนของ Accumulator-type DCO ฉะนั้นจะกล่าวถึงนิยามของ Jitter ซึ่งจะเป็นค่าการแปรผันสัมบูรณ์สูงสุด(แสดงในรูปของเวลาหรือสัมพันธ์ของสัญญาณพัลส์) ของขอบสัญญาณพัลส์ของเอาท์พุทของ DCO โดยเทียบกับสัญญาณในอุดมคติที่ความถี่ $(p/q)f_{ref}$ ในช่วงเริ่มต้น โดยจะแสดงในรูปที่ 4.2

รูป 4.2 Jitter

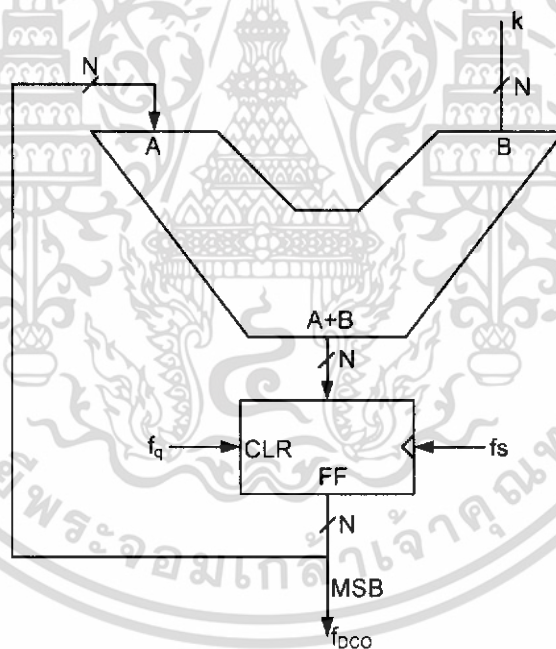
จากนิยามของ Jitter ข้างต้น เพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับความถี่ของเอาท์พุท DCO ที่แตกต่างจาก $(p/q) f_{ref}$ เล็กน้อย Jitter จะถูกสะสมไปเรื่อยๆตามเวลา และสุดท้ายจะเข้าสู่ 100 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เปอร์เซ็นต์ หรือเลื่อนไปจากพัลส์เดิม โดยสิ้นเชิง แม้ว่าเอาท์พุทจะออกมาเป็นจังหวะเดียวกับ f_d ซึ่งเป็นการเคลียร์ Accumulator-type DCO ก็ตาม แต่ในความเป็นจริง การให้ DCO งานเป็นระบบ ซิงโครไนซ์จะเป็นการจำกัดขอบเขตของ Jitter โดยมีการเปรียบเทียบความถี่/เฟสของเอาท์พุทของ DCO กับ f_d ในแต่ละรอบ ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบจะเข้าเป็นอินพุทของ DCO เพื่อเป็นการเริ่มต้นในรอบต่อไป พร้อมทั้งจะปรับเปลี่ยนเป็นค่าที่ถูกต้อง

4.2 Accumulator-Type DCO: การวิเคราะห์ผลที่มีต่อ Jitter

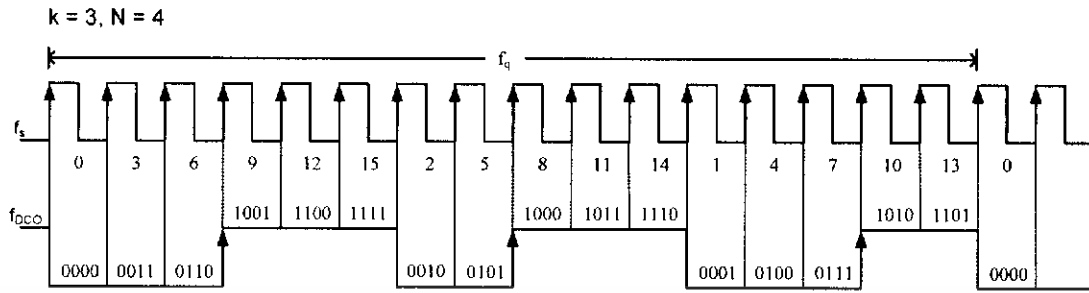
เพื่อแสดงเสถียรภาพของ Accumulator-type DCO ที่ทำการเชื่อมต่อกับ frequency-phase comparator สิ่งที่ดีที่สุดที่จะอธิบายลักษณะทางไดนามิกในการทำงานทั่วไปของการสร้างสัญญาณ มีความถี่เฉลี่ยตามที่ต้องการ โดยไม่มี Jitter เข้ามาเกี่ยวข้อง ต่อไปนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงผลของ Accumulator-type DCO เมื่อ Jitter ถูกจำกัดขอบเขตด้วย frequency-phase comparator

4.2.1 สถานะการทำงานทั่วไป

รูป 4.3 Accumulator-type DCO

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.4 สัญญาณเอาต์พุตของ 4 bit accumulator-type DCO.

เมื่อกล่าวถึง Accumulator-type DCO เอาต์พุตของ DCO จะถูกสร้างออกมาด้วยการบวกด้วยจำนวนเต็ม k เข้าไปกับตัวมันอย่างเป็นลำดับขั้นตอนที่ในอัตราความถี่เท่ากับสัญญาณนาฬิกาของระบบ f_s ดังแสดงในรูปที่ 4.4 ในแต่ละขอบขาขึ้นของ f_s เอาต์พุตของ N -bit adder จะถูกแลตช์ค่าและบวกเข้ากลับค่า k ถ้า t_0 เป็นเวลาที่แลตช์ถูกเคลียร์ด้วยสัญญาณพัลส์ SYNC และ $T_s = 1/f_s$ เป็นคาบเวลาของสัญญาณนาฬิกาของระบบ ค่าของเอาต์พุตของ adder จะออกมาที่เวลา $t_n = t_0 + nT_s$ ตัวอย่างเช่น หลังจากขอบขาขึ้นที่ n ของ f_s มี $\sum_{i=1}^n k = nk$ มีค่ามอดุโลเท่ากับ 2^N เอาต์พุตของ DCO จะออกมาเมื่อถึง most significant bit ของเอาต์พุตของแลตช์ ดังนั้น เอาต์พุตของ DCO จะมีความถี่สูตรต่อไปนี้

$$f_{DCO} = \frac{k}{2^N} f_s \quad (4.2)$$

ในส่วนของผล แลตช์นี้จะเปรียบเสมือน phase register ซึ่งจะบ่งบอกเฟส $\phi(t_n)$ ของเอาต์พุตของ DCO อย่างเช่น adder-latch ทำงานที่ค่า k และ f_s จุดสำคัญจะเป็นไปตามสมการ (4.2) ซึ่ง $f_{DCO} = k\Delta_f$ โดยที่ $\Delta_f = f_s/2^N$ ดังนั้น ชุดของความถี่ที่ discrete จะถูกสร้างโดย Accumulator-type DCO การทำงานจะแสดงดังรูปที่ 4 ซึ่งเป็นตัวอย่างการทำงานของ 4-bit adder ที่ $k = 3$ ที่ขอบขาขึ้นที่ n ของสัญญาณนาฬิกาของระบบ เอาต์พุตของ DCO จะออกมาที่ most significant bit ของ $\sum_{i=1}^n k = 3n$ ที่ค่ามอดุโล 2^4 ในช่วงพัลส์ 16 ลูกของ f_s ดังนั้นจะมีขอบขาขึ้นของเอาต์พุตของ DCO จำนวน 3 ครั้ง ดังสมการ

$$f_{DCO} = (3/16)f_s \quad (4.3)$$

เพื่อเป็นการยืนยันสมการ (4.2) ที่ $N = 4$ และ $k = 3$ จากรูปที่ 4 แสดงได้ว่า เอาท์พุทของ DCO ลูกแรก (เริ่มต้นที่ $\Sigma_0 = 0000$ มอดุโล 16) จะออกมาเมื่อผ่าน 6 ลูกของสัญญาณนาฬิกาในระบบ และลูกที่ 2 และลูกที่ 3 จะออกมาที่เพียง 5 ลูกของสัญญาณนาฬิกาในระบบ แต่ที่แตกต่างคือ ช่วงเวลาที่เอาท์พุทที่ระดับ low จะต่างจากอินพุทที่ระดับ high ในช่วง 1 คาบของสัญญาณนาฬิกาในระบบ T_s เพื่อความชัดเจนของตัวอย่างในรูปที่ 4 f_{DCO} จะน้อยกว่า f_s ในช่วงของการทดสอบ DCO ดังนั้น DCO ตัวมันจะสร้างสัญญาณ Jitter f_{DCO}/f_s น้อยกว่า 1 มากๆ ซึ่งจะเท่ากับความผิดพลาดทางการประเมินค่า (สัญญาณรบกวน) เนื่องจากการสุ่มสัญญาณในอุดมคติในอัตราความถี่เท่ากับสัญญาณนาฬิกาของระบบ f_s

การที่จะสร้างความถี่ที่ต้องการ จะได้ว่า

$$\langle f_{DCO} \rangle = \frac{p}{q} f_{ref} \quad (4.4)$$

ลำดับการทำงาน Adder-latch จะทำงานเชื่อมต่อกับ frequency comparator ซึ่งจะรับค่า k มาเพื่อทำให้ DCO ผลิตสัญญาณพัลส์เอาท์พุทจำนวน p ลูก ในช่วงเวลาของขอบขาขึ้นของ f_s จำนวน 2 ครั้ง ข้อสังเกตคือ ค่าเฉลี่ย f_{DCO} เป็นค่าที่ถูกนำมาใช้จริง สำหรับค่า k เอาท์พุทของ DCO จะถูกซิงโครไนซ์ (ด้วยการเคลียร์ accumulator) ที่แต่ละขอบขาขึ้นของ f_s และจะให้ค่าที่แตกต่างออกไป อาจจะทำให้ค่าเฉลี่ยที่แตกต่างกันออกไป

สำหรับค่าของ f_s และ f_s เป็นไปได้ที่จะมีค่า k ที่น้อยที่สุดค่าหนึ่งซึ่งน้อยกว่า $(p + \frac{1}{2})$ และมากกว่า $(p - \frac{1}{2})$ ของคาบเวลาของสัญญาณเอาท์พุทของ DCO ในช่วงเวลาระหว่าง 1 ลูกของ f_s ถ้าจำนวนบิตของ accumulator คือ N แล้ว จะได้ว่า

$$N > \log_2 \frac{qf_s}{f_{ref}} \quad (4.5)$$

N -bit accumulator สามารถสร้างเพียงสัญญาณความถี่ $f_{DCO} = (k/2^N) f_s$ ถ้าคาบเวลาของสัญญาณนาฬิกาของระบบมีค่ามากกว่า critical data path delay, $\tau(N)$ ที่พบใน Adder การที่ Adder มีช่วงที่กว้างขึ้น propagation delay จะยิ่งยาวขึ้น ดังนั้น $\tau(N)$ จะเพิ่มขึ้นด้วยจำนวนบิต แต่ DCO จะทำงานได้ดีถ้า

$$f_s < \frac{1}{\tau(N)} \quad (4.6)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนด Adder ขนาด N บิต จะได้ว่า f_{ref} จะถูกสร้างขึ้นจาก Accumulator ได้ก็ต่อเมื่อ

$$\frac{f_{ref}}{q} > \frac{f_s}{2^N} \quad (4.7)$$

โดยที่ f_s จะเป็นไปตามสมการ (4.6) นั้นหมายความว่า สำหรับ Accumulator-type DCO จะสามารถผลิตความถี่ที่ต้องการได้นั้น f_{ref} จะต้องมีความเร็วพอเท่านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างยิ่ง

4.2.2 คุณสมบัติการจิงโครไนซ์แบบคาบเวลา

ขอบเขตล่างบนความกว้างของ Accumulator และความเร็วของสัญญาณอ้างอิงข้างต้น ไม่ได้แบ่งแยก Jitter ของสัญญาณเอาต์พุตของ DCO แต่เพื่อให้แน่ใจว่าสัญญาณที่สร้างขึ้นจะอยู่ในค่าเฉลี่ยที่ต้องการ (ความผิดพลาด 50% ของ Jitter)

การที่จะวิเคราะห์ผลของ Jitter อันดับแรกเอาต์พุตของ DCO จะต้องอยู่ในเทอมของคาบเวลาของสัญญาณนาฬิกาของระบบโดยเริ่มพิจารณาตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงของสัญญาณนาฬิกาของระบบที่ผ่าน latch ดังในรูปที่ 3 จากนิยามจากสมการ (4.2) ของ f_{DCO} ซึ่ง $f_{DCO}/f_s = k/2^N$ ผลที่ได้เหนือช่วง dynamic range ของความถี่ ขอบเขตบน j บนช่วงของ Jitter ซึ่งคือค่าการแปรผันสัมบูรณ์สูงสุดในโดเมนของเวลาระหว่างเอาต์พุตของ DCO และสัญญาณในอุดมคติที่ความถี่เดียวกัน จะไม่ต่ำกว่า $k/2^N$ ซึ่งเป็นสัญญาณรบกวนของ Accumulator-type DCO เท่ากับว่า ขอบเขตบน j บนช่วงของ Jitter ลำดับการทำงานของ DPLL จะสร้างความถี่เหนือช่วง dynamic range ได้นั้นจะต้องเป็นไปตาม

$$f_{DCO} < jf_s \quad (4.8)$$

สิ่งที่จำเป็นในการนำไปประยุกต์ ก็คือ Jitter ของสัญญาณที่สร้างต้องมีค่าน้อยกว่า 1 มากๆ (โดยทั่วไปจะน้อยกว่า 10%) ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไข $f_{DCO} \ll f_s$ ดังที่กล่าวไปแล้ว

คำถามสำคัญ คือ เป็นไปได้หรือไม่ที่สร้างสัญญาณที่ความถี่ที่ต้องการและมี Jitter น้อยกว่า j ซึ่งจากเงื่อนไข (4.5) ทำให้แน่ใจได้ว่าเอาต์พุตที่ได้ของ DCO ที่ความถี่ที่ต้องการ pf_{ref}/f_s ทางหนึ่งสามารถพิสูจน์ค่าซึ่งเป็นค่าขอบเขตบนต่ำสุด j_{min} นั่นคือ

$$j > j_{min} \quad (4.9)$$

โดย

$$j_{\min} \approx \frac{f_s}{2^{N+1}} \cdot \frac{1}{f_{ref}/q} \quad (4.10)$$

คั้งที่แสดงข้างต้น $\pm 50\%$ เป็นค่า Jitter สูงสุดที่สามารถทนได้ (ตรงกับ $(p \pm 1/2)$ ของคาบเวลาของเอาต์พุตของ DCO ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลา 1 คาบของ f_q) เพื่อที่จะทำให้ Accumulator-type DCO ผลิตความถี่เฉลี่ยได้ที่ pf_{ref}/q ซึ่งเงื่อนไขนี้จะบอกว่า j_{\min} ใน (3.8b) ต้องเล็กกว่า $1/2$ ซึ่งสอดคล้องกับอสมการ (4.5) ของ Accumulator-type DCO เมื่อ Accumulator ให้จำนวนเต็มซึ่งเป็นตัวคูณของ f_{ref}/q เงื่อนไข (4.9) และ (4.10) เป็นขอบเขตล่างบนความถี่ของ f_{DCO} ซึ่งจะถูกร่างขึ้นด้วยค่าที่น้อยกว่า $100 \times j$ % ของ Jitter:

$$f_{DCO} > \frac{f_s}{j2^{N+1}} \quad (4.11)$$

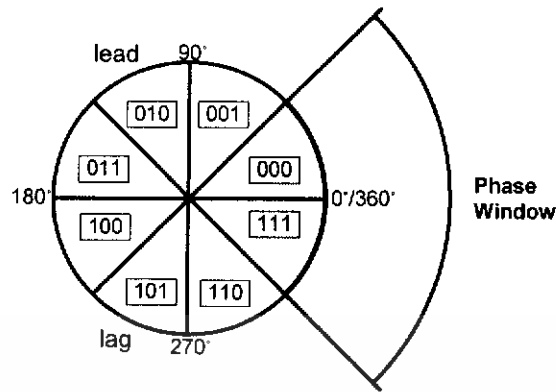
โดยสรุป จากการรวม (4.8) และ (4.11) DCO จะสร้างสัญญาณได้ในช่วง dynamic range ที่

$$\frac{f_s}{j2^{N+1}} < f_{DCO} < jf_s \quad (4.10)$$

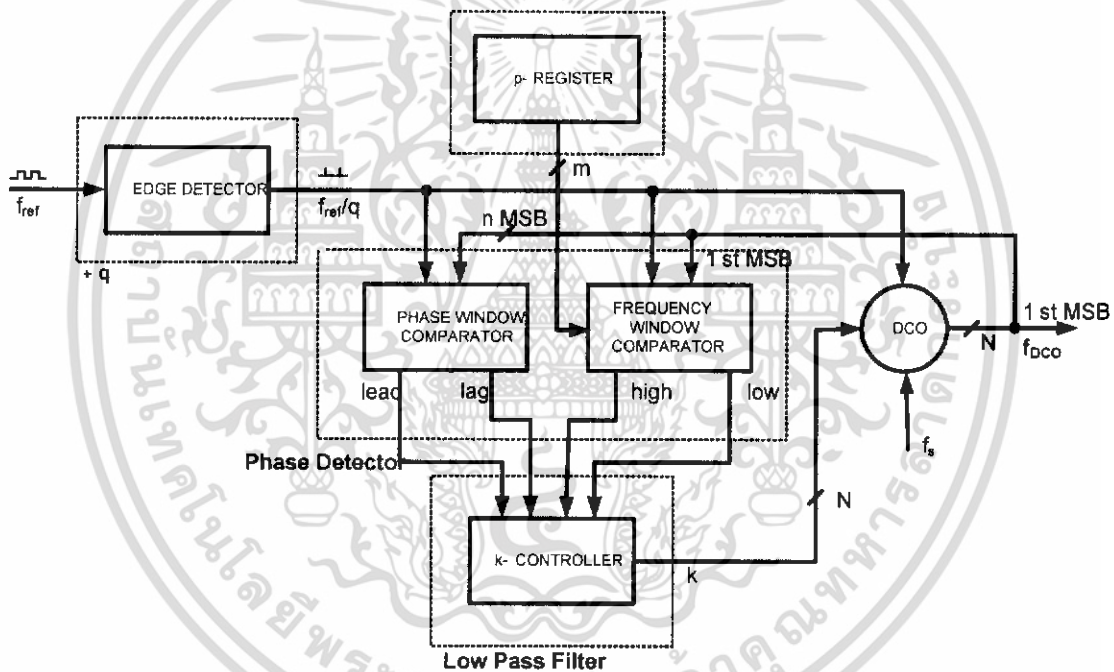
ด้วยค่าของ Jitter ที่มีการจำกัดที่ j

4.3 Frequency – Phase Window

การที่ DCO สร้างสัญญาณที่ต้องการ pf_{ref}/q จะต้องมีขอบขาขึ้นของเอาต์พุตของ DCO จำนวน p ครั้งที่เกิดขึ้นระหว่างคาบเวลา q/f_{ref} ของสัญญาณนาฬิกา f_q ส่วนประกอบของ comparator จะประกอบด้วย down-counter และ control logic ซึ่งจะชี้ได้ว่า f_{DCO} เร็วไปเมื่อ counter นับจำนวนพัลส์ได้มากกว่า p ลูก และช้าไปเมื่อ counter นับจำนวนพัลส์ได้น้อยกว่า p ลูก ที่เกิดขึ้นระหว่างขอบขาขึ้น 2 ครั้งของ f_q โดย p จะเป็นจำนวนของการเกิด overflow ของ phase register (accumulator latch) ระหว่าง 1 ช่วงคาบเวลาของ f_q และเฟสของเอาต์พุตของ DCO ที่ให้ออกมาโดยค่าของ phase register หลังจากการเกิด overflow แต่ครั้งหลังจากการเกิด overflow ที่มาก่อนขอบขาขึ้นของ f_q

รูป 4.5 frequency -- phase window สำหรับ $100/2^n\%$ maximum jitter ด้วยค่า $n = 3$

รูป 4.6 Digital phase-locked loop with bounded jitter.

เมื่อเอาท์พุทของ counter มีค่าเท่ากับ 0 เอาท์พุทของ DCO ให้ค่าความถี่เฉลี่ยค่าที่ถูกต้อง ในกรณีนี้ Jitter มารอดได้มาจากค่าจำนวนบิตของ phase register ที่ขอขาขึ้นแต่ละครั้งของ f_q เมื่อ เอาท์พุทของ DCO เท่ากับค่าเฉลี่ย pf_{ref}/q ขอบเขตบนของ Jitter จะเป็นค่าของการแปรผันสัมบูรณ์ สูงสุดของเอาท์พุทของ DCO เมื่อเทียบกับสัญญาณในอุดมคติที่ความถี่ pf_{ref}/q ด้วยการเปลี่ยนแปลง จากระดับสูงไประดับต่ำที่แต่ละขอขาขึ้นของ f_q เมื่อ phase register ถูกเคลียร์ ดังนั้นเป็นไปได้ สัญญาณที่สร้างขึ้นโดยมีค่าของ Jitter ที่ต้องการจะมีการจำกัดค่าจาก phase register โดยเฟสของ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอาต์พุตของ DCO ที่เกิดขึ้นภายใน phase window สัญญาณที่สร้างขึ้นโดยการจำกัดขอบเขตของ Jitter จะได้มาจากการผ่านวิธีง่ายๆ โดย most significant bit n บิตที่เท่ากันทั้งหมดและทำให้ได้ขอบเขตบน $j = 1/2^n$ ของช่วงเวลาของ Jitter เมื่อ most significant n บิตของ phase register ทั้งหมดเท่ากับ 0 ค่าของเอาต์พุตของ accumulator จะเล็กกว่า 2^{N-n} และจะตรงกับค่า maximum phase advance ของ $1/2^N$ ของพัลส์ 1 ลูก เมื่อ most significant n บิตของ phase register ทั้งหมดเท่ากับ 1 ค่าของเอาต์พุตของ Accumulator จะมีค่าใหญ่กว่า $2^N - 2^{N-n}$ และจะตรงกับค่า maximum phase delay ของ $1/2^N$ ของพัลส์ 1 ลูก ผลที่ได้ เมื่อมีพัลส์ p ลูกของเอาต์พุตของ DCO ระหว่าง 1 คาบเวลาของ f_c Jitter จะมีค่าน้อยกว่า $1/2^n$ ถ้า ขอบของ state สุดท้าย ของ DCO phase register มีค่าลดลงภายใน phase window ที่แต่ละขาขึ้นของ f_c รูปที่ 5 แสดง phase state จำนวน 8 state ของ 3 most significant bit ของเอาต์พุตของ DCO และตรงกับ phase window ตกอยู่บนช่วงระหว่าง -45° และ $+45^\circ$ ทำให้เกิด Jitter ค่ามากที่สุด คือเท่ากับ $1/2^3$ ที่มากกว่านั้นจะถูกแบ่งเป็น $2^{N-n}/k$ ส่วนหรือช่วงการเปลี่ยนแปลงของสัญญาณพิกษาของระบบเหนือและใต้เส้น 0° ของ n -bit phase window ในทางตรงกันข้าม จะต้องมียังน้อย 1 ส่วนเหนือและ 1 ส่วนใต้เส้น 0° นี้ เพื่อเป็นจำกัด Jitter ของสัญญาณที่สร้างขึ้นให้อยู่ใน $1/2^n$ โดยทั่วไปจะมีพัลส์ของ f_c จำนวน n_s หรือ n_{s1} ระหว่าง 1 คาบเวลาของ f_c ส่วนที่ปรากฏอยู่บนเส้น 0° เป็นเงื่อนไขที่จำเป็นที่จะกำหนด state สุดท้ายของ DCO phase register ภายใน phase window เส้น limit มากที่สุดจะอยู่ในช่วง k ถึง 2^{N-n} และกำหนดความถี่ความถี่ที่สร้างขึ้น โดย DCO ด้วยค่าที่มี jitter น้อยกว่า j และความถี่น้อยกว่า jf_c ซึ่ง limit นี้จะเป็นไปตามเงื่อนไข (4.8) เป็นไปตามพื้นฐานของการประเมินค่าสัญญาณรบกวน ซึ่งจุดประสงค์ของหัวข้อต่อไปจะแสดงถึงวิธีการที่ทำการเชื่อมต่อ phase window กับ frequency window comparator เพื่อที่จะควบคุม Jitter ของสัญญาณที่สร้างขึ้น

4.4. DPLL ที่ประกอบด้วย Accumulator-type DCO และ

Frequency-Phase Window Comparator

วิธีการทางกายภาพของ DPLL ที่ประกอบด้วย Accumulator-type DCO และ Frequency-Phase Window Comparator จะเป็นไปตามรูปที่ 6 ระหว่างขอบสัญญาณต่อเนื่อง 2 ครั้งของ f_c f_{DCO} จะถูกหารโดย down-counter โดยเอาต์พุตของมันจะถูกวิเคราะห์โดย zero comparator ที่แต่ละขอบขาขึ้นของ f_c counter จะนับไปถึง p ถ้าเอาต์พุตของ counter ที่ขอบขาขึ้นครั้งถัดไปของ f_c มีขนาดใหญ่หรือเล็กกว่าศูนย์ zero comparator จะบอกไปยัง k -register controller ซึ่งความถี่ที่สร้าง f_{DCO} ต่ำไปหรือสูงไปเป็นตามลำดับ ในทำนองเดียวกัน phase window comparator จะวิเคราะห์เอาต์พุตของ phase register และบอกให้ k -register controller ว่าสัญญาณที่สร้างว่า leading หรือ lagging

การจะได้มาซึ่งค่า k ที่แท้จริงนั้นจะดูที่ระบบไปยัง state ของ “in frequency-phase window” ที่ถูกกระทำโดย low-pass filter ซึ่งประกอบไปด้วย Successive Approximation Register(SAR) ถูกควบคุมโดย k -register controller ดังแสดงในรูปที่ 6 SAR จะการหารค่าของ k ที่อินพุทของ Accumulator-type DCO หลังจากการเปรียบเทียบความถี่และเฟสแต่ละครั้ง ถ้า $f_{ref}/q > f_r/2^{N+1}$ จะมีค่าที่ต่ำสุดของค่า k ซึ่งสอดคล้องกับความถี่ภายในช่วง dynamic range ตาม (3.10) และสำหรับ DPLL จะเปลี่ยนเข้าสู่สถานะล็อกในที่สุด สำหรับ N -bit Accumulator-type DCO มันเพียงพอที่จะเลือกใช้ N -bit SAR โดยที่ความถี่ของเอาต์พุทของ DCO นั้นจะสร้างอย่างเป็นลำดับขั้นตอน โดยสอดคล้องกับค่า k ซึ่ง $f_{DCO} < 2^N$

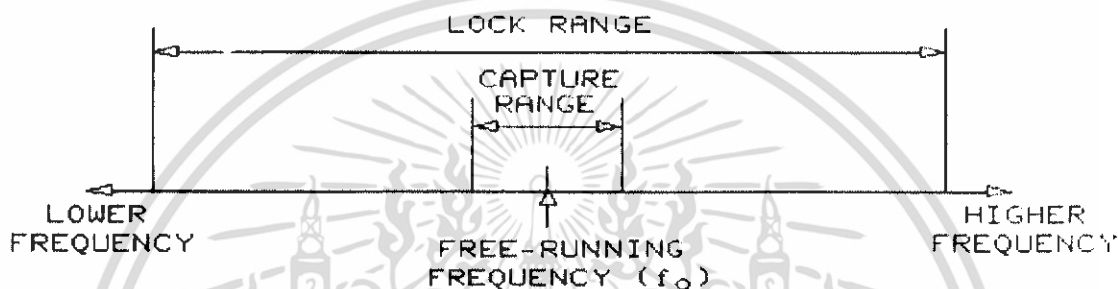
วงรอบแรกที่จะกล่าวคือ SAR จะให้ค่าจำนวนเต็ม 2^{N-1} ไปยัง Accumulator และรอจนกระทั่ง k -register control ให้ค่าที่มากกว่าค่า k (ถ้า f_{DCO} ช้าไป) หรือค่าที่น้อยกว่าค่า k (ถ้า f_{DCO} เร็วไป) สิ่งที่จะได้มาของกระบวนการ k -solution จะกระทำจนกระทั่งเข้าสู่สถานะล็อก หลังจาก k -register controller หยุดทำงาน SAR ก็จะหยุดทำงานเช่นกัน และ DPLL จะเข้าใกล้สถานะล็อกที่ความถี่เฉลี่ย pf_{ref}/q ด้วยค่า Jitter ที่น้อยกว่า $100/2^N$ การทำงานของ SAR(low-pass filter) จะเพิ่มหรือลดค่าของ k -register ผ่านขั้นตอนวิธีสวิตช์ที่เข้าใกล้ “in frequency-phase” state เมื่อเข้าใกล้แล้ว ค่าของ k -register จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง และ phase jitter เท่ากับศูนย์ตลอดเวลาที่เอาต์พุทของ DCO ถูกซิงโครไนซ์ด้วย f_r เพิ่มเข้าสู่ค่าสูงสุด(อยู่ภายใน frequency-phase window) เมื่อกระบวนการได้มาซึ่งค่า k หยุดลงในสถานะล็อกแล้ว ค่าของ k จะไม่มีผลต่อการควบคุม Jitter ใดๆก็ตามมันจะอยู่ในขอบเขตจำเพาะ นอกจากนี้วิธีการง่ายๆ โดยกระบวนการดิจิตอลได้มาซึ่งค่า k จะกระทำในเวลาที่มีน้อยมากขณะที่จะไม่มีปัญหาเรื่องเสถียรภาพที่พบบ่อยครั้งซึ่งค่า k จะถูกเพิ่มค่าหรือลดค่าโดยสัดส่วนความถี่และเฟสที่แตกต่างกันระหว่าง f_{DCO} และ f_{ref}/q แม้ว่าค่า N มากสุดของ SAR จะเพียงพอที่จะเข้าสู่ k -solution สิ่งที่จะต้องพิจารณาคือมีสัญญาณนาฬิกา 1 คาบเวลาระหว่าง 2 ขั้นตอนของการในการเปรียบเทียบความถี่และเฟส นั้นหมายความว่าเวลาที่ใช้จะน้อยกว่า $2Nq/f_{ref}$

อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการประยุกต์ใช้อื่นๆ ที่อาจใช้วิธีการอื่นที่จะเข้าใกล้สถานะล็อก โดยเฉพาะการประยุกต์ใช้ที่ต้องสร้างสัญญาณที่เปลี่ยนเข้าสู่สถานะล็อกโดยสร้างความถี่ที่เป็นค่าเฉลี่ย ตัวอย่างเช่น FSK ชนิดของการล็อกนี้จะไม่ผ่าน SAR อย่างชัดเจนแต่ความถี่ที่สร้างขึ้นจะสลับขึ้นลงระหว่างความถี่ที่ต้องการระหว่าง 2 ขั้นตอน

4.5. คุณสมบัติของ Lock range และ Capture range

ย่านล็อก (Lock Range) คือ ย่านความถี่ ซึ่งระบบลูบสามารถติดตามการเปลี่ยนแปลงของความถี่อินพุตได้

ย่านแคปเจอร์ (Capture Range) คือ ย่านความถี่ ซึ่งระบบลูบสามารถเข้าถึงภาวะเฟสล็อกได้ เรียกว่า ซึ่งจะมีย่านแคบกว่า Lock Range

รูป 4.7 lock range และ capture range

Lock range ของ adpll ชนิดนี้ จากนิยามเราจะเท่ากับ ความถี่ที่สามารถล็อกได้ ดังนั้นจากที่ได้กล่าวมา ความถี่สูงสุดเท่ากับ $f_s * j$ และ ความถี่ต่ำสุดเท่ากับ $f_s / (2n + 1 * j)$ ดังนั้นจะได้ช่วงความถี่ Lock range ที่สามารถล็อกได้เท่ากับ

$$f_{\min} - f_{\max} \quad \text{หรือเท่ากับ} \quad f_s / (2n + 1 * j) - f_s * j$$

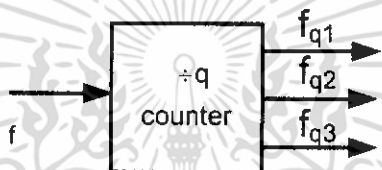
Capture range ของ adpll นี้จะได้เท่ากับค่า lock range ทั้งนี้เนื่องจากระบบนี้ ความถี่อินพุต หรือ f_{ref} นั้นจะนำไปทำสัญญาณ synchronize ให้วงจรส่วนต่างๆ ดังนั้นระบบจะคิดคำนวณค่าใหม่ทุกครั้งของ f_{ref} ดังนั้นการที่เมื่อล็อกแล้วความถี่เปลี่ยนแล้วล็อกค่าใหม่นั้น ระบบก็จะคิดคำนวณใหม่ทุกครั้ง ดังนั้นจึงไม่มีผล เป็นผลให้ capture range จะเท่ากับ lock range

บทที่ 5

การออกแบบและการจำลองการทำงาน

จากรูป 4.6 เป็นรูปของบล็อกการทำงานโดยทั่วไปของ Digital phase-locked loop with bounded jitter ซึ่งรายละเอียดในบทนี้จะเป็นการออกแบบและการทำงานในแต่ละบล็อก พร้อมทั้งการ simulate สัญญาณให้เป็นไปตามต้องการ

5.1 วงจรหารความถี่อ้างอิงด้วยจำนวนเต็ม q ($\div q$ counter)

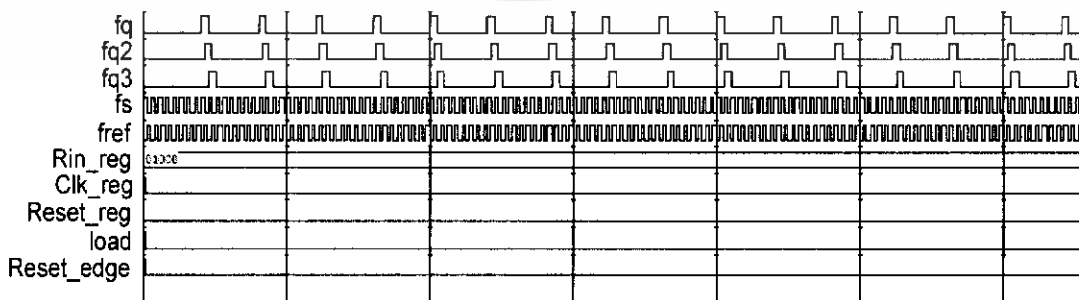

รูป 5.1 $\div q$ counter

ส่วนนี้มีหน้าที่ในการหารความถี่อ้างอิง (f_{ref}) ด้วยจำนวนเต็ม q ซึ่งลักษณะของสัญญาณที่ได้จะเป็นไปในลักษณะของสัญญาณที่มีช่วงสัญญาณเป็น '1' แคบหรือ Edge Detector โดยสัญญาณที่ได้จะมีความถี่เท่ากับ f_{ref}/q หรือ f_q โดยจะนำไปใช้เป็นสัญญาณอ้างอิงในวงจรส่วนอื่นๆ คือ

- Phase Window Comparator
- Frequency Window Comparator
- Digital Control Oscillator (DCO)

จากการออกแบบและ simulate สัญญาณแล้วจะได้สัญญาณตามรูป 5.2

รูป 5.2 simulation ของวงจร $\div q$ counter

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

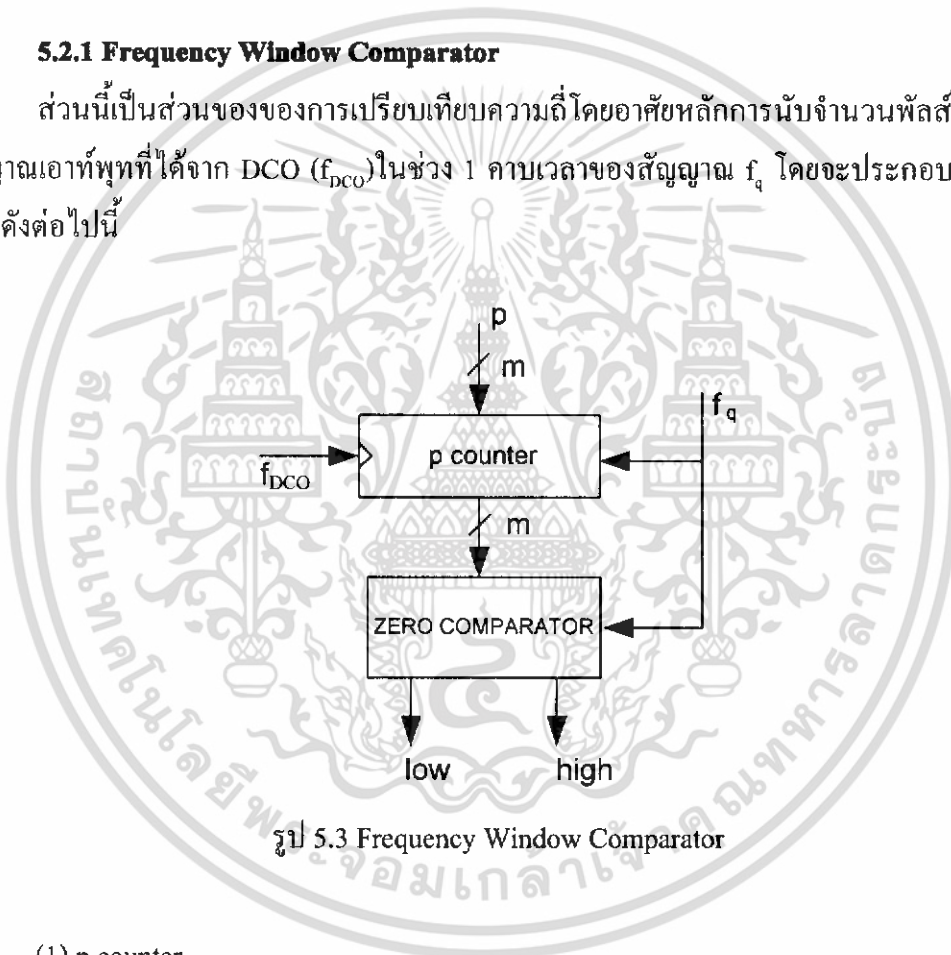
จากการออกแบบกำหนดให้ q มีค่าเท่ากับ 8 โดยเอาท์พุท 3 เอาท์พุท $f_{q1}(fq)$, $f_{q2}(q_f)$ และ $f_{q3}(fq3)$ ซึ่งแต่ละเอาท์พุทจะมีการเลื่อนเฟสไป 1 คาบเวลาของสัญญาณ f_q ซึ่งจะนำแต่ละอันจะนำไปใช้เป็นสัญญาณอ้างอิงในวงจรส่วนต่างๆ ข้างต้น

5.2 Frequency/Phase Comparator

ส่วนนี้มีหน้าที่ในการเปรียบเทียบทางเฟสและความถี่โดยจะแบ่งจะการทำงานเป็น 2 ส่วน คือ Frequency Window Comparator และ Phase Window Comparator

5.2.1 Frequency Window Comparator

ส่วนนี้เป็นส่วนของการเปรียบเทียบความถี่โดยอาศัยหลักการนับจำนวนพัลส์ของสัญญาณเอาท์พุทที่ได้จาก DCO (f_{DCO}) ในช่วง 1 คาบเวลาของสัญญาณ f_q โดยจะประกอบไปด้วย 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

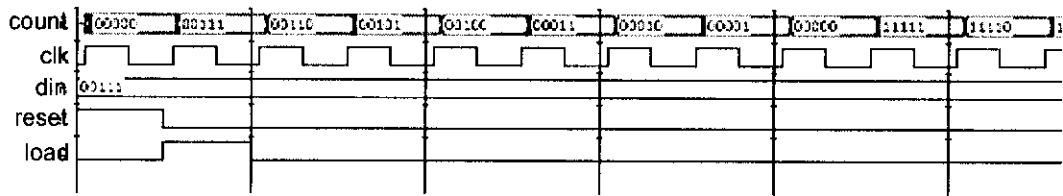

รูป 5.3 Frequency Window Comparator

(1) p counter

เป็นส่วนของการนับจำนวนพัลส์ของ f_{DCO} ในช่วง 1 คาบเวลาของ f_q โดยจะนับในลักษณะของ down counter มีค่าเริ่มต้นอยู่ที่จำนวนเต็ม p ขนาด m บิต โดย MSB จะเป็นบิตที่บอกเครื่องหมาย และบิตที่เหลือจะเป็นส่วนของค่า p

จากการออกแบบและ simulate สัญญาณแล้วจะได้สัญญาณตามรูป 5.4

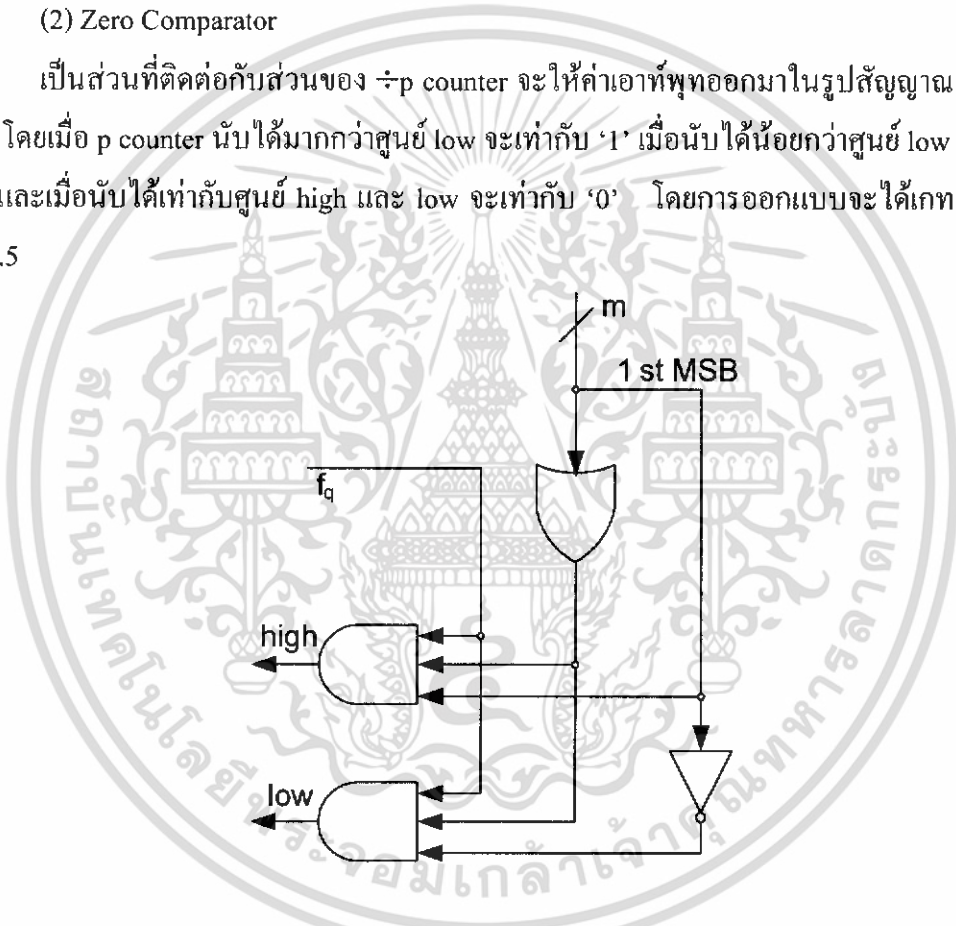

รูป 5.4 Simulation ของ p counter

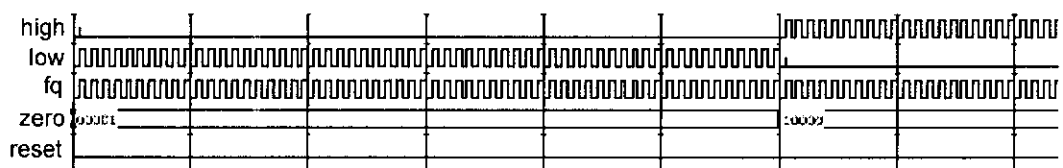
(2) Zero Comparator

เป็นส่วนที่ติดต่อกับส่วนของ $\div p$ counter จะให้ค่าเอาต์พุตออกมาในรูปสัญญาณ low และ high โดยเมื่อ p counter นับได้มากกว่าศูนย์ low จะเท่ากับ '1' เมื่อนับได้น้อยกว่าศูนย์ low จะเท่ากับ '1' และเมื่อนับได้เท่ากับศูนย์ high และ low จะเท่ากับ '0' โดยการออกแบบจะได้แก่ภายในดัง

รูป 5.5

รูป 5.5 เกทภายใน Zero Comparator

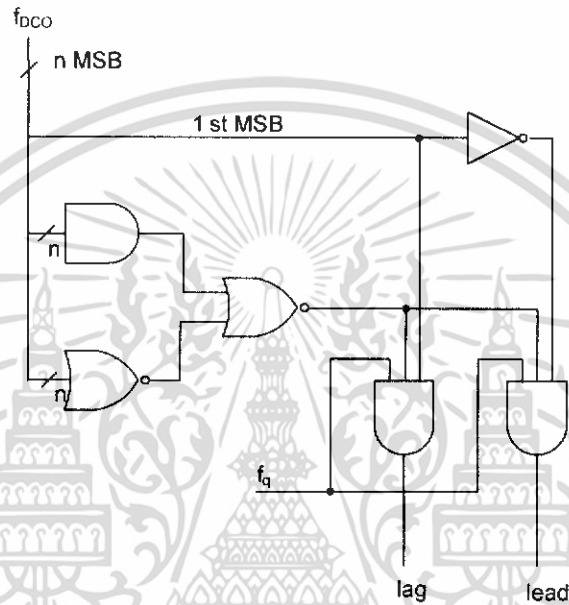

รูป 5.6 Simulation ของ Zero Comparator

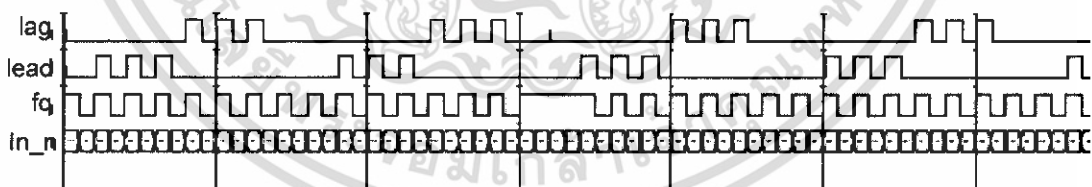
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2.2 Phase Window Comparator

เป็นส่วนของการเปรียบเทียบเฟสของ f_{DCO} กับ f_q โดยการเปรียบเทียบจะเป็นการเปรียบเทียบในช่วงขอบขาลงของสัญญาณ f_{DCO} ฉะนั้นแล้ว f_{DCO} จะมีการเลื่อนเฟสจาก f_{ref} ไป 180° โดยการทำงานจะทำงานในลักษณะของ Phase Window ที่มีการควบคุม Jitter ดังได้กล่าวมาแล้ว โดยการออกแบบจะมีเกทภายใน ดังรูป 5.7

รูป 5.7 เกทภายใน Phase Window Comparator

รูป 5.8 Simulation ของ Phase Window Comparator

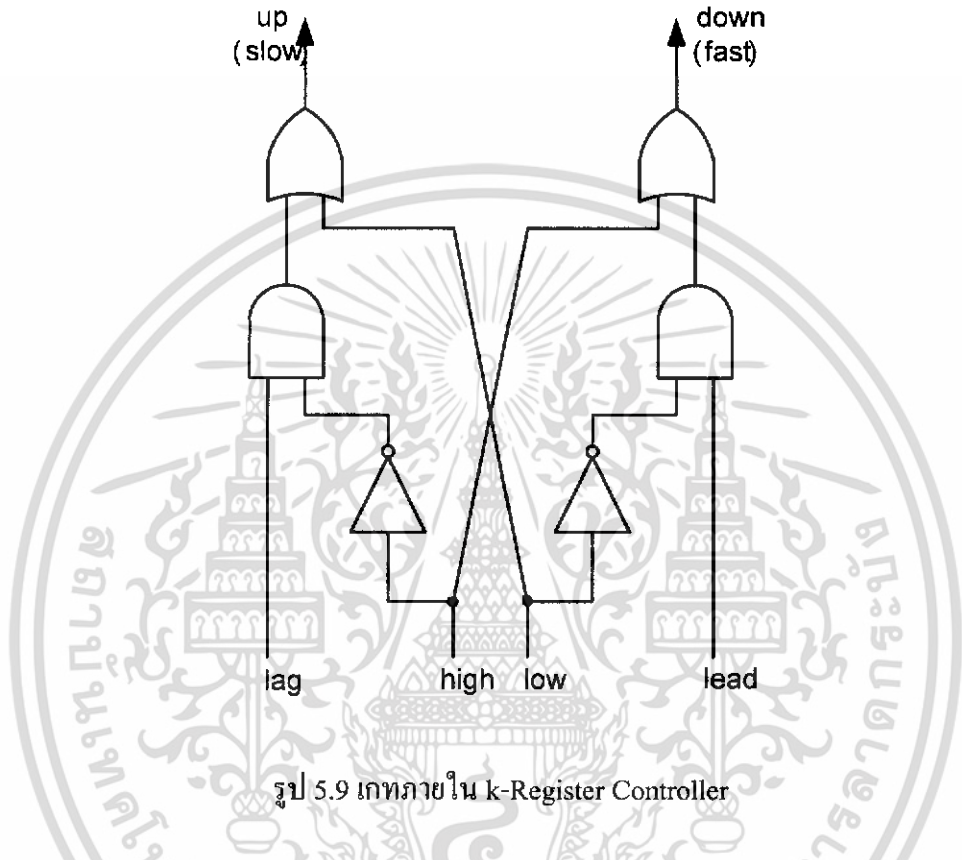
5.3 Low Pass Filter (k-controller)

เป็นส่วนที่รับค่าเอาต์พุตทั้งหมดของ Frequency/Phase Comparator เพื่อควบคุมค่า k ขนาด N บิต ซึ่งค่า k จะมีการเปลี่ยนแปลงในจังหวะของ f_q เมื่อเฟสลื่นออกดูยังไม่อยู่ในสภาวะล็อก จะมีส่วนประกอบ 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

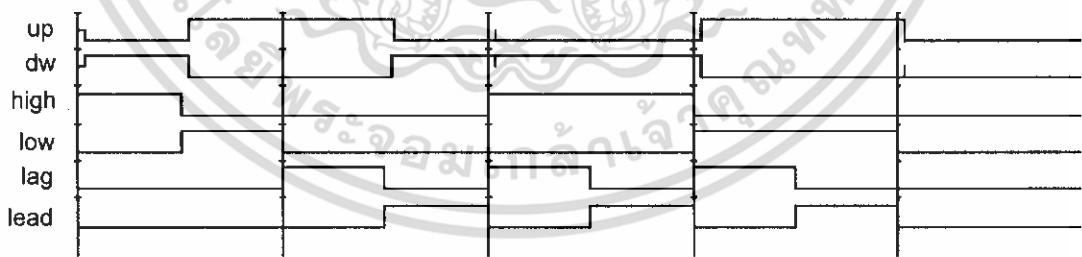
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.1 k-Register Controller

มีหน้าที่ในการประมวล high, low, lead และ lag ในการควบคุมค่า k เพื่อควบคุมความถี่ หรือเฟสต่อไปในรูปของสัญญาณ up และ down โดยมีเกทภายใน ดังรูป 5.9

รูป 5.9 เกทภายใน k-Register Controller

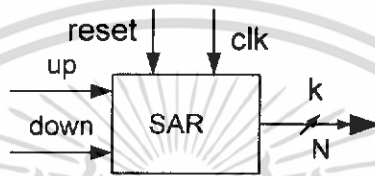

รูป 5.10 Simulation ของ k-Register Controller

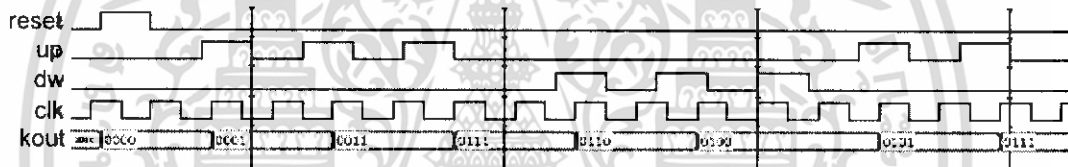
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3.2 Successive Approximate Register (SAR)

เป็นส่วนที่นำค่าที่ได้จากส่วนของ k-Register Controller มาควบคุมค่า k ในลักษณะของการเก็บค่า '1' ทีละบิตเริ่มจาก LSB เมื่อมีสัญญาณ up ($n_up_dw = '0'$) และเก็บค่า '0' ทีละบิตเริ่มจาก LSB เมื่อมีสัญญาณ down ($n_up_dw = '1'$) โดยในช่วงที่มีการเปลี่ยนสัญญาณ up เป็น down หรือ down ไป up จะเริ่มกระทำที่ LSB ทุกครั้ง โดยจังหวะการเปลี่ยนแปลงค่า k จะเป็นไปตามจังหวะของ

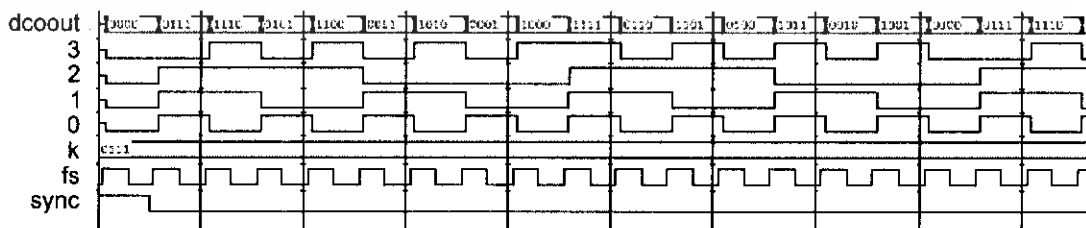
รูป 5.11 Successive Approximate Register (SAR)

รูป 5.12 Simulation ของ Successive Approximate Register (SAR)

5.3 Digital Control Oscillator (DCO)

เป็นส่วนที่ต่อจาก SAR เพื่อรับค่า k บวกกับที่อยู่ในฟลิปฟล็อปไปเรื่อยๆ ในจังหวะของ f_s และจะทำการเคลียร์ค่าในฟลิปฟล็อปเมื่อมี f_s เข้ามาแล้วแล้วทำการบวกค่าต่อไปเรื่อยๆ โดยเอาที่พุดที่จะเป็นจะเป็น f_{DCO} จะเป็นค่า MSB ของเอาท์พุดจาก DCO

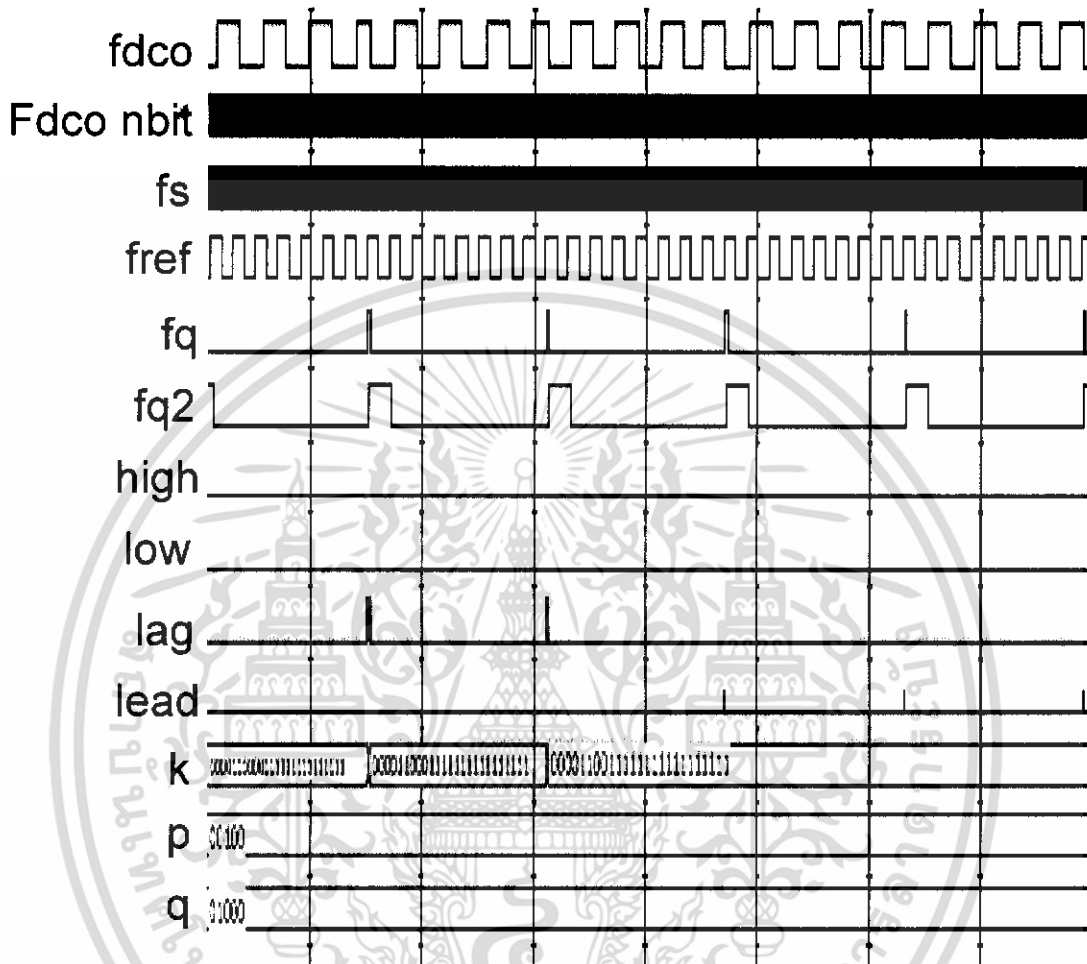

รูป 5.13 Simulation ของ Digital Control Oscillator (DCO)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 ส่วนของ Top-Level ของการออกแบบ

เป็นของการรวมการทำงานทั้งหมดของแต่ละส่วนการทำงานเข้าด้วยกัน

รูป 5.14 simulation ของ All Digital Phase-Locked Loop ขนาด 25 บิต

เมื่อออกแบบในส่วน Top-Level แล้ว ความถี่ของส่วนประกอบต่างๆ จะได้ดังต่อไปนี้ จากรูป 5.16 เป็น ADPLL ขนาด 25 บิต phase ใช้ 3 บิต fs ใช้ 10 MHz การคำนวณ ได้เท่ากับ

$$\begin{aligned} \%Jitter &= 1/2n*100 &= & (1/23) \times 100 \approx 6.25 \% \\ f_{max} &= f_s*j &= & 0.625 \text{ MHz} \\ f_{min} &= f_s/(2n+1*j) &= & 2.384 \text{ Hz} \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสมการ $f_{DCO} = \frac{p}{q} f_{ref}$

โดยที่ $p = 4, q = 8, f_{ref} = 1 \text{ MHz} (T_{ref} = 1 \mu\text{s})$

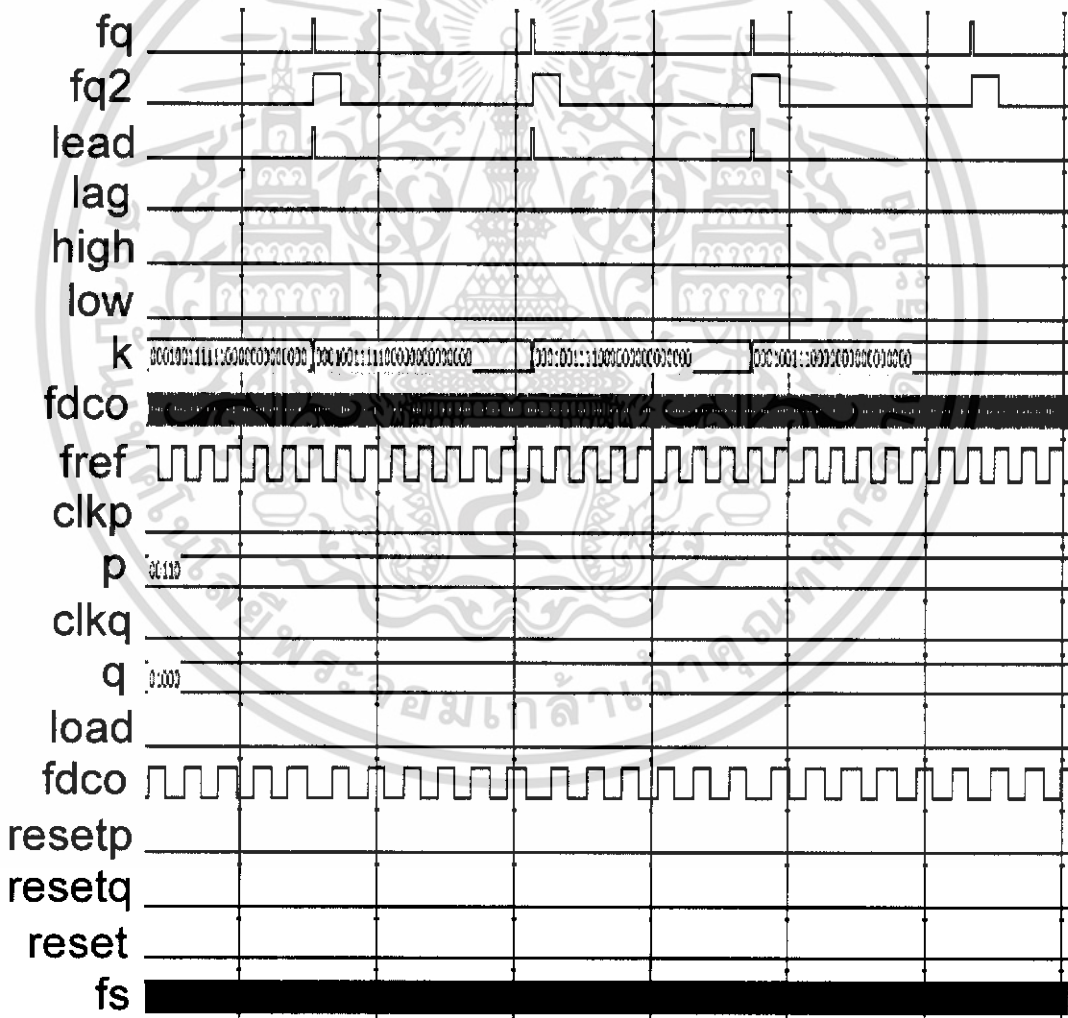
เพราะฉะนั้น $f_{DCO} = 0.5 \text{ MHz}$

จากการทดลองวัดได้ 0.476 MHz

ดังนั้น $\text{error} = \frac{(0.476 - 0.5)}{0.5} \times 100 = 4.76\%$

โดยค่า $k = 1703935$

และสามารถเลือกที่ f_{max} และ f_{min} ได้ และจากการทดสอบเพิ่มความถี่ f_s ไปเรื่อยๆ พบว่า f_s ได้สูงสุดที่ 50 MHz ซึ่งเป็นผลมาจาก time violation

รูป 5.15 simulation เมื่อความถี่เท่ากับ f_{max}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลจำนวนเกตที่ได้ออกแบบ โดยในที่นี้ใช้ 24 bit phase = 3 bit

*** Final Report ***

Final Results

RTL Top Level Output File Name : adpll.ngr

Top Level Output File Name : adpll

Output Format : NGC

Optimization Criterion : Speed

Keep Hierarchy : NO

Macro Generator : macro+

Design Statistics

IOs : 75

Macro Statistics :

Registers : 35

1-bit register : 30

25-bit register : 1

5-bit register : 4

Adders/Subtractors : 4

5-bit adder : 2

5-bit subtractor : 2

Xors : 26

1-bit xor3 : 26

Cell Usage :

BELS : 313

GND : 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

# LUT1	: 27
# LUT2	: 63
# LUT2_D	: 2
# LUT3	: 54
# LUT3_D	: 8
# LUT3_L	: 13
# LUT4	: 73
# LUT4_D	: 14
# LUT4_L	: 14
# MUXCY	: 17
# MUXF5	: 3
# VCC	: 1
# XORCY	: 23
# FlipFlops/Latches	: 113
# FDC	: 15
# FDC_1	: 1
# FDCE	: 62
# FDCP	: 10
# FDR	: 25
# Clock Buffers	: 4
# BUFGP	: 4
# IO Buffers	: 71
# IBUF	: 14
# OBUF	: 57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 สรุปผลและวิจารณ์

เมื่อทำการออกแบบและทำการ simulate แล้วการทำงานเป็นไปอย่างน่าพอใจ ซึ่งอาจจะนำการออกแบบนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต เช่น ทำการ Optimize และดาวน์โหลด FPGA เพื่อทดสอบการทำงานและพัฒนาต่อไปในอนาคตได้ รวมไปถึงการออกแบบในเชิงของเลย์เอาต์ของวงจรเพื่อจะนำเข้าสู่กระบวนการผลิตได้ต่อไปในอนาคตโดยถ้ากำหนด jitter , f_{max} , f_{min} จะสามารถหาพารามิเตอร์ต่างๆของ adpll นี้ได้

ปัญหาในการออกแบบก็คือ การออกแบบที่ค่อนข้างมีความซับซ้อน ซึ่งจะต้องออกแบบตั้งแต่ส่วนประกอบย่อยๆ ให้ดีที่สุดแล้วนำมาประกอบเข้าด้วยกันเป็นส่วนของ Top-Level ซึ่งเมื่อประกอบเข้าด้วยกันแล้วก็จะเกิดปัญหาของส่วนประกอบย่อยต่างๆ ไม่สามารถทำงานร่วมกันได้ ซึ่งต้องกลับมาแก้ไขในส่วนประกอบย่อยเพื่อให้ได้ All Digital Phase-Locked Loop ที่ดีที่สุด

บรรณานุกรม

ขงศักดิ์ ชื่นตา, “การออกแบบวงจรเฟสล็อกคูปแบบดิจิทัล”, คณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Stephen M.Walters and Terry Troudet, “Digital Phase-Locked Loop with Jitter
Bounded”, IEEE Transactions on Circuits and Systems, Vol.36, No.7, July 1989

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้